

TÜRKİYE'DE SOL PARTİ VE AKIMLAR ÜZERİNE ÖNBİLGİ (Ekim 1985)

Türkiye İşçi Partisi

12 Eylül'den sonra kapatılan TİP'in genel başkanı Behice Boran, genel sekreteri Nihat Sargın ve bir kısım yöneticisi yurtdışına çıktı. B. Avrupa'da ilticacı olarak bulunuyorlar. TİP adına B. Avrupa'da genel başkan Behice Boran açıklama yapıyor.

Yurtdışındaki bir kısım merkez ve orta düzey yöneticisi, 12 Eylül öncesi dönemdeki faaliyetleri nedeniyle ağır hapis cezalarına çarptırıldı.

12 Eylül'den sonra, merkez yayın organları "Çark Başak"ı düzensiz olarak çıkardılar.

Sol Birlik'i oluşturan altı partiden biri olan TİP, Eylül 1984'te bir MK toplantısı yaptığını kamucuya açıkladı.

Merkez Komitesi'nin bu toplantısından sonra yapılan açıklamada, partinin mücadelesini gizlilik içinde sürdürdüğü ve bu yeni koşullardaki savaşım için yeni bir Tüzük'ün kabul edildiği bildirildi. Çark Başak, bu yeni tüzüğün örgütlenmede bir nitelik sığraması anlamına geldiğini yazdı. Yine aynı açıklamada, Türkiye'de sınıflar arası çelişkilerin keskinleşmekte olduğu görüşüne yer verilerek, bu durumun tekelci burjuva kesimlerinin de taleplerini içerecek geniş bir muhalefet hareketinin haberciliğini yapmakta olduğu belirtildi.

MK'nin toplantısında barış için savaşımın yükseltilmesinin öneminin vurgulandığı bildirilirken, "demokratik hükümet", "gelişkin demokrasi" konularının ele alındığı, bu amaca yönelik Cephe politikasındaki gelişmelerin incelendiği açıklandı.

Yeni kabul edilen Tüzük'ün giriş bölümünde güncel ivedi görev şöyle belirtiliyor: bugünkü yönetimden ülkeyi kurtarmak, demokratik bir hükümet oluşturarak, emperyalizme bağımlılık ilişkilerinden olabildiğince kurtulunduğu, temel insan haklarının güvence altına alındığı, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıntısız kullanıldığı, halkın iradesini özgürce ortaya koyabildiği gelişkin demokrasiyi gerçekleştirmek. Yine burada, gelişkin demokrasi, devrim sürecinin demokratik aşamasında atılacak ilk adım olarak niteleniyor. TİP'in sosyalist devrime varma sürecinde stratejik hedefinin, halkın devrimci demokratik iktidarını kurarak devrim sürecinin demokratik aşamasını gerçekleştirmek olduğu belirtiliyor.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi

Haziran 1974'te kurulan TSİP, 12 Eylül 1980'e kadar yasal olarak çalıştı. Generallerin erke el koymasından sonra kapatılan TSİP'in bir kısım üyesi hakkında davalar açıldı. Başta partinin kuruluşundan bu yana genel başkanlığını yapmakta olan Ahmet Kaçmaz olmak üzere, merkez yöneticilerinin bir kısmı B. Avrupa'da iltica-cı konumunda.

12 Eylül'den sonra da TSİP üyeleri çeşitli kereler tutuklamalara uğradılar. Son olarak bu Ağustos ayında, aralarında TSİP'in en düzey yöneticilerinden olan ve 12 Eylül'den sonra yurtdışına çıkmış bulunan Ağatay Anadolu ve Veli Gürcan gibi isimlerin de bulunduğu bir kısım TSİP yöneticisi tutuklandı.

TSİP , aylık olarak KİTLE gazetesini çıkarıyor. Ayrıca zaman zaman çıkardıkları İLKE adında bir ~~kısa~~ dergileri var. B. Avrupa' da TSİP yandaşı "Dayanışma" adında aylık bir gazete çıkıyor. TSİP, ayrıca Türkiye'de "Gerçek" adında aylık bir gazete çıkarıp dağıttığını söylüyor.

TSİP, Sol Birlik'i oluşturan altı partiden biri. Aralık 1984'te MK plenumu yaptıklarını kamuya açıkladılar. Bu toplantıya sundukları politik büro çalışma raporunda, faşizmi yıkmayı acil görev olarak öne koyarlarken, stratejik hedef olarak demokratik halk iktidarını belirliyorlar. Demokrasi cephesinin tek alternatifinin, faşizmi devrimek ve yerine demokrasi güçlerinin "ortak geçici hükümet"ini getirmek olduğunu söylüyorlar.

Türkiye Komünist Emek Partisi

Sol Birlik'i oluşturan altı parti arasında yer alan TKEP, 1980 yılında kuruldu. 12 Mart döneminde THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) üyesi olmuş olan Teslim Töre'nin başını çektiği bir grup, daha sonra ML konumlara ve işçi sınıfına doğru yöneldi. Teslim Töre, TKEP'in kuruluşundan bu yana genel sekreterliğini yapıyor.

Merkez yayın organları "Komünist" düzensiz aralıklarla çıkıyor. Birlik yolu adını taşıyan bir aylık gazeteleri ile, B. Avrupa' daki yayın çalışmaları için çıkardıkları Emek adında bir gazete-leri (aylık) var. Ayrıca TKEP'in T. Kürdistanı'ndaki özerk örgütünün (TKEP' 1982'deki 2. Kongresinden sonra Partiya Komüniste Ked a Kurdistan-Kürdistan Emek Partisi- adıyla çalışıyor) "Denge Kurdistan" (Kürdistan'ın Sesi) adında bir aylık gazetesi var.

Çeşitli tutuklamalara uğrayan, bu arada 12 Eylül'ün ilk terör döneminde üç üyesi idam edilen TKEP, en son 1984 yılında MK

plenumu yaptığını kamoyuna açıkladı. Bu plânunda, "işçi sınıfının birleşik cephesi üzerine temellenecek Birleşik Halk Cephesi'nin kurulmasıyla yoluyla, faşist cuntanın devrilmesi hedefi"ni vurguladı.

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi

Sol Birlik içinde yer alan TKSP, 1974'te kuruldu. Genel sekreteri, 12 Eylül'den bu yana B. Avrupa'da ilticacı olarak bulunan Kemal Burkay'dır.

12 Eylül'den sonra tutuklamalar sonucunda önemli darbeler yedi. Merkez yayın organı olarak Riya Azadi (Özgürlük yolu) adında aylık bir gazete çıkarıyorlar. Federal Almanya'da Kürt işçilerine hitap eden yığın örgütü Komkar'ın yönetiminde etkinler.

Kendi programlarında, hıhal hedeflerinin sosyalist Kürdistan olduğunu söylüyorlar, ama içinde bulunduğumuz koşullarda, Kürdistan konusunda Türkiye için federe bir çözüm öneriyorlar.

TKSP 1985 yılı başlarında 2. kongresini yaptı. Kemal Burkay'ı tekrargenel sekreterliğe seçti.

Kürdistan Öncü İşçi Partisi

Sol Birlik'i oluşturan partilerden KÖİP (Kürtçe baş harfleriyle PPKK), Türkiye'deki eski Kürdistan Demokrat Partisi'nden kaynaklanan bir grup tarafından 1975 yılında kuruldu.

Peseng (Öncü) adında aylık bir gazete çıkarmıyorlar.

12 Eylül'den sonra kadrolarının büyük bir kısmı yakalandı.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi yoluyla demokratik halk iktidarının kurulmasını savunuyor.

TİP, TSİP, TKSP, KÖİP, TKEP, Marksizme Leninizme, proleter enternasyonalizmine bağlı olduklarını söylüyorlar. Sovyetler Birliği'ne ve dünya komünist hareketine karşı tutumları olumlu.

PKK- Kürdistan İşçi Partisi

Kamucyunda Apocular diye bilinen örgüt, 1978 yılında kurulduğunu söylüyor. Küçük bir öğrenci grubu tarafından kurulan örgüt, daha başından Kürt aşeritleri arasındaki çatışmalara katılmaya başladı. Bu arada TKP'ye öteki sol örgütlere karşı silahlı saldırılar düzenledi.

PKK'nın lideri Abdullah Öcalan yurtdışında bulunuyor. Avrupa'da Serxwebun (Bağımsızlık) adlı aylık bir gazete çıkarıyorlar. Son bir yıldır ayrıca Berxwedan (Direniş) adlı aylık bir dergi daha yayınlamaya başladılar. Bunlar hemen hemen tümüyle Türkçe yazılardan oluşmaktadır.

12 Eylül darbesinden sonra bir ara, öteki sol güçlere karşı giriştiği kanlı saldırılar konusunda özeleştiri yaptıysa da, sonraki tutumu bundan vazgeçmediğini ortaya koydu. Kendinden ayrılanlara işkenceden öldürmeye varan yaptırımlar uyguladığı kamuoyuna yansıyor. Bunu kendileri de kabul ediyorlar.

Türkiye'de işçi sınıfının kurtuluşunun Kürdistan'ın ulusal kurtuluşuna bağlı olduğunu, Türkiye'deki işçi ve demokrasi hareketinin Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına- yani kendilerine- bağımlı olması gerektiğini söylüyor.

15 Ağustos 1984'te, Türkiye'nin doğu bölgesinde iki askeri karakola silahlı saldırı düzenleyerek gerilla savaşını başlattıklarını açıkladılar. O zamandan buya na yaklaşık 260 kişinin ya- amına mal olan çatışmalar sürüyor. Bölgede Türk askeri birlikleri terör estiriyor. Irak ve İran içlerine girerek Kürt yurtsever hareketlerine saldırılar düzenliyor.

15 Ağustos 1984 günü girişilen saldırı ile birlikte HRK(Kürdistan Kurtuluş Birliği) adlı bir örgütün kurulduğunu ilan ettiler. Silahlı bir ordunun nüvesi olarak tanıttıkları bu örgütten so ra, Mart 1985'de ERNK Kürt Örgütlenmelerine, Kürdistan'daki tüm sınıf ve katmanları kucaklayacağına öne sürdükleri ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)'nin kuruluşunu ilan ettiler. Kendi dergilerinde yazdıklarına göre Viyetnam örneğini izliyor; böylece parti- ordu-cephe üçlüsünü yaratmış oluyorlar.

Kürdistan'ın öteki parçalarında (İran, Irak vb.) öteki Kürt gruplarıyla zaman zaman çatışmalara giriyor, zaman zaman iyi ilişkiler kuruyorlar.

Son zamanda özellikle Irak Komünist Partisi'ne düşmanca bir çizgi izliyorlar. Türkiye'de de TKP'ye karşı özel bir ~~saldırı~~ propaganda saldırısı sürdürüyorlar. Buna parakel olarak, Türkiye'de sol radikal hareketlerin silahlı mücadeleye başlamaları için çağrılar çıkarıyorlar.

Sovyetler Birliği'ni ve dünya komünist hareketini Kürt halkının varlığı ve tek temsilcisinin kendileri olduğunu öne sürdükleri Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımını tanınamamakla suçluyorlar. Dünya Komünist hareketini, Sovyetler Birliği'ni revizyonist, ve pasifist olarak görüyorlar.

Sol Birliği, burjuvazinin sol içindeki uzantısı olarak nitelendiriyor, ana gücünü şu anda kendisinin oluşturduğu FKBDC (Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi) ~~saldırı~~ aracılığıyla Sol Birliği dağıtmak istiyor.

DEV-YOL (Devrimci Yol)

12 Eylül öncesinin en yığılmal radikal sol-gençlik hareketi olan Dev-Yol, 12 Eylül'de ağır darbe yedi. Merkez yöneticilerinin tümü-biri hariç, Taner Akçam daha önceden yurtdışına çıkmış ve iltica almıştı- yakalandı. Ağır hapis ve idam cezası istemi ile yargılamaları sürüyor.

Dev-Yol bugün merkezi bir yapılanmaya sahip olmaktan uzaktır. Avrupa'nın değişik ülkelerinde ve kentlerinde kendilerine Dev-Yol'cuym diyen, ama birbirinden ve eski Dev-Yol'un ögüslerinden çokfarklı görüşleri savunan gruplar, arkadaş çevreleri vb. var.

Dev-Yol öteden beri Sovyetler Birliği'ni "revizyonist" olarak nitelleyen tipik sol bir akımdı. Bugün de tüm kendine Dev-Yol'cuym diyenler Sovyetler Birliği'ni ve reel sosyalizmi karalıyorlar, revizyonistlikten özlük olarak suçluyorlar.

B. Avrupa'da Taner Akçam'ın etkisindeki kanat, Sosyalist Enternasyonal'le ve EAC'de Yeşiller ile yakın ilişkiler içinde. Artık Marksizm-Leninizm'i aızlarına almıyorlar. Leninci partiyi reddediyorlar. "Sivil toplum"un yaratılması adı altında iktidar savaşını ve bu amaçla örgütlenmeyi reddediyorlar.

Bir başka eğilimi ise Dev-Yol'un geçmişine sahipliğliğini söylüyor. Ama fazla bir etkinliği yok.

Dev-Yol hareketi, kuruluşunda başını çektiği FKBDC'den ayrıldı. Zaman zaman "Devrimci İ-çi" adıyla bir gazete çıkarıyorlar. Türkiye'de bir yayın faaliyeti ya da örgütlü merkezi bir çalışma yürütmüyorlar.

DEV-SOL (Devrimci Sol)

Dev-Yol'dan 12 Eylül öncesi kopan, doğrudan silahlı eylemi savunan bir grup. 12 Eylül'den sonra hemen hemen tüm merkez yönetici kadrosu ve militanları yakalandı. Ülkede hapisane dışında bir çalışmaları göze carpmıyor. Türkiye'de yayınları yok. Batı Avrupa'da düzensiz ve her seferinde adı değişen yayınlar çıkarıyorlar.

B. Alman RAF vb. örgütlerin görüşlerine yakın görüşler savunuyorlar. Konsolosluk basma, bomba yerleştirme vb eylemleri özendiriyorlar.

THKP-C Acilciler

12 Mart döneminin Türkiye Halk Kurtuluş Partisi/Cephesi örgütünü yaşattıklarını öne süren ve kamuoyuna kendilerini Acilciler olarak tanıtan, Türkiye'de "atay ilinde Arap kökenli gençlerin yığılması" dediği bir örgüt. Silahlı mücadeleyi savunuyor.

B. Avrupa'nın yarısa, Ortadoğu'da kadrolarının olduğunu öne sürüyorlar. Yurtiçine birkaç kez silahlı militanlarını göndermeye çalıştıkları, ama her defasında bunların yakalandığı kamuoyuna yansdı.

Bu örgüt, FKBDC'nde yer alıyor.

Kurtuluş

12 Eylül öncesinde özellikle gençlik içinde etkin olmayı başaran THKP/C kökenli örgütlerden biri. 12 Eylül'den sonra gençlik içinde çalışan kadroları darbe yemesine karşı merkezi yapısı fazla yara almamıştı.

İşçi sınıfı içinde örgütlenmeli' diyen bu sol radikal grup, Sovyetler Birliği'ni ve TKP'yi revizyonist olarak niteliyor.

12 Eylül rejimini "askersel diktatörlük" olarak niteleyen bu grup, geçtiğimiz yıl içinde ikiye bölündü. Bir kısmı Kurtuluş Geçici Örgütü adını alarak sosyalist işçi adlı aylık bir gazete çıkarmaya başladı. Kendisine Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Örgütü adını veren öteki kanat ise, Kurtuluş adında aylık bir dergi yayınlamaya başladı. Ne ki bölünmelerinden heme fazla geçmeden her iki kanadın da Türkiye'de şimdiye kadar yakalanmamış olan merkez kadroları seri operasyonlar sonucunda tutuklandılar.

TKP(Birlik)

12 Eylül öncesi TSİP'den ayrılarak illégal bir parti oluşturdular. TKP'nin likide olmuş olduğunu öne sürerek önce TKP(Reorganizasyon) daha sonra TKP(Birlik) adıyla bir örgüt kurdular.

Gerek 12 Eylül öncesi, gerekse de sonrası çok yerel, dar etkileri oldu. FKBDC'ye var dayanan olarak görülürken, Sol Birliği dağıtılması gereken bir ihanet odağı olarak niteliyor.

Genel sekreteri İbrahim Şeven B. Avrupa'da ilticacı olarak bulunuyor. İşçi Gerçeği adıyla düzensiz bir aylık gazete çıkarıyorlar.

12 Eylül öncesi ve sonrası tutuklanmış bir kısım yöneticisi serbest bırakıldı, ancak kısa bir zaman sonra (1984 yazında) tekrar Türkiye'deki tüm merkez kadroları polis tarafından tutuklandı.

TKP-İşçinin Sesi

TKP'den atılan ve kamuoyuna R.Yörükoğlu'nun liderliği

TKP-İşçinin Sesi

TKP'den atılmış küçük bir grubun çıkardığı İşçinin Sesi adlı gazetedenin adıyla tanınıyor. Başında TKP MK'nden ve parti üyeliğinden atılmış R.Yürükoğlu'nun bulunduğu, Londra'da üstlenmiş olan bu küçük grubun faaliyetinin ana içeriğini TKP düşmanlığı oluşturmuyor. Bugün Türkiye'de artık faşizmin olmadığını öne süren bu grup 1985 Mayıs'ında kendisinin TKP'nin 5. kongresini topladığını kamuoyuna ilan etti. Bu kongrenin aynı zamanda TKP-İşçinin Sesi'nin 1. kongresi olarak gördüklerini söylüyorlar. Yeni program, tüzük kabul ettiler.

Dünya komünist hareketini ve Sovyetler Birliği'ni sağa kaymasıyla, devrimciliklerini yitirmiş olmakla suçluyorlar. Kendilerinin yeni bir enternasyonal oluşturmalarını, günümüzün Bolşevik partisi olduklarını öne sürüyorlar.

Türkiye'de ve kıta avrucasında fazla taraftarları yok.

Kurtuluş Yolu

Bir yıl kadar önce, İşçinin Sesi adlı grubun en üst düzey yöneticilerinden, R.Yürükoğlu'ndan sonra bu grubun ikinci adamı V.Demir, İşçi'nin sesi'nden ayrıldı. İşçinin Sesi'nin Türkiye'de faşizmin çoktan bitmiş olduğunu kararlaştırması üzerine, R.Yürükoğlu'nun Londra'daki taraftarları ile V.Demir'in FAC'deki taraftarları arasında kavga çıktı. karşılıklı suçlamalardan sonra, V.Demir İşçinin Sesi'nin FAC'deki kadrolarına toparlayarak Kurtuluş Yolu adında aylık bir gazete yayınlamaya başladı. İşçinin Sesi'nin eski çizgilerini kabaca koruyor. Sadece İşçi'nin Sesi'ne de karış. Türkiye'de faşizm olduğunu söylüyor. Türkiye'de bir komünist partisi olmadığını, kendileriyle öteki gruptaki komünistlerin ortaklaşa bu işi yapmaları gerektiğini söylüyor. Çok yerel bir etkisi var.

TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi)

12 Eylül öncesi çıkardıkları gazetenin adı olan Halkın Kurtuluşu grubu olarak da tanınır. THKO kökenli bir örgüt. En yalınsal maccu örgüt. TKP düşmanlığı/birinci planda tutuyor. 12 Eylül'den sonra tutuklamalar sonucu Türkiye'de dağıldı. B. Avrupa'da etkinliği var. En son Arnavutluk Emek Partisi yanlısı.

TKP/MarksistLeninist(ve ona bağlı TIKKO?Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu)
Maccu örgüt. eşitli alt gruplara örgütlere bölünmüş durumda.

Tümü, 12 Mart döneminde işkencede öldürülen İbrahim Kaypakkaya'nın kurmuş olduğu TKP/ML'nin devamcısı olduğunu iddia ediyor. TKP/ML harflerinin yanına "Bolşevik", "Haraketi", "Partizan" vb ekler tokan bir dizi küçük örgüt. Bir kısmı bugünkü Çin'i savunurken, bir kısmı asıl macu kendileri ile Peru'daki Arıltalı Yel'un kaldığı ı iddia ediyor.

Silahlı mücadeleyi savunuyorlar. Bir çok kadroları tutuklandı ve öldürüldü.

FKBDC (Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi)

1982'de kurulmuş "faşizmi devrimle yıkmaya çalışanların cephesi" olarak tanıtılan bu "Cephe", şu örgütler tarafından kuruldu: Dev-¹ol, PKK, Emekçi (Mihri Belli'nin TEP'i), Sosyalist Vatan Partisi, TKEP, TKP/ML, Acilçiler, Devrimci Savaş (12 Eylül Öncesi bir kaç kez adını duyuran "Öncü silahlı Savaşı" savunan ama artık tek bir taraftarı ortada gözükmeyen bir grup) ve İşçinin Sesi. birkaç bildiriden sonra ardı ardına kopanlar oldu. En son PKK, SVP ve Acilciler tarafından korunuyor. Son bir yıl içinde, bir tek Sol Birliği saldırmak amacıyla bildiri çıkardı.

Bunlar en kabasıyla Türkiye Sol'unda yer alan örgütler, akımlar. Ayrıca adını anmadığımız, etkisi ve faaliyeti pek duyulmayan Sosyalist Vatan Partisi, Partizan Yolu, Proleter dayanışma, Devrimci Kurtuluş, Halkın Devrimci Öncüleri, ve yukarıda adını saldıranız gruplardan yarlımsı çeşitli "muhalefet" grupları, Kürt kökenli olarak Kawa, KUK, Ala Rızgari, Tekoşin vb. gruplar da var.

DEVRİMCİ DEMOKRATLARTKP'YE KARŞI TUTUMLARI

12 Eylül darbesinden sonra Cuntanın Kemalizm çıkartkanlığı ya-
ptığını özetledikten sonra şöyle deniyor: "Üzerinde durmayı zorunlu
gördüğümüz bir şey varki o da cuntacı generallerin ve tekelci basın'
ın bu tavrına 1981 sınıfı adına hareket ettiğini iddia eden, komünist
geçinen bir gücün, TKP'nin gösterdiği tepki biçimidir."

"kemalizm savunuculuğu şövenizm bataklığına götürür" başlığıyla
yayınlanan (Kasım 1980 Arman'ın 18.Sayısı) yazı da "TKP'nin dik-
katini çekercesine yazılan yazıda özellikle bizi eleştirdikleri
noktalar şunlardır,ve şöyle yapıyorlar:

"..faşist cuntanın "kemalizmden dem vurmasına EN çok karşı çıkan-
dan ~~larından birisi~~ (belki de başkalarından daha çok tepki gösteren) ~~arxan~~
de TKP'dir. TKP askeri faşist cuntanın "kemalizm ~~ölmektedir~~ sahip
çıkmasını hazmedemiyor"

"TKP'nin Kemalizmi aklama çabalarını 12 eylül'den bu yana TKP'
ve merkez komitesinin yayın organı atılımda
nin Sesi Radyosun ~~da~~ yayınlarında görmek mümkün"

" Yine TKP 'Atatürk'e altaylara kadar turan saçma sapan görüşleri-
nin yakıştıırılmasını' büyük bir öfkeyle karşılayarak ..."

"Hayret doğrusu, burjuva ideolojisini aklama, kraldan çok kralcı
kesilme çabası ne kadarda kendisini gösteriyor"

"TKP demokrasi güçleriyle birlikte kemalistleri ve dinci çevre-
lerin sözcüsü MSP'ye eylem birliği öneriyor

Biz hemen belirtelim ki bu önerileri ~~ve~~ ve çağrılarıyla TKP demok-
rasi güçleriyle bir eylem birliği yada cephe içerisinde yer alamaz?"

AYRICA kemalist erk dönemindeki uygulamalar, baskılar, gerici dü-
şünceler örnek gösterildikten sonra, Kürt halkı üzerindeki uygulamalar

anlatılarak(abartma ile) şöyle deniyor:"Oysa TKP bütün bunlardan bir tek satırla söz etmiyor.,öyle anlaşılıyor ki TKP' ne Kürdistan'ı bir ülke, nede Kürtleri,iradeleri dışında zorla bağımlılaştırılmaşx bir halk biliyor."

Kemalist ve dindarlara yöneltilen eylem birliği çağrılarına gösterilen tepkide bizim yayınlarımızdan ve yazılarımızdan alıntılar genellikle değişik yönlerle çekilerek yorumlanıyor.Bizim "kemalizm" i değerlendirmememiz yanlış olarak hemde "tam tersi" şeklinde değerdendiriyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

KÜRDİSTAN

Kürdistan'ın ayrı bir ülke olduğunu vurgulamak için her fırsattan yararlanılıyor. Türkiye Halkı yerine, ya Türkiye Halkları yada (Daha çok) Türkiye ve Kürdistan Halkları deyimini kullanırlar. Türkiyede değişik işçi sınıfları'nın varolduğunu belirtmek içinde "İşçi sınıflarımız" Terimi sürekli kullanılıyor.

Özgürlük Yoluna "Yaşasın halkımızın özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi sloganı hangi anlama geliyor ?.... ÖZGÜR KÜRDİSTAN sloganının anlamı net ve somut olarak nedir ?... Kastedilen bağımsız bir Kürdistan mı ? Otonomi mi yoksa federasyonmu ?" soruları sorulduğu halde kendileri bu konuya açıklık getirmiyorlar. "Daha bulunmayan bir yolun doğrusu da nasıl oluyormuş ki ? onu anlayamadık" denilerek neyi anlatmak istedikleri anlaşılmıyor. Örneğin bu cümleyle Kürdistanın kurtuluşu için yürütülecek savaşın hangi yollardan sürdürüleceği ve hangi hedeflere yöneleceğinin belli olmadığı da anlatılabilir. Ama bu cümle Özgürlük yoluna yöneltilen sorulardan hemen sonra geldiği için "Özgürlük yolu doğru yolu gösteremiyor" demek de isteyebilirler. (Arman Aralık 1980 Sayı 19)

Konuşmalarda, sözlü diyaloglarda dört parça Kürdistan'dan sık sık sözeden bunlar yazılarında dört parça Kürdistan'ın ortaklaşa savaşım yürüteceğinden sözetmemektedirler. Öteki Kürdistan parçalarına genellikle dayanışma niteliğindeki yazılarıyla değinmekte yada oralardaki örgütlerden ve örgüt yöneticilerinden aldıkları yazı ve röportajları yayınlıyorlar. "Türkiye Kürdistanı terimini de sık sık kullanıyorlar.

DEVREMCİ DEMOKRATLAR

EYLEM BİRLİĞİ VE CEPHE

Yazılarda eylem birliğini güçlendirmekten yana olduklarını sık sık yazarlar. Hem Kürt guruplarının kendi aralarında hemde Türkiye halklarının kendi aralarındaki birlik sağlaması gerektiğini yazarlar. Örneğin: Özgürlük yolu ile eylem birliğine şöyle deniyor:

"Kürdistan'da Özgürlük Yolu'nu kendimize dost bildik ve halen de öyle biliyoruz. Bizim inancımız odurki bu görüşümüz halkımızın çıkarlarına denk düşüyor. İdeolojik ayrılıklarımızın olmasını ve bunu kendi aramızda tartışmayı elbetteki ki yadsımıyoruz. Ama bunun dost güçler olduğumuzu unutturması gerektiğine de inanmıyoruz." (Ar. Sayı 19)

Günümüz koşullarında geniş bir anti faşist cephenin oluşturulması zorlaşmıştır. Ancak bu cephe kurulabilir. Bunun içinde "genel olarak yığınları demokrasi ve anti-faşist güçleri cezbedecek güçlü bir çekim merkezinin bir an önce kurulmasıdır." denilmektedir. Bu çekim merkezi ise Devrimci demokratlar, Özgürlük Yolu, TKP, TİP, TSİP'in yapabileceği isim belirtilmeden açıklanıyor. Bunların yanında güç ve eylem birliklerinde yer almama malari durumunda kendilerine yöneltilecek eleştirileri savuşturmak için "ister kısa vadeli, isterse uzun vadeli güç ve eylem birliklerinde yada bir anti-faşist cephenin oluşturulmasında olsun, sağlanacak platformda, temel siyasal ilkelerde ortak paydalarda birleşmek yetmiyor. Mücadele yöntemleri konusunda bir ortak zeminin yaratılması büyük bir ması sorunu da önem taşıyor. Ve esas olarak bizim üzerinde durduğumuz konu budur." (Armanca Sayı 20-22 21 ocak Şubat 1981)

Gerçekte bu satırlar serüvenci eğilimlerin güç ve eylem birliklerinin içinde yer almasını önlemek içinde yazılmış olabilir. Ancak yaşamın içinde "mücadele yöntemleri konusunda bir ortak zemin yaratılması" Dev Dem. larla ilişkilerin gelişmesini engelleyici yönde çalışmıştır.

DEVRİMCİ DEMOKRATLAR

SENDİKALAR VE DİSK

Özal'ın kimliği anlatılırken "DİSK'e ve Maden-İş'e karşı savaş açtı" ifadesi kullanılıyor.

"Cunta iktidara gelir gelmez İşçi sınıfının ilerici sendikal örgütü olan DİSK'i kapattı."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

DEVİRİMCİ DEMOKRATLARASKERSEL CUNTAYI DEĞERLENDİRMELİRİ

Cunta faşist olarak değerlendiriliyor. Ve " Cunta uzun ömürlü olmayacaktır"belirlemesi yapılıyor.

"Bu güne kadarki uygulamalarıyla işbaşındaki cuntanın ~~kimseyi~~ ^{sermaye} ~~teknelci burjuvazinin~~ adına el koyduğunu ve bütün uygulamalarını onun istekleri doğrultusunda sürdürdüğünü tamamiyle kanıtlamıştır."

Ve cunta bütün bunları burjuva demokratik ~~ve~~ yöntemleri ortadan kaldırarak,reformcu burjuvaziye karşı olarak; teknelci burjuvazinin en gerici, en şöven kanadının istediği açık terörcü yöntemleri yapıyor.Böylece cunta teknelci sermayenin bütünü adına değil de bir kesimi adına yönetime el koyduğunu açıkça gösteriyor "(Arman S.18)

Altını çizdiğimiz gibi önce cunta teknelci sermayenin bütünü adına yönetime el koydu derken sonra teknelci ~~sermayenin~~ bir kesimi adına yönetime el koyduğu ileri sürülüyor.Cuntanın faşist olduğuna kanıt büyük ölçüde onun "teknelci sermayenin en gerici,en şöven kanadını" temsil ettiği görüşüne dayandırılıyor. daha sonra ayrılıklar cuntanın faşist olmadığı anlamına gelmez diyorlar:

"Ama cuntanın içinde ayrılıklar,görüş farklılıkları ve kanatlar daha doğru bir deyimle çatlaklar olsa yada çıksa bile bu cuntanın faşist olmadığı anlamına gelmez" deniyor.Bu tez ise"ayrılıkların ve çatlakların kapitalizmin özünden kaynaklandığı " görüşüne dayandırılıyor.

MHP lilerin yakalanması ise "bu ortam yaratılıp askeri cunta işbaşına getirildiğine göre bunların varlık nedeni kendiliğinden ortadan kalkıyor" deniliyor.Ayrıca " Oysa faşist hareketi besleyen,yönlendiren, esas odaklar ortaya çıkarılmamıştır.Özellikle Kontr-Gerillanın örgütlenildiği ordu,MİT ve diğer devlet kademelerindeki faşist odaklar bu güne kadar tasviye edilmiş değildir.Öyleyse bu gün işbaşındaki cunta faşizme karşı bir tavır almamıştır,sadece faşist hareketin görünürdeki ba-

zı sorumluları ~~haklarında~~ ve kuruluşları üzerinde yürütülen bir operasyon vardır." deniliyor.Cuntanın bazı faşistleri yakalaması,soruşturması ise manevra olarak değerlendiriliyor.(Armanç s.18 1980 Kasım

"Cunta tehditlerle güçsüzlüğünü gizlemek istiyor" belirlemesi yapılıyor.Buna kanıt olarak ta Evren'in "Biz halk çocuklarıyız,dar gelirli insanların çocuklarıyız,hiç faşist olabiliyoruz" demesine dayandırıyor.Yani deniyorki eğer cunta güçsüz olmasaydı böyle şeyler söylemezdi. (Armanç Sayı 18)

"Görülüyor ki faşist cuntanın arkasındaki güçler sadece darbeyi gerçekleştirmek için değil aynı zamanda dış desteği sağlamak dünya kamu oyunu bu konuda yönlendirmek için de planlar yapmışlardır."

"askeri faşist cunta, hükümet organlarına ve büroksanın üst kademelerine ABD ve uluslararası mali emperyalist kuruluşların en sadık adamlarını,onların elinden geçen uzmanları getirdikten....(Armanç Aralık 1980 Sayı 19) Emperyalizmin desteğiyle 12 Eylül darbesinin gerçekleştirildiğini açıklayabilmek için bu satırlar yazılıyor.Emperyalizm tarafından darbenin planlandığı açıktan açığa belirtilmiyir.Özellikle Özal'ın Devlet Bakanı yapılması Cuntanın emperyalizmle ileri ilişkiler içinde olduğuna hemen hemen temel kanıt gösteriliyor.*

Genellikle cuntanın uygulamaları abartmalı yansıtılıyor.Örneğin "devletin baskı ve terörü öyle bir noktaya vardı ki halk kitle halinde göç etmek zorunda kaldı(Kürdistan kastediliyor" Gerçekte ise bunun tersi yani daha önce göçeden (özellikle,Hilvan,Siverek, vb.) ler geri döndüler.

"Terör önlendi" görüşünün yanlış olduğunu,nedeninin ise "terörü artık devlet kendisi yapıyor" ondan ötürü terör önlenmedi,sürüyor. "Zaten ülkede estirilen terörün amacı askeri yönetimin kurulmasıydı, artık teröre ihtiyaçları olmadığı için terör durdu" deniyor. "Sonuç olarak cuntanın amacı terörün üzerine gitmek değildir, tersine emekçi sınıf ve tabakaların,demokratik ve siyasi özgürlüklerini ellerinden almaktır."(Armanç Mart 1981 Sayı 22)

Cuntanın uyguladığı "25 Ocak Kararları" doğrultusundaki ekonomi eleştiriliyor. 25 Ocak kararlarının ve genel olarak cuntanın ekonomî politikasının eleştirilmesinde bizden farklı bir sınıf arguman kullanılmıyor. Bu ekonomik politika eleştirilirken bazı argümanlar abartılarak gösteriliyor (Örn. "Bu yıl içinde pek çok tüketim malında % 700'ü aşan zamlarla halkın yaşam düzeyi bir kaç kat düşürüldü")

Bu ekonomik uygulamalara alternatif olarak:

" bu gidişi durdurmanın bir tek çaresi vardır. Oda, halklarımızın askeri faşist cuntadan kurtulması ve emperyalizme bağımlılık ilişkilerine son verilmesidir." Armanç Sayı 22, Mart 1981)

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

devrimci DEMOKRATLAREMPERYALİZME KARŞI TUTUM

"ABD ve NATO Ortadoğuda kaybettiklerinin yerini doldurmak, jeo-politik olarak stratejik bir öneme sahip olan, Türkiye ve Yunanistan gibi ülkeleri kendi kontrolleri altında tutmak, bu ülkelerin kendilerine olan bağımlılıkları ilişkilerini daha da pekiştirmek yolunda Türkiye de gerçekleştirilen askeri faşist darbeden sonra Rogers planı doğrultusunda Yunanistan NATO'nun askeri kanadına döndü"

ABD ve NATO böyle bir durumda ~~harekete geçerek~~ bölgede gerici bir cephe oluşturmak için bölge barışını tehdit eden Rogers planının hedefleri doğrultusunda harekete geçerek önce Türkiye de CIA güdümlü faşist askeri darbe yaptılar.

Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönmesi bölgenin barış ve güvenliğini tehlikeye sokarken,....." (Arman Sayı 18 Kasım 1980)

Emperyalizmin silahlanmayı tirmandırma, yumuşamadan vazgeçme girişimlerine karşı çıkılarak Sovyetlerin barışçı politikası savunuluyor. "Biz barış ve demokrasi " deyimi kullanılıyor.

Emperyalistlerin Kürt Hareketlerini denetimlerine alacaklarına, daha doğrusu Kürt sorununu kendi çıkarları için kullanabilecekleri olasılığından hiç söz edilmiyor.

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi-Özgürlük Yolu

A-)ULUSLARARASI DURUM:

1-)Uluslararası düzeyde temel sorun:

BİR BELİRLEME YOK

2-)Barış ve Güvenliği Koruma savaşı:

Bu konuda açık bir belirleme,somut savaşım hedefi yok.Krefelt çağrısını desteklediklerini belirten bir yazı(Denge Komkar Sayı 27) Sofya Barış Parlementosu ile ilgili bir yazı(Roja nu Sayı21-22) yayınlanmış. barış için savaşım somut hedef olarak gösterilmiyor.

3-)Sosyalist Sistem ve SBKP'nin XXVI. Kongresi hakkında görüş:

"PartiKongresi,Sovyetler Birliğinin Attığı güçlü adımları,sarsılmaz mücadelesini,emperyalizmi her konuda alt eden bir sistem öncülüğü yaptığını bir kez daha kanıtladı"(Roja nu Sayı 24)

"Bugün dünya tarihinin gelişim doğrultusunu her iki sistemin -sosyalizm ve kapitalizmin- mücadelesi tarafından belirleniyor.Açıktır ki bu mücadelede ağır basan sosyalizmin güçleridir ve artık onlar insanlığa yol göstermektedir.... (TKSP Program. S.33)

"Emperyalizm dünya devrimci güçleri karşısında günden güne geri-liyor ve nihayi yıkımına doğru gidiyor.O,buna razı olmuyor,ve tarihi gelişimi durdurabilmek için elinden ne geliyorsa yapıyor.Emperyalizm ABD'nin liderliğinde yeni silahların yapımına hız veriyor,halklara açık saldırıda bulunuyor,yer yer savaş ocakları yaratıyor,gerici güçleri destekliyor, ve bir yandan da,devrimci ilerici güçlere karşı pro-poganda çarkını çalıştırıyor"(TKSP Program S.33)

Son dönemlerde artan NATO baskılarından söz edilmiyor. TKSP-Program adlı broşürün 35-38.sayfalarında emperyalistlerin yoğun saldırılarıyla karşı karşı olan ülkelerle isim belirterek dayanışma halinde olduklarını belirtiyorlar.

4-)Afganistan sorunu:

Partimiz emekçi Afgan halkının ve onun,Afganistan'ın gelişmesi ve mutluluğu için emperyalizme ve gericiliğe karşı güçlü bir savaş yürüten devrimci liderliğinin yanındadır.Partimiz,emperyalizmin ve

tüm uşaklarının Afganistan konusunda yürüttükleri yoğun ve yıkıcı propagandanın Afganistan'ın emekçi halkından yana olmadığını çok iyi bilmektedir. Onlar Afgan halkında tüm Müslüman emekçilerinin de düşmanıdır ve onların özgür olmasını istememektedirler. Sovyetler Birliğinin yardımı Afgan halkının kurtuluşu ve mutluluğu içindir. Afgan halkının gerçek dostları da Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist Ülkelerdir." (TKSP-Program S.34-35)

5-)Polonya Sorunu:

Her hangi bir yazıya rastlanılmadı.

B-)TÜRKİYE'DEKİ DURUM:

1-)Cuntayı Değerlendirmeleri

"faşist" belirlemesi yapılıyor.

2-)Başlıca gerekçeleri:

"Türkiye'deki derin bunalımı aşabilmek için açık faşizm yolunu seçtiler, burjuva demokrasisinin son kırıntılarını da bir yana ittiler. Cunta eliyle sahnelenen faşist rejim, emperyalistlerin, en başta ABD emperyalizminin ve Türkiye'deki en gerici sermaye sahiplerinin taleplerini karşılamaya çalışıyor. Amaç NATO'nun politikasını kolayca hayata geçirmek, işçi ve emekçi kitleler üzerindeki sömürüyü ~~halka~~ derinleştirerek ekonomik bunalımı aşmak, emekçi kitlelerin tepkisini süngü gücüne dayanarak bastırmak, Devrimci demokrat hareketi ve bu arada Türkiye egemen sınıflarıyla birlikte emperyalist güçlerin de korkulu rüyası haline gelen Kürt ulusal demokratik hareketini ezmektir." (Dengê Komkar Sayı 25. TKSP'nin bir yetkilisi)

"Bugün faşist dikta emekçilere, tüm ilerici ve yurtsever güçlere azgınca saldırıyor... faşist generaller iç ve dış parababalarının uşaklığını yapıyor.....Toplu sözleşme ve grev hakkını ortadan kaldıran generaller

Faşist generaller TÖB-DER yöneticilerini binlerce öğretmeni içeri taktılarFaşist generaller Anayasa dahil tüm yasaları rafa kaldırdılar., anayasal kuruluşları "boşta gezâr" hale getirdiler, tüm

siyasi partileri, demokratik örgütleri, sendikaları ve kooperatifleri kapattılar ve onbinlerce ilerici, demokrat insanı zindanlara doldurdular.....bugün azgınca Kürdistan halkına saldırıyorlar.....tüm ilerici insanlar; sosyalistler, yurtseverler, emekçiler kitleler halinde toplanıyor, işkence çarklarından geçiriliyor.....ordusu polisi insanlarımızı yargılamaya bile gerek duymadan kurşuna diyor.(Ağd ve yazı)

3-~~3~~Faşizmin tanımı:

Tanım yok.

4-Strateji ve taktikleri, taktik amaçları:

Bu net olarak açıklanmamakla birlikte,

"Partimiz,stratejisinin, ~~doğru~~ politik hattının doğruluğunu ispatlamıştır." denilerek (D.Komkar 5 25 TKSP'nin yetkilisi) stratejilerinin değişmediğini açıklamış oluyorlar.

Taktik amaçlar:

"Şimdi onları (kitleleri) ^{doğru} devrimci mücadele hattına kazanmak da hada kolaylaşmıştır. ve bunun için yoğun çaba göstermeliyiz.Örgütlenmek ve kitleleri devrimci mücadele kazanmak için kitleler içinde politik çalışmaya güçlendirelim.....

Türkiye'de ve Kürdistan'da emperyalizmin oyunlarını boşa çıkarmak, faşist diktayı yenilgiye uğratmak ve kitleleri özgürlük ve demokratik halk iktidarı yolunda harekete geçirmek için her iki halkın anti-emperyalist, anti-faşist, anti-gövenist ortak cephesini oluşturmak için çalışalım." (Ağd ve yazı)

5-Bağlılık politikaları:

Türkiye'de emperyalizme, faşizme karşı mücadele halklarımızın ortak mücadelesidir. Bunun için oluşturulacak bir anti-emperyalist ve demokratik cephede Kürt Halkının devrimci ve demokratik güçlerinin, şartları varsa bir Kürdistan ulusal demokratik cephesi halinde ~~kurulması~~ yer alması da zorunludur.

Yine Türkiye'de egemen sınıfların gerici iktidarının yıkılması yerine halkın demokratik iktidarının kurulması hem Türk hemde Kürt halklarının ortak sorunudur(...).Biz bir yandan Kürt halkının ilerici, yurtsever güçlerini ulusal demokratik devrimi hedefi üzerinde

kararlı bir şekilde mücadeleye hazırlarken,diğer yandan Türk halkının devrimci ve demokratik güçleriyle bu ilkeler üzerinde bir birlik oluşturulmasından yanayız ve bunun için çaba göstereceğiz"(Program)

6-)Bugünkü eylem biçimleri:

"Devrimci mücadelede başarıya ulaşabilmek için emperyalizme,faşizme,sömürgeciliğe karşı bütün güçlerin birleşmeleri zorunludur... Hiç bir siyasete bağlı olmayan ilerici insanlar,hatta burjuva partilerini tutan ama faşizmden ister istemez zarar gören emekçiler vardır. Onlara uygun yöntemlerle yaklaşılmalı,sorunlar kendilerine anlatılmalıdır.Bunu yaparken bu kişilerin söylenenleri hemen benimseyecekleri ve bizimle birlikte olacakları beklenmemelidir.Devrimci görev en gerici yerlerde,kitle içerisinde sabırla çalışmayı zorunlu kılmaktadır.Zamanla bu kitlenin kazanılması mümkündür.Kazanılmayanlar olsa bile,onlar tarafsızlaştırılabilir,faşizme destek sağlamaları önlenebilir.

Anti faşist komiteler kurulmalıdır.....Faşizmin yarattığı baskı illegaliteyi iyi bir biçimde hayata geçirmeyi gerektiriyor.... Devrimci çalışma sürdürülmeli,faşizme karşı mücadele durudurulmamalı ama kadroların korunmasına da büyük özen gösterilmelidir.Kitlelerden kopuk gereksiz goşistçe çıkışlar gereksiz yere kan kaybına neden olun.(Denge Komkar Sayı 23)

7-)Terörizme karşı tutum-Cuntanın terörizme karşı tutumu:

"...Türkiye'de terörün yaratıcısı 1970'lerden başlayarak sağcı güçlerdir.....Sağ terörün arkasında gerici sermaye çevrelerinin olduğu,Mit,ordu ve polis içinde örgütlenmiş Kontrgerillanın terör olaylarında büyük rol oynadığı ve bunun arkasında da pek çok ülkede şiddet olayları sabotajlar,darbeler düzenleyen CIA'nın olduğu son derece açıktı.....

iflas eden küçük burjuva maceracılığıdır,bireysel terörizmdir.

Bir kez cunta terörizme karşı mücadeleyi sırf bir maske olarak kullanıyor.O,terörü bahane ederek yönetime el koydu ve şimdi de bu demogojiyle terörden bıkmış halk yığınlarının destek ve sempatisini kazanmak istiyor." (Denge Komkar Sayı 25-TKSP'nin bir yetkilisi)

8-)MHP'nin değ erlendirilmesi ve Cuntanın MHP'ye karşı tutumu:

MHP' faş ist partidir.

"sağ terörede sol teröre de karşıyım diyerek kitleleri yanıltma-ya ç alışı yor.MHP'ye karşı giriş ilen bazı tutuklamalar ve aç ılan davalarda buna gerekçe gösteriliyor."(TKSP adına dağı tılan bildiri tarihi 20 Mayıs 1981'den sonra olabilir.)

9-)Nasıl bir demokrasi:

"TKSP,faş izmin yıkılması ve demokratik bir halkı iktidarı için.."
." (Ag.bildiri)

10-)Tekellere karşı tutum,Cuntanın ekonomik politikası:

"Tekelci Türk burjuvazisi faş ist cunta eliyle egemenliğini pekiştirmeye ç alışı rken KİT'ler üzerinde de önemle duruyor"(D.Komkar 277)

"..12 Eylül darbesinin yapılmasındaki amaç bu engelleri ortadan kaldırmak ve tekelci sermayenin istediğı gibi at oynatmalarını sağı layan bir ortam yaratmaktır

....Cuntanın tekelci sermayenin direktiflerini yerine getirdiğini atılan somut adımlar ortaya koyduğı gibi,patronların kendileri tarafından da dile getiriliyor

CUNTANIN EKONOMİ POLİTİKASI; PATRONLAR İÇİN,EMEKCİLERE KARŞI"
(Denge Komkar Sayı 26)

Tekellere karşı:"..tekelci işletmeleri kamulaştırılsın ve böylece tekelci sermayenin halk üzerindeki egemenliğine son verilsin"

EX 11-)Emperyalizmin,NATO'nun dayatmaları,Türkiyenin dış politikası ve sosyalist ülkelerle,bölgedeki diğ er ülkelerle ilişkilerini Değ erlendirmeleri:

Sosyalist ülkelerle ilişkiler konusunda her hangi bir belirleme yok. "emperyalizm Türkiye halklarının eğ ilimlerine hiç önem vermeyen cuntağa kendi politikasını bir bir dikte ettiriyor."(Mayısta dağı tılan bildiri) "Amerika Türkiyedeki faaliyetlerini artırdı,üsleri daha rahat kullanıyor"(Agb.) Türkiye'nin genel dış politikası hakkında herhangi bir belirleme yok.

13-)Elestirdikleri görüŖler:

TKP, Devrimci Demokratlar(Kürdistan İŖŖi Partisi) ile birlikte goŖist hareket de tutum olarak eleŖtiriliyor.Devrimci Demokratların genellikle isim verilerek eleŖtirildiđi halde TKP ve goŖist akımlar isim belirtilmeden eleŖtiriliyor.

14-)TKP'yi nasıl elestiriyorlar?

"Deđirmende un öğütme sırasını kimseye vermeyen kimi güçler bugün faŖist cunta karŖısında sessiz kaldılar.Onlar "faŖist cunta" sözcüğünü ağızlarına almıyorlar.Kör tavuklar gibi önlerini göremiyor,gözlerini kapamıŖ ağızlarını açmıŖ bom boŖ tartışmalar içerisinde zaman yitiriyorlar"(Roja nu Sayı 23 Kürtçe yazı)

"Bazı kesimler faŖizmā karŖı mücadelede hep pasif bir tutum içinde oldular.....Bunlar solda güçbirliği oluŖturmak için gereken çabayı göstermekten kaçındılar ve CHP'nin kanatları altında faŖizmin önlenmesini uman oportunist bir politika izlediler.Bazıları sol harekette kendi ağırlıklarını sağlama telaŖı ile rekabeti,dar gurup çıkarlarını öne çıkardılar.Bu uğurda ilerici sendikaları,demokratik kit le örgütlerini bölüp dağıtmaktan bile geri durmadılar....

Nitekim faŖizmin bütün azgınlığıyla ülke üstüne çöktüğü Ŗu koşullarda bile,faŖizmin adını koymaktan kaçınan,onu teşhir etme görevini bile yerine getirmeyen 'belki bana dokunmaz,cuntayı fazla öfkelendirmeyeyim' hesapları yapan oportünist kesimler,faŖizme karŖı kitlelerin mücadeleye kazanılması çabalarını baltalıyorlar..."

(Dengē Komkar Sayı 25 TKSP'nin bir yetkilisi)

15-)Sendikal Politika: SOMUT BİRŖEY YOK

16-)Yurt dışında hangi guruplarla ilişkileri var:

ÖZGÜRLÜK YOLUKÜRDİSTAN

"Partimiz Kürdistan'da Ulusal Demokratik Devrimin zaferi için bir ulusal demokratik cephenin oluşmasını zorunlu gördüğünden..."

"Partimiz yine, Kürdistan devrimiyle Türkiye devrimi arasındaki sıkı bağı doğru biçimde kavradığından, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak devrimci zaferi için herx iki halkın anti-emperyalist ve demokratik ortak cephesinin oluşturulması için de çaba gösterdi.." (TKSP nin bir yetkilisinin açıklaması Dengê Komkar sayı 25)

Genel olarak Kürdistan kelimesi kullanılıyor. Türkiye Kürdistanı diye bir ayırım yapılmıyor. Bu terimi kasıtlı olarak kullandıkları göze çarpıyor. İstedikleri zaman , zorunlu olduklarında "Biz tüm Kürdistan için savaştık" demek için yapıyor olmalılar. Bunun yahısıra Partinin adı Türkiye Kürdistanı sosyalist Partisi. Bu terimin üzerinde özellikle durmaları bilinçlice olmayabilir. Ama yine de iç açıcı değil.

Son dönemler de genel olarak Kürdistan üzerinde sık sık duruluyor. Özellikle de İran Kürdistanı üzerinde. İran KDP'sinin savaşımı yazılarda tümüyle destekleniyor. Roja nu gazetesinin 22. sayısında İsveç Parlementosunda Kürt sorunu üzerinde yapılan görüşmelerin tümü yayımlandı. ~~Yazı~~ Parlemento Tüm Kürdistanı görüşmüş. Ve Kürt sorununu Birleşmiş Milletlere götürmeye karar vermiş. (Bu sayı yalnızca İsveç Parlementosunda olup biteni aktarmak için çıkarılmış.

Gazeteler bütününde, Türkiye ile ilgilendiğini, öteki Kürdistanlarla fazla ilgilenmediklerini yine de sezdiriyorlar. Her zaman ağırlıklıla işlenen Türkiye sorunlarıdır.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekli. Son dönemde Kürdistan'ın genelinde özellikle İran Kürdistanından sık sık söz etmelerinin nedeni İran Irak savaşı ve İran KDP'nin içinde bulunduğu durumdur.

ÖZGÜRLÜK YOLUDİSK VE SENDİKALAR:

Genel olarak Disk'in kapatılmasına ve DİSK üzerindeki baskılara karşı çıkılıyor.Yalnızca DİSK üzerindeki baskıları kinayan,DİSK'i savunan yazılar zaman zaman yazılıyor.DİSK'in kapatılıp yöneticilerinin ve militanlarının tutuklanması en önemli anti-demokratik uygulamalardan biri olarak gösteriliyor.

DİSK'in dışında devrimci sendikaların varolabileceğinden hiç söz edilmiyor.Ayrıca "DİSK gibi en ilerî sendikal birliklerde bile sendika ağalığı devrimci sendikacılığa baskın gelmektedir" belirlemesi yapılıyor.

Dengê Komkar'ın 27.sayısında Evren'in Adanada yaptığı konuşmada DİSK'e yönelttiği suçlamalara yanıtlar verilerek DİSK savunuluyor.Bu yazı içerisinde bütünüyle TÜRK-İŞ'in ihanet içinde olduğu vurgulanıyor.Sonuç olarak şöyle deniyor:

"Eğer DİSK işçilerin çıkarlarını savunmasaydı da patronlara hizmet etseydi,hic şüphesiz Evren Disk'e dokunmazdı.Tıpkı bugün işçi düşmanı Türk-iş yöneticilerinin üstüne kol kanat gerdiği gibi!"

ÖZGÜRLÜK YOLUCuntanın Niteliği:

Tüm yayınlarında 12 Eylül darbesi gerçekleşir gerçekleşmez bu eylem faşist olarak değerlendiriliyor. Gazetelerin hiç biri (Roja nu ve Dengê Komkar) Cunta neden faşisttir? sorusunun yanıtını ,maddi temellini aramıyorlar."Darbe yaparak iktidarı ele geçirmeleri faşist olmalarına yetiyor" imajını vermek istiyorlar.

12 Eylül darbesini gerçekleştirenin Amerikan emperyalistleridir NATO'dur belirlemesi yapılıyor."Cuntayı alkışlayanlar halkımızın düşmanlarıdır" deniliyor.Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi'nin bir yetkilisi Cuntanın neden faşist olduğu konusuna hiç değinmeden Cuntanın nele ri amaçladığını şöyle açıklıyor:

"Türkiyedeki derin bunalımı aşabilmek için açık faşizm yolunu seçtiler,burjuva demokrasisinin son kırıntılarını da bir yana ittiler.Cunta eliyle sahnelenen faşist rejim, emperyalistlerin,en başta da ABD emperyalizminin ve Türkiyede ki en gerici sermaye kesimlerinin taleplerini karşılamaya çalışıyor.Amaç NATO'nun politikasını kolayca hayata geçirmek, işçi ve emekçi kitleler üzerindeki sömürüyü derinleştirerek ekonomik bunalımı aşmak, emekçi kitlelerin tepkisini süngü gücüne dayanarak bastırmak, Devrimci demokrat hareketi ve bu aradada Türkiye egemen sınıflarıyla birlikte emperyalist güçlerin de korkulu rüyası haline gelen Kürt ulusal demokratik mücadelesini ezmektir!"(Dengê Komkar sayı 25)

Her yazıda,her mektupta kuru "faşist cunta"Sözleri tekrarlanıyor Cuntanın uzun ömürlü olamayacağı belirlenmesi yapılıyor.Evren'in Kendisi de faşist olarak değerlendirildiği gibi "Faşist generaller çetesi" deyimini oldukça sık kullanılıyor,

Çıkarılan vatandaşlıktan atma uygulamalarına karşı ise"Hiç bir ~~yurttaş~~ demokrat insan,faşist bir düzene vatandaşlık yapmak sevdasında değildir" Deniyor.(Ro ja nu sayı 24,Dengê Komkar Sayı 28)

ÖZGÜRLÜK YOLUEYLEM BİRLİĞİ VE CEPHE, ÖTEKİ GURUPLARA YAKLAŞIM

Dengê Komkar'da 12 Eylül'den hemen sonra yayınlanan bir durum değerlendirmesi yazısında "FAŞİZME KARŞI GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ HER ALANDA HAYATA GEÇİRİLMELİDİR" alt başlığı yer alıyor. Buradaki yazı aynen şöyle:

"Devrimci mücadelede başarıya ulaşabilmek için emperyalizme, sömürgeciliğe ve diğer gericilik türlerine karşı olan bütün güçlerin birleşmeleri zorunludur!" yine aynı yazıda "Faşist cuntayı bilmeden destekleyen emekçilerde yaklaşılmalı onları örgütlemek için de savaşılmalıdır" deniliyor. Bu yazının başka bir yerinde "anti-faşist" "...Bütün/güçlerin güçbirliği yapmaları ve cepheleşmeleri için yapılan önerileri, "biz goşistlerle bir araya gelemeyiz" veya "biz düzen partileri olan legal sosyalist partilerle ~~xxxx~~ güçbirliği yapamayız" tarzında görüşlerle karşılık vererek reddedenler şimdi bu görüşlerini savunamazlar!"

"Faşizmin adını koymaktan kaçınanlar"... faşizme karşı kitlelerin mücadeleye kazandırılmasını engelliyorlar. Bir yandan onlar, diğer yandan sol revizyonistler faşizme karşı ciddi güçbirliklerinin oluşmasını engelliyorlar." diyor.

"Türkiye'de ve Kürdistan'da emperyalizmin oyunlarını boşa çıkarmak, faşist diktayı yenilgiye uğratmak, ve kitleleri özgürlük ve demokratik halk iktidarı yolunda harekete geçirmek için her iki halkın anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist cephesini oluşturmak için çalışalım." (Dengê Komkar Sayı 25)

Devrimci Demokratlar hırçınlaşmakla suçlanıyor. DD'lerin önerdikleri "önce beş gurubun kendi aralarındakı. güç birliği yapmalıdır" gerçeği değildir, gerekçesiyle reddediliyor. İsimleri verilmeden dokuz siyasetin eylem ve güçbirliği için savaşım yürütmesi isteniyor.

Kürdistan İşçi Partisi-Devrimci Demokratlar

A-)ULUSLARARASTI DURUM:

1-)Uluslararası düzeyde temel sorun:

"Bugün dünyada temel sorun şudur" diye herhangi bir belirlemele-
lerine rastlanılmadı.

2-)Barış ve güvenliği koruma savaşımı:

Bu konuda'da net belirlemeler olmadığı halde genel olarak barış, ve güvenlikten yana olduğu belirtiliyor. Örneğin Madrid Konferansı Helsinki Konferansı ve Sofya Barış Parlamentosu toplantısı için uzunca yazılar Armanc Gazetesinde yayınlanmış. Armanc'ın 20-21. sayısında şunlar dikkati çekiyor.

"Helsinki Güvenlik ve İşbirliği Konferansı,günümüze kadar sürdü-
rülen barış savaşının en önemli ürünlerinden biridir.Soğuk savaşta
yumuşamaya geçişte bir kesiti,sıçramayı oluşturmaktadır."

"Madrid Toplantısı barış ve yumuşamanın derinleştirilmesinde r
dönüm noktasını yoksa soğuk savaş dönemine dönüştürme bir geri adım n
olacak? Sorusunun çözümünde sosyalist ülkeler net bir politikayla p
lantıda yer almışlardır: Her şeye rağmen, toplantı gündeminin biric
sorunu olan, Dünya barışının korunmasında yeni bir dönem açmaktadır.

İşte biz barış ve demokrasi güçlerine düşen görev bu politikanın başarı sürecinde yerimizi almak ve bu yönde özverili savaşım vermektir.

3-) Sosyalist Sistemi Değerlendirmeleri:

"...Bugün sosyalist Ülkeşer topluluğu yıldan yıla yükselen kono-
mik, politik kültürel ve askersel gücüyle insanlık tarihinin gelişim de-
raltusunun belirlemektedir."(Ulusal Demokratik Güçbirliği Deklensyo-
S.9)
nundan. ~~İmparatorluk Birliğinin~~ ~~Önemi~~ ~~ve~~ ~~Özellik~~ ~~ve~~ ~~urgulayın~~

SBKP'nin xxvi. Kongresi:

4-) Emperyalizme ve NATO'la karşı tutum:

"Sömürge üstüne sömürge kaybeden emperyalizm, son zamanlarda bütün gücüyle Latin Amerika, Afrika ve Orta Doğu'ya yüklenmektedir.

Emperyalizmin Ortadoğudaki Kalaları olan İsrail, Türkiye, İran (İran Devriminden önce yazıldığı için) Suudi Arabistan vs. sadece Filistin, dofar ve ezilen diğer Arap Halklarının ve Kürdistan Halklarının ~~şakî~~ cellatları değil, aynı zamanda bu bölge proleter hareketlerinin de en büyük düşmanları ve sosyalist sistemi tehdit eden birer ileri karakoldur." (Parti Programı Kürtçe S. 66. Proram'ın sayfaları 41'den başlıyor)

"Öte yandan yine Orta Doğu'da en büyük karakollarından biri olan İran'ın elden çıkması, Afganistan devrimi, CEMTO'nun dağılması vs. ile ABİ ve NATO büyük darbeler yediler. Bu nedenle de stratejik bir öneme sahip olan Yunanistan ve Türkiye'nin değeri emperyalistlerce daha da arttı.

ABD ve NATO böyle bir durumda bölgede gerici bir cephe oluşturmak için bölge barışını tehdit eden, Rogeri planının hedefleri doğrultusunda hareket ~~etken~~ geçerek önce Türkiye'de CIA güdümünde ~~bir~~ faşist askeri bir darbe yaptılar. Darbeden hemen sonra ~~çok~~ kısa süren bir kaç görüşmeyle Yunanistan'ında NATO'nun askeri kanadına ~~girdiğini~~ girdiğini ilan ettiler. (Arman S.18 sayfa 7)

"İran ve Afganistan'daki olaylardan sonra ABD'nin Orta Doğudaki çıkarları büyük ölçüde tehlikeye düşmüş bulunuyor" (Arman S.17 sayfa 2)

5-) AFGANİSTAN SORUNunda tutum: Yukarıdaki alıntılarda görüldüğü gibi Afganistan olaylarıyla emperyalizmin bölgede darbe yediği zaman zaman vurgulanıyor. Afganistan üzerine ayrı bir yazı yok.

6-) Polonya Sorunu: Herhangi bir yazı veya satıra rastlanılmadı.

B-) TÜRKİYEDEKİ DURUM:

1-) Cuntayı Değerlendirmeleri:

"Birincisi;askeri faşist darbe,başta ABD olmak üzere NATO'nun IMF'nin ve diğer uluslararası mali ve askeri emperyalist kuruluşların öteden beri uyguladıkları reçetelerin bir sonucu olarak,bunların oy-ları ve açık destekleriyle gerçekleşmiştir.Darbeye ABD ve NATO'nun ro-lü açıktır

İkincisi;darbeyle birlikte tekeldci sömürgeci Türk burjuvazisinin en gerici,en şöven kanadı,bütün burjuva demokratik kurumları,parlemen-ter yöntemi yadsıyarak bunlara son vermiştir.Bu anlamda gerçekleşen darbe reformcu burjuvaziye de yöneliktir.

Üçüncüsü;burjuva demokratik kurumlarına son verilmesine bu alan-daki engellerin ortadan kaldırılmasından dolayı tekeldci burjuvazinin en gerici kanadı şimdi daha avantajlı bir duruma gelmesine rağmen,fa-şist diktatörlüğünü tam yerleştirmeyi ve iktidarın bütün baskı ve yöne-tim aygıtlarını faşistleştirmeyi başaramamıştır.Bu anlamda şu anda bir ara sürecin yaşandığı söylenebilir.Türkiye ve Kürdistan'da ulusal ve sı-nıfsal savaşının ve genel olarak emekçi halk kitlelerinin hognutsuzlu-ğunun olduğu boyutları çok iyi değerlendiren cunta bu konuda kendince çok temkinli davranmakta,her kesime karşı birden bire saldırarak onla-rın tepkilerini birden üzerine çekme yoluna gitmemektedir.Ayrıca geç-mişteki deneyimleri ve dünya kamuoyunun etkisini de hesaba kattığı or-tadır.

Dördüncüsü;gerçekleşen darbe içte başlıca iki amaca yöneliktir. Birincisi,başta işçi sınıfı olmak üzere Türkiye'nin diğer emekçi sı-nıf ve tabakalarının savaşımalarını sindirmektir.İkincisi,Kürdistan halkının,Kürdistan işçi sınıfının örgütlü siyasal hareketi öncülüğünde gelişen ulusal demokratik halk devrimi savaşımını bastırmaktır.

Beşincisi;gerçekleştirilen darbe,ABD emperyalizminin Orta Doğu-daki çıkarlarını koruyabilecek sağlam ve güvenilir bir karakolun yarı-tılmasını amaçlıyor."(Armanc Sayı 17 Sayfa 2)

2 2-Cuntaya Faşist demelerinin gerekçeleri

"Askeri faşist cunta daha başa geçer geçmez burjuva parlementer bir çarpıda kurumlarla ilgili ne varsa/hepsini ortadan kaldırdı:Anayasa iptal edildi.Parlamento ve hükümet dağıtıldı,bütün parlamantarların dokunulmazlıkları kaldırıldı.Siyasi partiler kapatıldı,parti yöneticileri ve parlementerler tutuklandı.Her tarafta sıkıyönetim ilanedildi. Ülke "Milli Güvenlik Konseyi" adındaki beş kişilik/cuntanınrafızından askeri bir tûlimatlarıyla yönetiliyor.Türkiye ve Kürdistan'ın 1 milyona yakın işçisini çatısı altında toplamayı başaran DİSK ve bağlı tüm sendikaları, ayrıca,Türk-İş'e bağlı pek çok ilerici,yurtsever,demokrat sendika şubeleri kapatıldı,yöneticileri,işçi temsilcileri,ileri bilinçli işçiler zindanlara işkencehanelere gönderildi.....Tekellerin karşısında işçiler savunmasız bırakılma ve tekellerin zerresi bile olmayan vicdanlarına terkedilme yoluna başvuruldu.

Öte yandan daha ilk günden başlayarak Türkiye Kürdistanına giriş ve çıkışlar yasaklandı.Kürdistan'a yeni askeri birlikler sevkediildi..Kürdistan halkının gözünü korkutmak ve ülkede bir yıldırma havası estirmek için seri askeri tatbikatlar düzenlenerek Kürdistan halkının katliam provaları yapılıyor.

Bütün bu olaylar gösteriyorki bugün Türkiye'de tekelle sömürgeci Türk burjuvazisi, her türlü burjuva parlementer kural ve sınırlamaları bir kenara iterek,beş kişilik generaller cuntasının talimatlarıyla ve ordu ile diğer devlet kuruluşlarının açık terörcü uygulamalarıyla ülkeyi yönetme çabasında."

"Yine Tercüman yazarları darbeden buyana biz neden şikayet ediyor idiysek,işbaşına gelen askeri yönetim de onlara yöneliyor,biz nelerin yapılması gerektiğini belirtiyor idiysek şim di askeri yönetim onları yapıyor, anlamına gelen görüşlerini açık açık belirtiyorlar" (Armanca Sayı 17 sayfa 2)

"Uluslararası tekellerin bütün talimatlarını harfiyen yerini tiriyor.Ve cunta bütün bunları burjuva demokratik yöntemleri orı

kaldırarak, reformcu burjuvaziyi de karşısına alarak; tekelci burjuvazinin en gerici, en güven kanadının istediği açık terörcü yöntemlerle yapıyor. Böylece cuntanın tekelci sermayenin bütünü adına değil bir kesimi adına yönetime el koyduğunu açıkça gösteriyor." (Armanc S.18 sayfa 2)

3-) Faşizm: "...tekelci burjuvazinin en gerici, en güven kanadının istediği açık terörcü yöntemler..." Agy.

4-) Strateji ve taktik:

12 Eylül'den sonra yeni taktikler uygulanacağına dair her hangi bir yazıya rastlanmadı.

"Bu durumda önümüzde duran açık ve net bir görev vardır: Askeri faşist cuntaya karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının en geniş ortak savaşını örgütlemek ve tekelci burjuvazinin açık terörcü şiddetine karşı koyacak bütün araç ve yöntemlerle donatılmış bir anti faşist cephe yaratmaktır. Özellikle Kürdistan Sosyalistleri, ilerici yurtsever ve demokrat güçleri, Kürdistan'da ulusal Demokratik halk Cephesi'nin yaratılması için gün geçirilmeden biraraya gelmelidirler." (Armanc S.17 say.2)

5-) Bağımsızlık politikası:

"?...ister kısa vadeli, isterse uzun vadeli güç ve eylem birliklerinde ya da bir anti faşist cephenin oluşturulmasında olsun, sağlanacak platformda, temel siyasal ilkelerde, ortak paydalarda birleşmek yetmiyor. Mücadele yöntemleri konusunda bir ortak zeminin yaratılması sorununda büyük bir önem taşıyor.....

"...her şeyden önce, genel olarak yığınları tüm demokrasi ve anti faşist güçleri cezbedecek güçlü bir çekim merkezinin yaratılması... Oluşturulmasını istediğimiz çekim merkezi siyasal, ama anti -faşist platformdan daha ileri bir işbirliği olacaktır" (Armanc Sayı 20-21)

6-) Eylem biçimi:

"Cuntanın bu saldırıları bireysel çıkışlarla değil, ancak toplumsal halk muhalefetiyle önlenabilir." (Armanc S.22
(Halk muhalefeti nasıl yaratılacak sorusunun yanıtı henüz yoktur)

7-) Terörizme karşı tutumları ve Cuntanın terörizme karşı tutumu-
Mu değerlendirmeleri Eldeki ~~ix~~ yayınlarda bireysel terörizme karşı
çıkan herhangi bir yazı veya paragrafa rastlanılmadı.

"Cuntanın söylediklerinin aksine siyasi cinayetler durmuş değil.
Sadece cunta faşistlerin öldürülmesini engellemiş....

...cuntanın amacı terör odaklarının üstüne gitmek değil, tersine
emekçi sınıf ve tabakaların, demokratik ve siyasi özgürlüklerini elle-
rinden almaktır." (Armanç Sayı 22)

8-) MHP ve Cuntanın MHP'ye karşı tutumu:

"..herşeyden önce Mfaşizmi ~~xxx~~ sadece MHP ve onun yan kuruluşla-
rında görmek büyük bir yanlış olur. MHP ve yan kuruluşları faşist ha-
reketin sadece birer parçalarıdır. Daha çok parlamenter alanda kitle-
ler içinde faşist hareketin propagandasını yürütmek ve faşizme taban
kazandırmak için kullanılan araçlar niteliğindedirler. Bunların diğer
bir yönleri de merkezden planlanıp yönlendirilen faşist terör ve katli-
amları pratiğe geçirme araçları ~~xxx~~ olmalarıdır..... işbağındaki cunta
faşizme karşı bir tavır almamıştır, sadece faşist hareketin güdümündeki
bazı sorumluları ve kuruluşları üzerinde yürütülen bir operasyon vardı.
.....emperyalistlerin ve tekelci ~~xxx~~ sermayenin MHP gibi yıpranmış ve
geniş halk desteği olmayan bir örgüt aracılığıyla böyle bir girişimde
bulunabilmeyi göze alabilecekleri düşünülemezdi. Ayrıca cuntanın ken-
disini teröre karşı gösterebilmesi ve kitleler karşısında inandırıcı
olabilmesi için hiç olmasa görünürdeki örgüt ve kişilerin üzerine git-
mesi gerekirdi (Armanç S.18)

"MHP'nin önde gelenlerinin bir çoğu serbest bırakıldı. Ancak şu
anda bir kaç tanesi göstermelik olarak gözaltında tutulmaktadır. Geliş-
meler öyle gösteriyorki onlarında serbest bırakılması pek uzak değil."
(Armanç Sayı 22)

9-) Demokrasi savaşı ve cuntanın demokrasiye geçiş sözleri:

Bu konularla ilgili herhangi bir yazı veya paragraflarına rast-
lanmadı

10-) Tekellere karşı tutum ve cuntanın ekonomi politikası:

"Turgut Özal ekonomik işlerle ilgili Başbakan lardımcılığına getirildi... ..

24 Ocak kararlarıyla başlatılan bu program, ABD'nin ve İMF'nin direktifleriyle oluşturuldu.....

Tüketimi kısmak, üretimi artırmak için, askeri faşist diktatörlük koşullarında bütün demokratik hak ve özgürlükler ortadan kaldırıldı, emekçilerin ücretleri donduruldu, Bir yıl içinde pek çok tüketim malına % 700'ü aşan zamlarla halkın yaşam düzeyi bir kaç kat düşürüldü. Devletin halkı ve tekel dışı güçleri tekellere karşı ~~koruyucu~~ bir ölçüde olsa 'koruyucu' bütün önlemler ortadan kaldırıldı. Devletin, her yönüyle tekellerle bütünleşmesi yolunda çeşitli adımlar atıldı. Tekellerin ilgi duydukları alanlardaki devletin bütün olanakları seferber edildi.

Ekonomik girişimciliğin bütün alanları uluslararası ve Türkiye'deki özel tekellere açıldı. Getirilen vergi yasasıyla halkın bir kat daha soyulmasının olanakları yaratıldı.....

Buna rağmen tekelci burjuvazi Türkiye ekonomisinin krizden kurtarmayı beceremedi.....

Atılan her adım, tekelci burjuvazinin ekonomi politikasındaki iflası bir kez daha gün yüzüne çıkarıyor.

Ama gerçek olan bir şey varki bunun en çok acısını halklarımız çekiyor. Atılan her adım aynı zamanda halklarımızın omuzundaki yükü daha da ağırlaştırıyor." (Arman S.22)

11-) Emperyalizmin, NATO'nun Türkiye'ye karşı baskı ve dayatmaları

A/4'de belirtilenden farklı herhangi bir yazı yada belirleme yoktur. 12 Eylül'den sonra emperyalizmin Türkiye üzerindeki baskıları arttığı yönünde hiç bir iddiaları yok. Çünkü 12 Eylüldarbesinin emperyalistlerin isteği ve desteğiyle yapıldığı tezi savunuluyor.

12-) Türkiye'nin Dış politikası ve sosyalist ülkelerle ilişkileri

Bu konuda hiç bir satır bile yazılmamış. "gerçekleştirilen darbe ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki çıkarlarını koruyabilecek sağlam ve güvenilir bir karakolun yaratılmasını amaçlıyor!" (Arman S.17 sayfa 2)

13-) Kendi dışlarında eleştirdikleri guruplar:

Özgürlük Yolu(TKSP) ve TKP.

14-) TKP'yi eleştirmeleri:

Arman Dergisinin 18. sayısında iki ayrı yazıda TKP eleştiriliyor. Eleştirilerden biri " Cuntanın niteliğini saptırma savaşıma zarar verir" üst başlığıyla yazılmış. Burada cuntaya faşist denilmemesinin yanlış olduğu "kanıtlanmaya" çalışılıyor.

Diğer yazı ise "Kemalizm savunuculuğu sövenizm bataklığına götürür" üst başlığıyla yazılmış. Bu yazıda TKP'nin gerici faşist güçlerin kemalizme ~~km~~ sahip çıkması karşısında kemalizmin anti-emperyalist yanlarını vurgulayan yazılar "eleştiriliyor. Aynı yazıda dindar çevrelere yöneltilen eylem birliği önerileri de eleştiriliyor. Bunun tümüyle yanlış olduğu ileri sürülüyor. Bu yazıların ikisinde de küfür ve sataşma yok. Başka yazılarda isim belirtmeden satır aralarından TKP'yi eleştirme yada karalama girişimi görülüyor.

15-) Sendikal Politika:

Henüz belirsiz.

işbirliği yaptıkları

16-) Yurt dışında ~~kanak~~ yabancı parti ve gurup lar:

Anatomisi S.67

"Reformist- anti-faşizm burjuva demokratik uyusukluğu mahkum dlmeldir. Demokrasî bir iktidar müceddesidir." (12 Eylül Darbesinin

"Lastiklik bir kavram olan "demokratik güçler" gibi, her tarafa
geçilebilen, fakat özü ve sunuluşu itibarıyla burjuva demokrasisine te
kabül eden "demokratik" müceddesi gibi siyaseti kavramlarla ne prole-
taryanın sınıf hareketi örgütlenmelidir ve nede siyasal iktidar müce-
desi için kitleler hareketi gerçekleştirilir. Esas olarak "Türkiye'deki
soldaki siyasal güçler iktidar müceddesini rafa kaldırmışlardır.....
...12 Eylül darbesinden sonra, özellikle bu yüzüne çıkan ve sağ oportu-
nizme meşrutiyyet kazandıran (1) durum ortadadır. Bir yandan so-
yut demokratik kavramı öne çıkartarak sosyalist düzey kırılışken,...

(Age.s.10)

"Sosyalist siyasal mücedde rafa kaldırılarak ne idüğü belirsiz
bir demokratik müceddesi için samet çıkartılmaktadır.....

... Altın bir kes daha gizelir:demokratik bir devlet bğimlidir.Bu

nedenle bir liberalin genel olarak demokrasiden söz etmesi doğaldır.Ama
bir markist "hangi sınıf için demokrasî" sorusunu sormayı asla ihmal

etmez..Sindir sorulur : Siz demokrasî müceddesi önerenler,hangi sınıf

İçin demokrasî istiyorsunuz ? Proletaryaya ve proleter olmayan emekçiler

İçinmi ? Bunun için burjuva devleti ele geçirmeniz,onu taş üstünde taş

bitirmek istiyorsanız parçaları etmeniz gerektirir. Bunu mu söylemek istiyorsunuz.

Özge su sınıf demokratik hak ve özgürlükleri korumak ve ge-

lirtmekten müceddesinden mi ? (bunlardan sonra ayıp olmasın diye

göyle deniyor)Hiç kuşku olmasın, biz diye diğ kazandırmak

baştaşakxxxxxx demokratik hak ve özgürlüklerimize sınıf sınıf

sahip çıkıyoruz,gıgagız..... Ama biz Marksizm,Leninizmin gereği ola-

bmuyapıyoruz.....xxxxxx sınıf müceddesinin boyutlarını

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ve imkânların genişletmek için bunu yapıyoruz... Bir bir teslimiyetle,
sırtı kavramların ardına gizlenerek, kitlelere burjuva demokrasinin bir
umut, bir kurtuluş olarak sunmak için değil. ... (Age.s 11,12,13)
"Türk toplum reformist kanadı tarafından burjuvazi ile uzlaşma
nın ve burjuva ideolojisine teslim olmanın ifadesi olan "Demokrasi Güç
Tari" kavramı, .. (Age.s 18)
"Sağ oportünizm ise bilindiği gibi sorunun daime, burjuvazinin
koyduğu sınırlar içinde değerlendirilme ve büyük bir titizlikle riayet et
ti, ediyor. Onlar için bütün sorun "demokrasi" cephesidir, burjuva demok-
rasi hak ve özgürlükleri korumak ve geliştirmektir." (Age.s 64)

EYLEM BİRLİĞİ VE CEPHE

"Bütün güçleri tek bir merkezde toplayacak, tek bir genel taarruz cephesinde saldırıya HAZIRLAYACAK çetin bir mücadele için açık yüreklilikle ve cesaretle toplumsal muhalefete müdahale etmenin zamanıdır." (12 Eylül darbesinin Anatomisi S 4)

"Kürdistan'da sosyalistlerin birliği ve sosyalistlerin yurtseverlerle ittifakı bir kat daha önemli ve hayati bir yere gelmiştir. Siyasi kimliğini Kürdistan Komünist Partisinde bulacak olan sosyalistlerin birliği için, bağımsızlık mücadelesini gerçek hedeflerine yöneltecek ve kimliğini KÜRDİSTAN Ulusal Kurtuluş Cephesinde BULAC ak sosyalistlerle yurtseverlerinin ittifakı... (Age S 8)

"Özellikle Kürdistan ihtilali doğrudan doğruya Türk, Arap, ve Fars proletaryasının mücadeleleri ile hayati bağlantılar içindedir. (Age S 15) bu sözler Kürtlerin diğer halklarla ortaklaşa mücadele etmeleri gerekir şeklinde yorumlanmıyor. Bu sözler Kürdistan'da devrimin kolaylıkla gerçekleştirilebileceğini gösterebilmek için kullanılıyor

"Bizim temel sorunumuz elbette ki birliktir: Sosyalistlerin birliği. Çünkü, acil pratik görevimiz proletarya partisinin inşası olarak kendisini dayatmıştır. Bu bağlamda birlikten anladığımız şey her biri bir "parti" olarak irili ufaklı yüzlerce gurubun arasında eklektik bağlar kurmak değildir. Birlikten anladığımız şey, siyasal strateji ve taktiklerde birliktir, ideolojik birliktir, örgütsel yapıda birliktir..... biz oportunistlerle birlikten yana değiliz (Age S 26)

"Biz somut ve acil sorunlarda, ortak tehdit altında olan herkesle sınırları belirli bir alan üzerinde mücadele birliğinden yanayız elbette. Bu mücadele birlikteliği ise, asla ilkesiz ve teorik tevizler

RIZGARI

12 EYLÜL DARBESİYLE KURULAN YÖNETİM "MİLİTARİST-BÜROKRATİK DİKTATÖRLÜK" DİYE TANIMLANIYOR.

"Şimdi,örgütlü ve saldırgan olan faşist hareket,militarist-bürokratik diktatörlüğün yedeği durumunda tutulmaktadır"Ve ancak,bu diktatörlük girişimi, ekonomik yasaların acımasız ve insafsız gerçeği karşısında tutunamaz,çatlar ve yıkılmaya yüz tutarsa, faşist hareket bu kez çok daha örgütlü ve çok daha saldırgan olarak tekelci burjuvazi tarafından sahneye sürecektir" (12 Eylül Darbesinin Anatomisi sayfa4-5)

Cunta Mustafa Kemal'in yaptıklarından başka bir şey yapmıyor.Ama yeni biçimler içinde ve yeni nitelikler kazanarak. Örneğin Kemalist-devlet sınıfa karşı özerk bir burjuva diktatörlüğü idi.12 Eylül darbecileri bizzatıhi -Türk burjuvazisinin- siyasi sözcüsüdürler.Onlar için, onların iradesiyle hareket etmektedirler.Bu asker sivil bürokrasisinin 12 MART darbesinin sonraki niteliğidir.Bu anlaşılmadığı sürece militarist-bürokratik diktanın muhtevası anlaşılmaz." (Age. sayfa 21)

"Aynı zamanda burjuva ideolojisi, anti-komünist ve anti-Kürt imha eylemleriyle beraber, faşist TEDHİŞİ de kendisinin iktidarına pa yanda haline getirmek istiyor; faşist hareketi kontrol altına almak istiyor..... militarist bürokratik dikta ile faşist hareketin varmak istediği hedef ve uygulamaları anlamak mümkün değildir " (Age.s 21-22) denilerek faşist hareketin cuntadan farklı hedefler tespit ettiği bu hedeflere ise daha değişik uygulamalarla gidileceğini belirtiyor. Somut olarak Türk ırkçılığı örnek gösteriliyor.

"Yoksa,zulüm,terör,baskı,cinayet faşizmin ayırt edici özellikleri değildir.....Ama her baskı ve zulmü faşizm ile özdeşleştirirseniz, Korkunc İvan'ı, Engizisyon Cellatlarını Faşist ilan edebilirsiniz Askeri darbelere faşist yaftası yapıştırılarak burjuva diktatörlüğünün baskıcı ve katı biçimlerini faşist diye adlandırarak,ancak ve yalnızca, kavramlar biribirine karıştırılır."(Age.S 22-23)

de ve örgütlü bir karşı devrim girişimi her zaman gündemin başında duracaktır. Maraşa olduğu gibi faşist hareket kendisini kendi yöntemleriyle ortaya koymaktan çekinmeyecektir. İmdi tutuklamalara, işkincilere, ve sokaktaki tanklara bakarak militarist terörü ve baskıyı faşizm diye adlandıranların, gerçek karşısında dillerinin tutulacağı açıktır.

(S. 77,78)

"12 Eylül darbesini hazırlayan ve ona meşrutiyet kazandıran nedenler içinde sol siyasal güçlerinⁱⁿ hatırı sayılır ölçüde payları olduğunu inkar etmek mümkün değildir" (s. 93)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA ANKARI

SENDİKALAR VE DİSK VE İŞÇİ SINIFI

"Peki kim devrim yapacaktır..... Proletaryayı ? Hangi proletaryayı ? Bütün enerjisini ve bilincini, sulandırılmış ve kütürüm kılınmış bir ekonomik mücadeleye harcayan ~~işçisiz~~ proletaryaya devrim mevrin yapamaz.....Türk-iş'in Balgatta,DİSK'in Herterde Yükselen Gökdelenleri ile,kıyı şeridindeki plajları,dinlenme kampları ancak proletaryayı Küçük burjuvalaştırır.V... ..

Oportünistler yarıtıp dursunlar. Bu parazitli çağrılara ancak biraz daha miskinlegerek,biraz daha düzene uyum göstermeye çalışarak,dudak büküp geçecektir."(12 Eylül'an Anatomisi s. 42,43)

"Denecektirki Sadık Hıde seri sendikacıdır,burjuvazinin ajanıdır.Peki DİSK'in Liderleri Kimlerdir ? DGM Direnişini sürdüren proleterleri aç ve arkasız bırakanlar onlar değilmiydi ? Grevlere,Sendikalara,proleter Devrimcilerinin girmelerini ~~xxxxxxx~~ propoganda ve ajitasyon yapmalarını engelleyenler onlar değilmidir ? Kürt ve Kürdistan kavramını yasaklayarak sosyal-çövenizmi besleyenler onlar değilmidir ?ekonomik mücadeleyi ,siyasal içeriğinden ~~kaybıtarak~~ bilinçli ve ~~xx~~ sistemli olarak boğaltanlar onlar değilmidir ? Sendikacılığı meslek haline getirerek ahalığı kurumlaştıran,sendikaları birer lüks daire haline getirenler onlar değilmidir.?

Onlar hiç bir zaman burjuva rasyonalizmi ile sosyalist perspektif arasındaki çizgiyi çizemediler.Öte yandan eses olarak Türkiye'de proletaryanın hatıra sayılar bir pratik birikimi yoktur.Dünya Proletaryasının binlerce şehid vererek kazandığı haklar,Türkiye de genellikle burjuvazi tarafından oluşturulmuştur

Ama pratiğe baktığımız zaman,bayrağı bilinci ve eylemi yukarıya kaldırmak isteyenlerin hiçte canlı proletaryaya olmadığını görmüyorsunuz.Bunlar yarım yamalak silahlanan Öğrenci,gençlik guruplarıdır.
(Age. S 43,44,45,46,48)

"Öte yandan silahlı genç militanlar bir yandan faşist çetelerle boğazlaşır, öte yandan zindanda, zulümde vahşice sürdürülen işkencelere karşı kahramanca göğüs gererken, işçi sınıfı adına pazarlıklar sürdürül-
mekte, grevler satılmakta, beş onlira zam için aylarca müzakerelere giri-
şilmektedir. Bunlar yapılırken direnen insanlara bolca küfür edilmek-
tedir." (Age S 49) bunların arasında bir yerde ise şöyle deniyor:

" Biz elbetteki sendikal mücadelenin önemini ve zorunlu müca-
dele merkezi olduğunu biliyoruz. Ama yine biliyoruz ki, sendikalar ka-
pitalist toplumun kurumlarından biridir." (Age S 44) Sendikalar ve
işçi sınıfına 8 sayfa çamur atılıyor yalnızca bir satırda sendikala
"önem" verdiklerini belirtiyorlar.

TÜSTAV
TARİH ARASTIRMA
TÜRKİYE SOSYAL

KÜRDİSTAN

Dört parça Kürdistanın birlikte örgütlenip savaş yürütmesini savunan rak Türkiye Kürdistanını örgütlemek isteyenler "Türkçe düşünme hastalığından bir türlü kurtulamamanın kötülüğü içinde ısrarla ve inatla Kürdistan ihtilalinin perspektiflerini TC'nin siyasal sınırları içine hapsetmektedirler"(12 Eylül Darbesinin Anatomisi S 13) denilmektedir.

"Özellikle 70'li yıllarda Kürdistan'da toplumsal çalkantılar abildiğine boyutlandı. Bir yandan Güney Kürdistan'ın ihtilalinin hazin sonu, bir diğer yandan Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemelerinden yükselen siyasal ve ideolojik direnme, Kürt Ulusunun bünyesinde derin sarsıntılar yarattı. Güney Kürdistan ihtilalinin hazin sonu aynı zamanda, en azından ikiyüz yıllık bir sürecin de sonu anlamını taşıyordu.....

Tarih sahnesinden çekilip giden geleneksel önderliğin etkileri ve baskısı ise toplum katlarında varlığını sürdürmeye devam ediyordu.Bu bağlamda Kürdistan'a "giren" ve gelişen kapitalist ilişkiler eski değerleri ve yapıyı açmasızca yıka yıka yerleşmeye başladı. Geleneksel önderliğin yerine burjuva önderlik tarih sahnesinde yerini almaya başladı. Burjuva önderlik doğal olarak geleneksel önderliğin bir izleyicisi idi. Bu anlamda bir program ve eylem perspektifine sahipti. Sorun kapitalizmin ortaya çıkardığı, toplumsal yapıda hızla yerini almayla başlayan proletarya ile ilgili olarak ortaya çıktı.....

Özetle Güney Kürdistan ihtilalinin bozguna uğraması, Kürdistan'a siyasal ve ideolojik arayışı dayattı. Ama bu arayışı nesnel temellere ve doğru bir rotaya oturtacak öncü güçler henüz yoktu..... ..Biriken potansiyeller, çoğu metropolde yetişen küçükburjuva önderler tarafından acemice kullanıldı. Feodalizme karşı -özellikle kapitalizmin yarattığı tepkiler değerlendirilmedi. Sözgelimi, kapitalizmin peçelerini yırttığı ağalık ve şeyhlik ve benzeri kurumlar, yeni yapı içerisinde yerlerini

alırlarken,mülksüzleşen ve hızla proleterleşen yığınlara gerekli ideolojik gıdayı alamadılar.Yığınların öfkesi burjuva milliyetçiliği ile köreltildi, ama adına anti-feodalizm denildi.Sömürge olgusunun somut ve maddi olarak ortaya çıkmasına rağmen, anti-sömürgeci muhalef et, ihtilalci özünden boşaltılarak çarpıtıldı.Sömürgeci burjuva partileri ile sosyal güven metropol solunun etkilerine süt emzildi.Onlara davetiye çıkarıldı.Ve son derece ikiyüzlü ve anti marksist eğilimlerle "ayrı" örgütlemelere gidildi.(Age S 56,57.58,59,)

hem Kürdistan devriminin (Devrim sözünü kasıtlı olarak kullanmıyor ihtilal diyorlar) bir kavalcım ile başlayabileceğini ima eden marksist,yönetici kadroların çok az olduğunu yazıyor.

~~xxxxxx~~ Kürt halkının yaşadığı ülke halklarıyla her türlü ilişkilerini keserek kendi köşelerine çekilmesini istiyor, demokratik yığın örgütlerinde ortaklaşa örgütlenmeye karşı çıkıyorlar.

Dört parça Kürdistan bahsedilirken yazıda genel olarak anlatılan gelişmeler Türkiye Kürdistanı sınırlarıyla hapsolmuştur.Ancak zaman zaman zorlama olarak diğer Kürdistan parçalarından söz edilmektedir.Örneğin:"~~Kürdistan~~

"... Onlar hiç bir zaman Kürdistan'lı olmadılar.Hep Türkçe dü gündüler. Türk solunun düşünceleri ile işlendiler.Türk solunun ideolojik hegemonyasından hiç bir zaman kurtulamadılar.Kürdistanda siyasal yapı oluşturanlar bir yanı ile oportunist ve sosyal güven Türk-solunun perspektiflerini Kürdistan'a taşıırken, öte yandan buna reaksiyon olarak ortaya çıkan maceracı gurupçuklar, aynı biçimde Türk solunun maceracı kanadının perspektiflerini Kürdistan'a taşımaktan başka iş yapmadılar." (Age. S. 80) deniliyor. Bu alıntı hem yukarıda söyleneni doğruluyor. Hemde T"ürk Solu" na duyulan tepki,emekçi halkların birliğine duyulan tepkinin büyüklüğünü gösteriyor.

alırlarken,mülksüzleşen ve hızla proleterleşen yığınlara gerekli ideolojik gıdayı alamadılar.Yığınların öfkesi burjuva milliyetçiliği ile köreltildi, ama adına anti-feodalizm denildi.Sömürge olgusunun somut ve maddi olarak ortaya çıkmasına rağmen, anti-sömürgeci muhalef et, ihtilalci özünden boşaltılarak çarpıtıldı.Sömürgeci burjuva partileri ile sosyal güven metropol solunun etkilerine süt emzildi.Onlara davetiye çıkarıldı.Ve son derece ikiyüzlü ve anti marksist eğilimlerle "ayrı" örgütlemelere gidildi.(Age S 56,57.58,59,)

hem Kürdistan devriminin (Devrim sözünü kasıtlı olarak kullanmıyor ihtilal diyorlar) bir kavalcamlı başlayabileceğini ima eden marksist,yönetici kadroların çok az olduğunu yazıyor.

~~xxxxxx~~ Kürt halkının yaşadığı ülke halklarıyla her türlü ilişkilerini keserek kendi köşelerine çekilmesini istiyor, demokratik yığın örgütlerinde ortaklaşa örgütlenmeye karşı çıkıyorlar.

Dört parça Kürdistan bahsedilirken yazıda genel olarak anlatılan gelişmeler Türkiye Kürdistanı sınırlarıyla hapsolmuştur.Ancak zaman zaman zorlama olarak diğer Kürdistan parçalarından söz edilmektedir.Örneğin:"~~xxxxxx~~

"... Onlar hiç bir zaman Kürdistan'lı olamadılar.Hep Türkçe dü gündüler. Türk solunun düşünceleri ile işlendiler.Türk solunun ideolojik hegemonyasından hiç bir zaman kurtulamadılar.Kürdistanda siyasal yapı oluşturanlar bir yanı ile oportunist ve sosyal güven Türk-solunun perspektiflerini Kürdistan'a taşıırken, öte yandan buna reaksiyon olarak ortaya çıkan maceracı gurupçuklar, aynı biçimde Türk solunun maceracı kanadının perspektiflerini Kürdistan'a taşımaktan başka iş yapmadılar." (Age. S. 80) deniliyor. Bu alıntı hem yukarıda söyleneni doğruluyor. Hemde T" Türk Solu" na duyulan tepki,emekçi halkların birliğine duyulan tepkinin büyüklüğünü gösteriyor.

"...Türkiye'de oportunist, reformist ve sosyal şöven siyasetler tarafından yıllar boyu savunulan ideolojik tezler bir anda Kürdistan'da ki hemen hemen tüm guruplar tarafından benimsenen ve savunulan tezler haline geldi.....Reformist anti-faşizm, Kürdistan ihtilaline taşınır halâ geldi.....Kürdistan ulusal Kurtuluş Hareketi, reformist anti-faşizmin kuyruğuna takılmaya başladı.

Çünkü, Türkçe düşünme hastalığından kurtulamayan, fakat kendisine Kürt solu diyen guruplar sorunu Türk devletinin siyasi sınırları içinde görmekten de kurtulamadılar." (Age.S.82,83)

"Biz gerilla mücadelesine hiç bir zaman karşı olmadık.Olmayız d Tam tersine Kürdistan ihtilalinde halk ordusunun inşası, nesnel ve somut durumun zorunlu bir sonucu olarak kırlarda ve şehirlerde gerilla mücadelesinin örgütlenmesinden geçecektir" (Age. S.85)

"Kürdistan ihtilalinin tüm muhtevasında illegal oluşu bir kez daha kanıtlanmıştır." (Age.S.90)

"12 Eylül darbesinden sonra bütün telaş ve paniğe rağmen, Kürdistan ihtilali açısından stratejik bir değişme söz konusu değildir.Sömürgeci Türk devletinin yapısında ortaya çıkan bu değişiklik, Kürdistan ihtilalinin stratejisini etkileyecek bir durum değildir" (Age.S.90)

PKK, GÖRÜŞLERİ

"Türkiye sınıf mücadelesinin koşulları zayıflayınca yönetim sivil-
lere devrediliyor" "aslında askeri nitelikler hep ön plandadır" görü-
şü hep öne çıkarılıyor.

12 Eylül Öncesi için "Türkiyede iktisadi,biyasi ve sosyal bunalım
nı ağırlaştırması" na neden olarak "Kürdistan bağımsızlık ve özgür-
lük mücadelesi ve Türkiye devrimci hareketinin gelişip güçlenmesi"
gösteriliyor."Türkiye devrimci hareketi" terimini kullanmaları(Kürdis-
tan özgürlük savaşının yanında) yenidir.

"Suriye yönetimi" için "anti-emperyalist,antisyonist" nitelmesi
yapılırken,"Afganistan Devrimi"nden de söz ediliyor.Bu ülkeler iran
devrimiyle birlikte emperyalizmi ortadoğuda gerilette tezi ileri
sürülüyor.Bunun için "ABEmperyalizmi Ortadoğuda ve Türkiye'de mutlak
bir egemenlik kurmak istemektedir"denilmektedir. Türkiye de yapılan
darbenin ana nedenlerinden biri Ülkedeki devrimci hareketi bastırmak
diğeride Emperyalistlerin ortadoğudaki çıkarlarını korumak şeklinde
gösteriliyor.Burada"darbenin sosyalist sisteme özellikle SSCB'ye
yönelik olduğu" belirlemesi yapılıyor. "SSCB'yi güneyden kuşatmak ve
emperyalist saldırı ve tehdidi dahada yakınlaştırmak"da deniliyor.
Darbe fasist olarak değerlendiriliyor.

Yönetimin güçsüz olduğu yalnız orduya dayandığı ileri sürülüyor.

"Türkiyedeki bunalım,sadece Türkiyenin yapısından kaynaklanan
bir bunalım değildir.....Türkiyenin bunalımdan kurtulması ~~işin~~ ancak
emperyalist sistemden kopmasıyla mümkündür" denildikten sonra "cunta
emperyalistlerle ilişkileri daha da sıklaştıracak buda Türkiye de ve
Kürdistanda bunalımı daha da artıracak" belirlemesi yapılıyor."Bu du-
rum ise devrimci durumu daha da olgunlaştıracaktır" deniliyor.

Türkiyenin bütünüyle ilgilenmeleri, bundan söz etmeleri de yeni-
dir.Cuntanın dayanağı ve hedefleri üzerindede şöyle deniliyor:

"bu iktidar amacını gerçekleştirmek için, ABD emperyalizmine,AET
ye ve emperyalist kuruluşlara dayanmak zorundadır.....Türkiye'de var-
olan kısmi demokratik hakxxx ve özgürlükleri ortadan kaldırmak iste-
yecektir.... Kısa dönemde ~~başarısız~~ amacına ulaşamaz ve başarısız

olursa dayandığı güç olan ordusunda böyle bir mücadeleden etkileneceği ve parçalanacağı açıktır.....Bu iktidarın başarı şansı azdır." deniliyor.Burada da özellikle dikkati çeken Türkiyedeki demokratik hak ve özgürlüklerden söz etmeleridir.Geçmişte böylesi bir sorunla ilgilenmiyorlardı.Daha da doğrusu"Türkiyede Demokrasi,fasizm,sıkıyönetim varmış,yokmuş bizi ilgilendirmez,biz sömürge ülkeyiz bizim için sorun değildir" mantığını savunuyorlardı.

"Hedef olmaktan kaçınmak ve mevzileri koruyarak,geliştirmek,senpatizan ve kadrolarımızın bilinç ve örgütlülük düzenini korumak ve geliştirmek" amaçları da bu yönetim altında başlıca amaç olarak belirtiliyor.Bunun yanında "Türkiye Devrimci hareketi ile ittifak,Ulusal Kurtuluş Cephesini örgütlemek,Orta doğu devrimcileriyle ittifak ve sosyalist ülkelerin desteğini sağlamak" görevleri de hedef olarak belirleniyor.Bundan sonra ise: "PKK Kürdistan Halkına,Türkiye halkına bölge ve dünya halklarına ve sosyalist ülkelere karşı görevini en iyi şekilde yerine getirecektir"Ayrıca bizim savaşımız,"Dünya sosyalist hareketinin çıkarlarını dile getiren harekettir"deniyor. Bunlarda da Kürdistan denildiği zaman hangi Kürdistan denildiği açık değildir.Kürt halkı değilde sürekli"Kürdistan Halkı" deyimi kullanılıyor. Bu arada özellikle üzerinde durulan bir noktada "Kürdistan egemen çevrelerinin ihaneti" dir.Bütün yenilgilerin nedeni olarak bu nun gösterilmesi ilginçtir.Bundan şu ifade edilmek istenebilir: "Bizi destekleyeceklerini söylediler,ama sonra desteklemediler" Bunların gerçekten Kürt feodalleriyle ilişkilerini ileri derecelere kadar götürdüklerini bu kuyruk acısıyla söylenenlerden çıkarmak mümkün.

" Kürdistan halkına saldırı yöneltilirken bölücülük ve terörizm teranelerinden yararlanıyorlar? şeklinde bir ifadeyi de kullanıyorlar.Bu tür bir belirleme yapmaları da dikkat çekicidir.

TÜRKİYE KÜRDİSTANI HALK PARTİSİPROGRAM

Proram:

1-)Giriş

2-)Türkiye Kürdistanı emperyalizmin bağımlılık ağı içinde sömürge durumundadır

3-)Türk Devleti Sömürgeci yapısına karşın emperyalizmin güdümündedir.

4-)Türkiye Kürdistanı Özgürlük ve eşitlik savaşını Türkiye demokrasi savaşımının ve Dünya devrimci hareketinin kopmaz bir parçasıdır

5-)Türkiye Kürdistanında sınıf ilişkileri

6-)Türkiye Kürdistanı Halk Partisi asıl amacı olan sosyalizme varma yolunda demokratik hak ve özgürlükler için de savaşım verir..

7-)TürkiyeKürdistanı Halk Partisi (PGKT) Türkiye işçi sınıfıyla oluşturacağı savaş birliğiyle sosyalizme varacaktır..

Üst başlıklarıyla hazırlanmıştır bu üst başlıklar da kendi aralarında çeşitli alt başlıktan oluşmaktadır.Başından sonuna kadar bu ana ve alt başlıkları sırasıyla ele alırsak doğru olur.

1-)GİRİŞ

Bu bölüm :

- Çağımız Kapitalizmden Sosyalizme geçiş Çağıdır
- Çağımız aynı zamanda Ulusal Kurtuluş Hareketleri Çağıdır
- Uluslararası işçi sınıfı Hareketleri Emperyalist-Kapitalist sistemi geriletıyor
- Emperyalist ülkelerin Kendi aralarındaki gelişmeleri varlığını koruyor " alt başlıklarıyla dünyadaki genel durumu özetliyor. Bu bölümde dikkate değer farklı bir belirleme yapılmıyor

2-)TÜRKİYE KÜRDİSTANI EMPERYELİZMİN BAĞIMLILIK AĞI İÇERİSİNDE SÖMÜRGE DURUMUNDADIR:

-Kürt Ulusunun Ulusal Hakları Gasp Edilmiştir: Alt başlığıyla yer alan bölümde; "Kürt ulusu Türkiye devleti içinde zor ve baskı ile tutulmakta ulusal baskı sömürü ve ezgi altında yaşamaktadır." deniliyor.

-Kürt Ulusu Kendi geleceğini belirleme hakkından yoksundur:(Üzerinde durulması gereken Hiç bir zaman Kürt Halkı denilmiyor,Sürekli "Kürt ulusu" terimi kullanılıyor.)Burada dikkati çeken X

"Kürt ulusu merkezi Türkiye devleti adına ve onun yetkilileri aracılığıyla yönetilmektedir.Bu yönetimin yerli destek ve dayanağını sömürgeci burjuvazinin işbirlikçileri feodal artıklar,ticaret burjuvazisi ve büyük toprak burjuvaları oluşturmaktadır." Sözleridir. toprak ağaları değilde,"büyük toprak burjuvaları"denmeside ayrıca dikkati çekiyor.

-Türkiye Kürdistanı Ekonomik Yönden Yoğun bir sömürü ve soygun altındadır:Burada genel olarak tüm Kürt Guruplarının sıraladıkları sıralanıyor. Türkiye geneline göre geridir.Bu gerilik her geçen gün Kürdistanın aleyhine bozuluyor.Bunun nedeni için ise;"onun(Kürdistan'ın)Statüsüdür" deniliyor!"Kürdistana egemen üretim biçimi Kapitalizmdir"belirlemesi net olarak yapılıyor.Şu söylenenler ise öteki Kürt guruplarının tümünden ayıdır:

"1970'li yıllarda Türkiyenin metropol kesimlerinde ekonomide tekelciliğin ağırlığını duyurmaya ^{bağlaması ile} ~~ikadıkrikta~~ Türkiye Kürdistanında kapitalizm iyiden iyiye yerleşmiş ve tekelciliğin işbirlikçileri ortaya çıkmıştır..

Alt yapı yatırımları Türkiye Kürdistanında da artırılmagaxxx,devlete bağlı bir çok yan sanayi kuruluşları üretime geçmiştir.

Kapitalizmin Kürdistana dışarıdan getirilmesi ve sıkı bağlarla Türkiye Kürdistanı ekonomisinin merkezi Türkiye ekonomisine bağlanması ulusal bir pazarın oluşup güçlenmesine olanak vermemiştir" deniliyor.

"Kürdistan'da feodalizm ve feodalizm öncesi üretim biçimlerinin üst yapı kurumlarına rastlanmaktadır" denilirken bunun nedeni olarak "üst yapı kurumlarının dayanıklılığı" gösteriliyor. Ayrıca öteki Kürt guruplarından ayrı olarak Cumhuriyet tarihinden sonra "Kürt fodal sefleri ve dinsel önderlerinin çıkarları zedelenmiştir" belirlemesi de yapıyor?

Türkiye de gerçekleştirilen Kürt isyanları için ise " içinde uluşu unsurlar taşımakla birlikte genellikle bu unsurların sayı ve etkinliği azdı." deniliyor. (Bu belirlemeyide daha önce hiç bir Kürt gurubu yapmadı.)

"50'li yıllarda Kürt ağı ve, seyhler ve bey kesimi merkezi hükümetle uzlaşarak, onunla anlaşmış ve onun işbirlikçisi durumuna gelmiştir. Bu durumda Kürt ulusal Hareketine ilgi duymaları olanaksızdı!"

Bu bölümde 60'lı ve 70 li yıllardaki gelişmeler genellikle doğru olarak sıralanıyor. Bu sıralamalarda da öteki Kürt guruplarından daha gerçekçi konumlarda bulunuyor.

3-) TÜRK DEVLETİ SÖMÜRGEÇİ YAPISINA KARŞIN EMPERYALİZMİN GÜDÜMÜNDEDİR

"Türk devleti (genellikle merkezi devlet yada hükümet terimi kullanıldığı halde yer yer Türk devleti 'de kullanılıyor) Türkiye Kürdistanı na zorla kendi sınırları içinde tutarken kendiside emperyalizmin bağımlılığı altındadır" denildikten sonra Türkiyede kapitalizmin batıdan geri olduğu vurgulanıyor. "..emperyalist aşamada Türkiye emperyalizmin güdümüne girmiştir." denildikten sonra:

"70'li yıllarda hızlanan tekelcilik iktidardada diğer burjuva kesimlerinden (bu deyimle ilk kez bir Kürt gurubu Türkiye devleti yapısı içerisinde burjuvazinin değişik kesimlerinin bulunduğunu kabul etmiş oluyor.) daha ağırlıklı bir biçimde kendisini göstermiştir" deniliyor, tekelciliğin emperyalizm tarafından desteklendiği, tekel dışı kesimlerin ise yoksullaşarak ekonomik güçlerini kaybettikleri açıkça belirtiliyor

"Tekelci burjuvazi Türkiye Kürdistanının zenginliklerinden yararlanmakta ve kendisine elverişli her mamulmadde pazarı bulmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak Türkiye Kürdistanı'nın ekonomik ilişkileri iyiden iyiye sıklaşmakta ve Türkiye Kürdistanında Kapitalizmin gelişme hızı bümektedir! Deniliyor. Sömürgeci burjuvazi teriminin kullanılmaması, ve "Kürdistanda kapitalizmin gelişmesi"üzerinde özellikle durması önemlidir. Aslında zaman zaman "Türk burjuvazisi" veya "sömürgeci burjuvazi" terimlerinde kullanılıyor. ancak bunların üzerine basılmıyor ve özellikle dikkat çekilmiyor.

Bu bölümün ilk alt başlığı şöyledir:

-Türk ve Kürt egemen güçleri Türk ve Kürt emekçilerini ortaklaşa sömürüyor. Bu belirlemede ilk kez kullanılıyor. Hiç bir Kürt gurubu Kürt egemen çevrelerinin Türk emekçilerini sömürdüğünü yada sömürebileceğini söylemedi. Özellikle söylemekten kaçındı. Kürt egemen çevrelerini en fazla karşıya almaları "sömürgecilerle işbirliği yaparak Kürtlerin sömürülmesinden pay aldılar" şeklinde oldu.

-Türk ve Kürt emekçilerinin savaşımı aynı düşmana yöneliktir: Bu alt başlık altında ise şöyle denilmektedir:

"...Türk ve Kürt sömürücü sınıfların çıkarları Türk ve Kürt emekçi sınıfları ve tabakaların sömürüsü üzerine temellendiği gibi; Türk ve Kürt emekçi kitlelerinin çıkarları ve kurtuluşu da birbiriyle çakışıyor. Ekonomik, toplumsal, tarihsel ve politik koşulların somut durumu Türkiye işçi sınıfının sosyalizm savaşımının bağımsızlık ve demokrasi savaşımından ayrı düşünülmemeyeceği gibi; Kürt halkının özgürlük ve eşitlik savaşımında Türkiye işçi sınıfının bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm savaşımından ayrı düşünülmemeyeceğini göstermektedir! Burada özellikle dikkatı çeken şudur: Türkiyede sosyalizm için demokrasi savaşımı ne kadar zorunluluk ise, Kürtlerin kurtuluşu içinde birlikte savaşım okadar zorunluluktur. deniliyor. Bu belirlemeyle gerçekte ayrı savaşımın tüm kapıları kapatılıyor.

-Türkiye işçi sınıfı ile Kürt halkının savaş birliği sömürgeci

burjuva iktidarının yıkılışını çabuklaştıracaktır: Diye yazılan alt başlıktan sonra ise şu söylenmektedir:

"Bu savaş birliğine ayrı örgütler halinde olmak engel olmadığı gibi, süreç içerisinde Türkiye işçi sınıfının örgütlü savaşımının Türkiye Kürdistanı Halk Partisiyle yakınlaşıp, kaynaşıp, birleşerek tek bir örgüt haline dönüşmeside olanaklıdır." denilerek, TKHP'nin bir sınıf (işçi sınıfı) partisi olduğu belirtilmekte, ayrıca ayrı bir KM Kürt işçi sınıfı partisi konusunda fazla ısrar etmediklerini, Türkiye işçi sınıfının örgütü (partisi) içerisinde yer alabileceklerini belirtiyorlar.

4-)TÜRKİYE KÜRDİSTANI ÖZGÜRLÜK VE EŞİTLİK SAVAŞINI TÜRKİYE DEMOKRASİ SAVAŞIMININ VE DÜNYA DEVRİMCİ HAREKETİNİN KOPMAZ BİR PARÇASIDIR:

Bu bölümde "~~xxxxxxx~~ "Parti", "emperyalizme, sömürgeciliğe, kapitalizme ve faşizme karşı" olduğunu açıklayarak, kendi yürüttükleri özgürlük ve eşitlik savaşımı, "Türkiye bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımıyla birlikte dünya devrimci hareketinin de bir parçasıdır" denilerek, "TKHP Türkiye işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, ve sosyalizm savaşımında onun saflarında ve savaş birliğinin içindedir" belirlemesi vurgulanıyor. Buna ek olarak "Macculuk, Troçkizm, sağ ve sol oportünizm ile savaşım"ın gerekliliği de vurgulanıyor.

Burada net olmayan Türkiye işçi sınıfı derken bunun içine Kürt işçilerinin girip girmediğidir. Ayrı bir Kürt işçi sınıfının olduğuda açıkça belirtilmemektedir.

5-)TÜRKİYE KÜRDİSTANINDA SINIF İLİŞKİLERİ:

Egemen sınıflar

Bu alt başlıkla

-Feodal artıkları,

-Büyük toprak sahibi tarım burjuvaları(yine ağa denilmiyor)

-İşbirlikçi ticaret burjuvazisi

adlarıyla üçe ayırıyor. Bunların tümünün Burjuvalaşma eğiliminde olduklarını, bölgede hükümetlerin politikaları desteklediklerini "Bunun içinde kaypak bir özellik gösterirler. Ulusal değerlere yatkınlıkları yok denecek kadar azdır!" deniliyor.

-İşçi ve emekçi sınıflar

En başta işçi sınıfı yeralmaktadır. "Kürdistan'daki işçi sınıfı" terimi kullanılıyor. Bununla ayrı bir işçi sınıfı kastedilebilir ancak net değildir. Kürt işçi sınıfı belirlenmesi yoktur.

"Türkiye Kürdistan'daki işçi sınıfı demokratik savaşımını Türkiye işçi sınıfıyla birlikte yürütüyor" denilirken, bunun karşısında halen yürütülmekte olan "özgürlük" savaşımının kiminle birlikte yürütüldüğü net olarak belirtilmemiştir. Daha doğrusu hiç sözedilmiyor. Bundan sonra söylenen

"Türkiye Kürdistan'daki devrimci savaşımın temel taşı işçi sınıfı oluşturmaktadır. Bu yapıyla Türkiye işçi sınıfının devrimci savaşımına sıkı sıkıya bağlı bulunmaktadır" denilerek bu konu iyice muğlaklaştırılıyor. Yukarıda kullanılan "demokratik" ile aşağıda kullanılan "devrimci" terimleri arasında ne gibi farkın olduğu da belli değildir.

Kürdistan'da sınıfsal ayrışmanın hızla sürdüğü, "bir tarım proletaryasının varlığı", kooperatifleşme ve sendikalaşmanın zayıf olması var olduğu, esnaf ve zanaatçının giderek yoksullaştığı belirtilerek bunun devrimci savaşımında gözardı edilmemesi gerektiği vurgulanıyor

Aydınların varlığı na ve etkinliğine ayrı bir önem veriliyor ama onların ikircimli, kararsız tutumları da belirtiliyor. Onların zaman zaman işçi sınıfı ile burjuvazi arasında yalpaladıkları belirtiliyor. Bu bölümün sonlarında "Türkiye Kürdistan'daki devrimci hareket sınıfların bu durumuna göre Türkiye işçi sınıfının devrimci savaşımıyla çok sıkı ilişkiler içinde yükselineceği" de ayrıca yine vurgulanıyor

6-)TÜRKİYE KÜRDİSTANI HALK PARTİSİ ASIL AMACI OLAN SOSYALİZME VARMA YOLUNDA DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN DE SAVAŞIM VERİR:

Bu bölümde bizim sıraladığımız demokratik istemlerden ayrı herhangi bir şey ileri sürülüyor.Tüm istemler olumludur. Bu istemler arasında Kürt sorunu ile ilgili de şöyle deniyor:

"-İrkçi şöven politikanın sona erdirilmesi ve Kürt halkıyla diğer ulusal toplulukların ulusal varlığının tanınması ve ona saygı gösterilmesi"

Bu istemlerin sonunda bu amaçlara ulaşabilmek için "En başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici yurtsever,anti-emperyalist,anti-faşist güçlerle birlikte savaşımayı zorunlu görür ve bu savaş birliğinin sağlanması için çaba göstermeye görev bilir" (Partimiz demek istiyor) deniliyor.

7-)TÜRKİYE KÜRDİSTANI HALK PARTİSİ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFIYLA OLUŞTURACAĞI SAVAŞ BİRLİĞİYLE SOSYALİZME VARACAKTIR?...

Bu bölümün başlığından anlaşılan bağımsız bir devlet istemi hiç gündeme getirilmiyor.Sosyalizmin kuruculuğu için bile Türkiye işçi sınıfıyla birlik gereklidir deniliyor.Bu bölümde bizim ileri dem demokratik devrim için saydıklarımız sayılıyor.Özellikle yer alan ise "Kürdistan'ın gerilikten kurtarılarak üretim ilişkilerinin geliştirilerek sosyalizmin kurulabilmesine maddi temel hazırlanacağı tezidir.

Kürdistan'a özerklikmi,federasyonmu, isteniyor net değildir.Daha da doğrusu bu konuya hiç değinilmiyor.Kurtuluşun sosyalizmle gerçekleşeceği söylenirken,hangi yolla sosyalizme gidileceğide belirtilmiyor.Örneğin.Özgürlük yolu ve Devrimci demokratlar önce ulusal demokratik devrim yapılacaktır derlerken,bu hiç bir tez ileri sürmüyor.

Bu bölümde yer alan; Demokrasinin etkinleşip gelişerek tüm TOPLUMU kucaklaması için yoğun çaba gösterilecektir: Alt başlığına KEMAL KARŞIN demokrasi nasıl olacak,nasıl kurulacak belli değildir.Bu alt

başlıktan hemen sonra ise "Ekonomik ve toplumsal alanda sosyalizmin hedeflerine doğru ilerlendikçe, sömürücü sınıf ve tabakalar eriyecektir. Toplum biribirlerine dost tabakalardan insanların birliğine kavuştukça sosyalist demokrasinin sınırlarında genişleyecektir!"

Daha çok demokratik devrimler için saptanan hedefleri (başka gruplar ve bizim) saydıktan sonra "sosyalist demokrasi"den ve hatta "dost tabakalar"dan söz edilmeside geliyor.

Şunu belirtmek gerekirkki hedefler saptanırken sanki "aman ulaşamayacağımız hedefleri koymayalım" mantığıyla hareket edilmiş. Bunu dan ötürüde taslak bütünüyle ele alındığında olumlu ancak muğlaklık, lar belirsizlikler çok fazladır. Belirsiz olmayan açık ve net olarak belirtilen Türk ve Kürt halkının birlikte savaşıdır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

THE DEMANDED INFORMATION ON SOME TURKISH ORGANISATIONS

Türkiye Komünist Partisi (B): TKP (B)

Communist Party of Turkey (Unity):

Leaders: İbrahim Seven, Mehmet Yücel

This group left 1976 TSİP (Socialist Workers' Party of Turkey). In the international issues, it is trying not to take a position against the Soviet Union. They are showing themselves as willing "to unite different left groups." But this group tried together with the functionaries of TSİP before to split the movement organising the "Communist Party of Turkey-Reorganisation". They are qualifying the Communist Party of Turkey as "revisionist and reformist" .

Press organ: İşçi Gerçeği (Workers' Truth)

Türkiye Komünist Emek Partisi: TKEP

Communist Labour Party of Turkey

Leader: Teslim Töre (before he was a member of the "left" radical organisation THKO-People's Liberation Army of Turkey).

This group resorted to some terrorist actions. It is said that this group has some contacts with some sections of the PLO. It is trying not to take a position against the Soviet Union. In Kurdistan of Turkey, this group is getting organised under the name "Autonom Organisation of TKEP".

Press organs: Komünist (Communist), Birlik Yolu (Road of Unity)

Ala Rızgari:

(Banner of Liberation-Kurdish organisation)

Leader: İbrahim Güçlü (he has learned Kurdish during the regime of March 12 in prison)

This ^{was} a Maoist group. It is defending the thesis: "Great Kurdistan". They are trying to organise themselves according to this view. It is said that they have relations with the followers of Talabani among other Kurdish groups. They are qualifying the Soviet Union as "revisionist". They are qualifying the Communist Party of Turkey as "revisionist and social chauvinist".

Özgürlük Yolu:

Road to Freedom (Socialist Party of Kurdistan-Turkey) .

Leader: Kemal Burkay .

They are defending the Soviet Union in the international issues. On the solution of the national problem, they are proposing a federal solution within the boundaries of Turkey. Although they are criticizing the Communist Party of Turkey, they are not taking a position against the unity of action.

Partizan Yolu:

Road of the partisan

Leader: Sarp Koray (a former young officer)

This group is defending a mixture of the views of Dr. Hikmet Kıvılcımlı (an "ideolog") and Trotskyism. They are qualifying the Communist Party of Turkey as " reformist".

Acilciler:

The Urgentists

This is an anarcho-terrorist organisation. They use also the name THKP Cephe" (People's Liberation Party-Front of Turkey). They are defending views which are a mixture of the followers of Carlos Marighella, Douglas Bravo, Debray (his views from 1960's) and Mahir Çayan (a "left" radikal leader).

~~Press organ: Dev-Yol~~

Dev-Yol:

Revolutionary Road

This is the strongest "left" radical movement in Turkey. Although it is against terrorism, they have resorted to some terrorist actions. They are saying: "We are against Moscow, against Peking, and against Tiran". Most of its leaders are arrested. Its leader outside Turkey is: Taher Akçam. Also Orhan Savasçı, brother-in law of Mahir Çayan is stated as one of its leaders.

Türkiye Komünist Partisi (B) :

Liderleri: İbrahim Seven, Mehmet Yücel.

1976'da bu grup TSİP'den ayrıldı. Uluslararası konularda SSCB'ye karşı konum almamaya ~~çaba gösteriyorlar~~ Dikkat ediyorlar. "Çeşitli sol grupları birleştirme" savı ile ortaya çıkıyorlar. Önce TKP Reorganizasyon adı altında şimdiki TSİP yöneticileriyle birlikte ortaya çıkmışlardı. TKP'yi "reformist, revizyonist" olarak nitelendiriyorlar.

Yayın: İşçi Gerçeği

Türkiye Komünist Emek Partisi:

Lider: Teslim Töre (Eskiden Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ("sol" radikal, zaman zaman terörizme başvuran bir grup) üyesiydi.

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün çeşitli çevreleriyle ilişkileri bulunduğu söyleniyor. Az çok terörist eylemlere de karıştılar. SSCB'ye karşı konum almamaya dikkat ediyorlar. Kürdistan'da "TKEP Özerk Örgütü" adı altında örgütleniyorlar.

Yayın: Komünist, Birlik Yolu

Ala Rızgari:

Lider: İbrahim Güçlü (Kürtçeyi 12 Mart döneminde tutukevinde öğrendi).

Büyük Kürdistan" tezini savunuyorlar, buna uygun olarak örgütlenmeye çalışıyorlar. Kürt grupları içerisinde Talabani yandaşlarıyla ilişkileri bulunduğu söyleniyor. SSCB'yi "revizyonist" olarak nitelendiriyorlar. TKP'ye de "revizyonist ve sosyal şoven" diyorlar.

Özgürlük Yolu: (Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi)

Lider: Kemal Burkay

Uluslararası konularda SSCB'yi savunuyorlar. Kürdistan konusunda Türkiye içinde federe bir çözüm öneriyorlar. TKP'yi eleştirmelerine karşın, eylem birliğine karşı bir tutum almıyorlar.

Partizan Yolu:

Lider: Sarp Koray (eski bir subay)

~~TKP'den~~ Dr. Hikmet Kıvılcımlı" olarak tanınan bir "ideolog"un görüşleriyle Troçkizm karması bir görüşü izliyorlar.TKP'yi "reformist" diyorlar.Şu anda İsveç'de "Sosyalist İşçi" adıyla bir gazete çıkarmaya başladılar.

Acilciler:

Anarko-terörist bir örgütlenme."Kızıl Tugaylar" türünde.Türkiye Halk Kurtuluş Partisi -Cephes adını da kullanıyorlar.Görüşleri Marighella,Douglas Bravo,Mahir Çayan ve Debray (eski savunduğu) karmasıdır.Maoculuğun izleri de vardır.

Dev Yol:

Türkiye'deki "sol" radikal akımların en güçlüsüdür.Terörizme karşı çıkmalarına karşın,çeşitli eylemlere bulaştılar."Moskova'ya da,Pekin'e de,Tirana'ya da karşıyız" diyorlar.SSCB'yi "revizyonist" olarak nitelendiriyorlar.Yurt dışındaki liderleri Taner Akçam. Mahir Çayan'ın kayınbiradeki Orhan Savaşçı'nın da lider olarak adı geçiyor.

TÜRKİYE'DE REJİM KARŞITI BURJUVA PARTİLERİ İLE SOL PARTİ VE AKIMLAR ÜZERİNE TEMEL BİLGİLER (31 Mart 1986)

Doğru Yol Partisi (DYP)

Eski başbakanlardan Süleyman Demirel'in çevresindeki politikacıları kapsıyor. Haziran 1983'te tüzel kişilik kazandı. Vetolar sonucu kurucu üyelerini belirlenen tarihten önce tamamlayamadığı gerekçeyle 6 Kasım 1983 seçimlerine katılmasına izin verilmedi. 25 Mart 1984 yerel seçimlerine ise katıldı. 2.350.000 oy aldı (%13,25).

İlk genel başkanı Yıldırım Avcı, eskiden politikaya karışmamış bir hekimdir. Genel başkan yardımcılıklarına ise Gökberk Ergenekon (politikaya yeni atılan, eski AP milletvekillerinden birinin oğlu) ve Nazif Kocayusufpaşaoğlu (eski Hazine Müdürü, 1982 yılında Özal'la anlaşamayarak görevinden ayrılmıştı) getirildiler.

20 Mayıs 1983'te kurulmuş olan ve 31 Mayıs 1983 günü Milli Güvenlik Konseyi tarafından kapatılan Büyük Türkiye Partisi'nin kurucularından 32 kişi de DYP'ye katıldı. BTP'de aynı çevrelerce kurulmuştu.

DYP genel kurulumu Mayıs 1985'te yaptı. Hareketli geçen kongrede genel başkanlık için iki isim ortaya çıktı. Bunlardan, basında Demirel tarafından desteklendiği yazılan, eski AP İstanbul il başkanı, kapatılan BTP yöneticilerinden Hüsamettin Cindoruk 626 delegenin oylarını alarak genel başkanlığa getirildi. Yine basında generaller tarafından desteklendiği ve DYP ile rejimi uzlaştırma görevini üstlenmiş olduğu belirtilen rakibi, eski Türkiye Odalar Birliği genel başkanı Mehmet Yazar ise 262 oy aldı. M. Yazar bir müddet DYP içinde kaldıktan sonra, Mart 1986'da DYP'den küçük bir yönetici grubu yanına alarak ayrıldı ve yeni bir parti kuracağını açıkladı.

DYP'nin genel sekreterliğini Gökberk Ergenekon yapmaktadır. Önde gelen yöneticileri arasında Mehmet Dülger, Mehmet Gölhan (Demirel döneminin müsteşarlarından), Melih Esenbel (eski diplomat) ve Ahmet Nusret Tuna sayılabilir. Ayrıca eski dışişleri bakanı ve son senato başkanı İhsan Sabri Yağlayangil'in açıklamaları da kamuoyunda DYP'nin görüşleri olarak görülmektedir.

DYP Genel başkanı H. Cindoruk, partinin başında Demirel'in "emanetçisi" olarak durduğunu açıklarken, birçok başka yöneticisi Demirel'i liderleri olarak gördüklerini kamuoyuna duyurdular.

Burjuva partiler arasında erken seçimi ilk isteyen ve bunu ısrarla tekrarlayan parti DYP oldu. Halkın politik yaşama çekilmesi ve politikaya ağırlığını koyması için çalışacağını açıklayarak

yurt çapında bir dizi toplantılar ve geziler düzenlemeye girişti. DYP, demokrasi sorununu Türkiye'nin bir numaralı sorunu olarak gördüğünü açıkladı. Militarizme karşı çıkıyor. Ekonomik konulara ve ABD ile ilişkiler konusuna pek dokunmuyorlar. Ancak IMF'ye boyun eğilmesine karşı çıkıyorlar, Amerika'nın ülkenin içişlerine karışmasını kendi dönemlerinden örnekleyen ve buna karşı çıkan açıklamaları var. Henüz sağ-sol ayrımını erken bulurken, kendilerini eskiden farklı olarak "demokratik sağ" olarak niteliyorlar. Bugünkü rejimin darbe yoluyla erke geldiğini söyleyerek, gayrimuşru sayılması gerektiğini belirten açıklamalar^{arı} var. DYP önceleri 1982 Anayasası'nın kimi geçici maddelerine karşı olduğunu söylüyordu, bugün ise, yeni bir anayasa yapılmasını, yeni bir cumhurbaşkanı seçilmesini istiyor. 1982 Anayasasının kaldırılması ve yeni bir anayasa yapılması için "milli bir uzlaşma"ya varılması gerektiği görüşünü öne attı.

Yurt çapında geniş bir örgütlenme ağına sahip olan DYP, son dönemde yapılan yerel seçimlerin ortaya koyduğu kadarıyla, ANAP ile SHP 'den sonra üçüncü parti durumunda. Kamuoyu araştırmalarına göre, şu anda bir seçim yapılsa % 11 civarında oy alabilir - ki bu eski AP ile kıyaslanamayacak bir orandır.

Refah Partisi (RP)

12 Eylül'den sonra kurulup 6 Kasım seçimlerine katılamayan partilerden birida Refah Partisi'dir. Genel başkanlığını kuruluşundan bu yana, eskiden adı politik yaşamda duyulmamış olan Ahmet Tekdal yapmaktadır.

İlk kez 25 Mart 1984 yerel seçimlerine katıldı, 778 bin oy aldı (%4.40). Eski MSP'nin bir tür devamcısı olarak görülüyor. Görüşlerini başlıca olarak, günlük Milli gazete ile yayıyor. Dinsel inançlar doğrultusunda örgütleniyor ve bu temelde bir rejimi isteyenlerce destekleniyor. Eskisine farkla, demokrasi konusunu gündeminin birinci maddesi yapıyor, Batı tipi demokrasi istediğini belirtiyor ve bağımsızlıktan yana tutum alıyor. Anayasasının değiştirilmesinden yana çıkıyor. IMF'ye çatıyor. Özellikle Afganistan konusunda hararetli bir antisovyet tutum alma la birlikte, genelde ABD karşıtı bir çizgi izliyor.

Temmuz 1985'te genel kurulunu yaptı. Genel başkanlığa tekrar Ahmet Tekdal getirilirken , genel sekreterliğe Cevat Ayhan, teşkilat sekreterliğine ise Rıza Ulucak getirildi. Kamuoyundaki sözcülerinden biri de, Milli gazete başyazarı, eski MSP milletvekili ve bakanlarından Hasan Aksay'dır.

Kamu oyu araştırmalarına göre bu koşullardaki bir seçimde alacağı oy oranı % 2 dir.

Sosyal Demokrat Halkçı Parti (SHP)

Halkçı Parti ile Sosyal Demokrasi Partisi'nin birleşmesiyle ortaya çıktı. HP 20 Mayıs 1983'te kuruldu. İlk genel başkanı, 12 Eylül rejiminin ilk başbakanı Bülent Ulusu'nun kalem müdürü, eski valilerden Necdet Calp 'di. Calp'in devrilmesiyle yerine eski öğretim görevlilerinden, ilk kez 12 Eylül sonrasında Antalya'dan milletvekili olmuş olan Aydın Güven Gürkan getirildi. Bundan sonra, 1985 sonlarında HP ile İsmet İnönü'nün oğlu, eski öğretim görevlilerinden Erdal İnönü'nü başkanlığındaki SODEP birleşerek Sosyal Demokrat Halkçı Parti (SHP) adını aldılar.

HP katıldığı 6 Kasım 1983 genel seçimlerinde 5.277.000, yerel seçimlerde ise 1.500.000 oy almıştı. SODEP ise vetolar nedeni ile genel seçimlere katılamaması, yerel seçimlerde ise 4.109.000 oy almıştı.

Bu iki partinin birleşmesi üzerine bir grup milletvekili HP'den istifa etti. Ancak yine de SHP meclisteki ANAP'tan sonra ikinci büyük parti ve aynı zamanda ana muhalefet partisi oldu. Birleşmeden sonra ortaya çıkan partinin genel başkanlığına HP'den A.G. Gürkan getirilirken, Mayıs'ta yapılacak ilk genel kurulda, Erdal İnönü'nün tekrar genel başkanlık koltuğuna oturacağına ilişkin bir anlaşmanın yapılmış olduğunu değinen haberler basında yer aldı.

Her iki partinin merkez yöneticilerinin katılımıyla geniş bir yönetim kurulu oluşturuldu. Genel sekreterliğe Cahit Angın getirildi. Ancak, Mart 1986 sonunda yapılan bir oylama ile Cahit Angın bu görevinden alındı ve eski Türkiye Birlik Partisi başkanı ve milletvekili Mustafa Timisi getirildi.

Eski CHP'nin gövdesinin ve milletvekili ve yöneticilerinin büyük bir kesimi SHP'de bir araya gelmiştir. Gazetelerde bu konuda %80'lik bir oranın olduğuna ilişkin haber yer aldı. SHP bugün 700 bini aşkın üyesiyle, en fazla üyeye sahip parti durumunda. Eski CHP'nin tüm önde gelen isimlerine SHP'de rastlamak mümkün. SHP yöneticileri kimseye kapılarının kapalı olmadığını sürekli vurguluyorlar.

SHP, sosyalist enternasyonale üye olma çabası içinde. Son olarak bu amaçla önce Erdal İnönü, ardından SHP genel başkanı Gürkan bir Batı Avrupa gezisine çıktılar.

SHP, özellikle af ve işkenceler konusunda aktif tutum aldı. Erken seçimlere karşı bir tutum aldı. Anayasa konusunda ise, doğrudan bir karşı tutum almaktan çekindi. Bu konuda konuşmak için hazırlandıklarını söylüyorlar. Ekonomi konusunda pek ayrıntılı konuşmuyor. Ancak yığınların ve toplumsal örgütlerin yükselttikleri istemler bu partide de yankısını gösteriyor. SHP bunlara ıkcırcımsız sahip çıkıyor, meclise götürüyor. Kendi dışındaki sola karşı düşmanca bir tutumu yok. Sendikal haklar konusunda ısrarlı davranıyor.

Dışpolitika konusunda fazla konuşmamayı tercih ediyor. Batı Avrupa'dan kopulmamalı vurgusunu yapıyor, Amerika ile ve Ortadoğu-Arap ülkeleri ile ilişkiler konusunda dikkatli olunmasını istiyor.

Tekelci basında SHP'nin eski CHP'nin hiziplerinin bir çatışma alanı olduğuna ilişkin kimi haberler yer aldı. Aynı şekilde, tekelci patronların SHP'yi kendi deyimleri ile "ehlileştirmek" için ne yapılması gerektiğini kararlaştırmak üzere bir toplantı yaptıkları da kimi gazete sütunlarında yer aldı.

Yapılan kamuoyu araştırmaları, bu koşullarda bir seçim yapılsa SHP'nin % 40 civarında oy alacağını gösteriyor.

Demokratik Sol Parti (DSP)

Basında adı 1983 yılı sonlarında geçmeye başladı. Önceleri bir "İrtibat ve Geçici Yazışma Merkezi" adresi duyuruldu. Bu büro çevresinde uzun bir hazırlık dönemi geçirdi. Partiyi kuracakları söylenen kişiler, 12 Eylül sonrasının koşullarında, izinle parti kurulmasına karşı olduklarını tekrarlıyorlardı.

Başından beri, arka planda eski başbakanlardan ve kapatılan CHP genel başkanı Bülent Ecevit'in bulunduğu ilişkin çeşitli haberler basında yer aldı. Bülent Ecevit'in eşi Rahşan Ecevit'in yönlendiriciliğindeki kuruluş çalışmalarına şu isimler katıldı: Cahit Ülkü, Murtaza Çelikel (sanayici), Halil Tunç (Türk-İş eski genel başkanı ve eski kontenjan senatörü, 1984 başlarında çalışmalarından çekildiğini açıkladı, daha sonra Ecevit'e karşı açık tutum aldı), Sedat Akman (eski CHP milletvekili ve CHP İzmir İl başkanı), öğretim görevlisi Haluk Özdalga.

DSP, tabandan gelen bir örgütlenme modelini yaşama geçireceğini ilan etti. HP ve SODEP'i daha sonra bu iki partinin birleşmesiyle oluşan SHP'yi, tepeden, aydınların eliyle kurulmakla ve 12 Eylül rejiminin veto süzgecinden geçmeyi kabul etmekle suçladı. Ayrıca bir tek kendisinin demokratik sol olduğunu, ötekilerin ise sosyal demokrat sayılamayacağını ileri sürdü. SHP'yi eski CHP'nin devamcısı, hiziplerin bir yuvası olarak niteledi. Kendi dışındaki solu, Marksistleri ise başka örgütlere "sızanlar" olarak niteleyerek kendisi ile bunlar arasında kesin bir duvar olduğunu ilan etti. Çeşitli antikomünist suçlamaları tekrarladı.

Kasım 1985'te resmi kuruluşun tamamlayan DSP'nin genel başkanlığına Rahşan Ecevit getirildi. Genel sekreterliğe ise, yıllardan bu yana "vusturya'da yaşamakta olan Necat Hamzaoglu seçildi. Merkez organlarında yer alanlar aynı genel sekreter gibi, şimdiye kadar Türkiye'de politik yaşamın içinde yer almış kişiler değil. DSP'nin kurucuları arasında ayrıca, mevcut parlamentoda görev yapmakta olan HP'den ayrılmış 4 milletvekili de bulunuyordu.

DSP özellikle Kuzey Avrupa ülkeleri sosyal demokrasisini överek örnek gösteriyor. Kendisinin Türkiye'de sosyal demokrasinin tek temsilcisi olduğunu öne sürüyor. Bunun Batı Avrupa sosyal demokrat partileri ve sosyalist enternasyonal tarafından da kabul edilmesi için, Bülent Ecevit ve Rahşan Ecevit sık sık Batı Avrupa gezilerine çıkıyorlar.

DSP, son olarak DYP ile yeni bir anayasa fikri etrafında "milli uzlaşma"ya varılması konusunda anlaştığını açıklayarak dikkatleri çekti. DSP kurulduğundan bu yana anayasanın değiştirilmesinin temel görev olduğunu vurguluyor. Bu rejime demokrasi denemeyeceğinin altını çiziyor. Militarizme karşı çıkıyor. Özellikle Bülent Ecevit, Türkiye'nin dışilişkileri konusuna eğilen yazılar yazıp görüş açıklıyor. DSP çoğu kez kendi görüşlerin, rejimden farklarını koyarak değil, SHP'ninkilerle karşılaştırarak anlatmayı tercih ediyor.

Örgütlenmesini yaygınlaştırmak ve derinleştirmek için pek bir gayret içinde gözükmeyen DSP, kamuoyu araştırmalarına göre, bu koşullarda yapılacak bir seçimde % 4-5 civarında oy alabilir.

x x x

Türkiye İşçi Partisi (TİP)

TİP, 12 Eylül'le birlikte kapatıldı. Genel başkanı Behice Boran ve genel sekreteri Nihat Sargın ve bir kısım yöneticisi yurtdışına çıktı. Yurtiçindeki bir kısım merkez ve orta düzey yöneticisi ise ağır hapis cezalarına çarptırıldı.

12 Eylül'den sonra kmerkez organları "Çark Başak"ı düzensiz olarak çıkarırlarken, TİP adına açıklamaları Batı Avrupa'da genel başkan Behice Boran yaptı.

Sol Birlik'i oluşturan altı partiden biri olan TİP, en son olarak Eylül 1984'te bir MK plenumu topladığını kamuoyuna açıkladı.

Bu plenumdan sonra yapılan açıklamada, partinin mücadelesinin gizlilik içinde sürdüğü ve yeni koşullar ışığında yeni bir parti tüzüğünün kabul edildiği açıklandı. Çark Başak, bu yeni tüzüğün, TİP'in örgütlenmesinde bir nitelik sıçraması anlamına geldiğini yazdı. Plenumda yapılan değerlendirmede, Türkiye'de sınıflar arasında gelişmelerin keskinleşmekte olduğu belirtilerek, bu durumun tekelsel burjuva kesimlerin de taleplerini içerecek geniş bir muhalefet hareketinin haberciliğini yapmakta olduğu dile getirildi. Barış için savaşımın yükseltilmesinin önemi vurgulanarak "demokratik hükümet" ve "gelişkin demokrasi" konularının ele alındığı bildirilen plenumda, partinin cephe politikasının da ele alındığı açıklandı.

TİP, yeni tüzüğünün giriş bölümünde belirtildiği gibi, gelişkin demokrasiyi, devrim sürecinin demokratik aşamasında atılacak ilk adım olarak niteliyor. Aynı yerde, TİP'nin sosyalist devrime varma sürecindeki stratejik hedefinin, halkın devrimci demokratik

iktidarını kurarak devrim sürecinin demokratik aşamasını gerçekleştirmek olduğu belirtiliyor.

TİP merkez organı Çark Başak'da ayrıca , genelde Türkiye işçi sınıfının özelde ise TİP ile TKP'nin birliğine ilişkin kendi yaklaşımlarını içeren yazılar yer alıyor.

TİP, son olarak Batı Avrupa'da düzenlediği bir toplantı ile kuruluşunun 25. yılını kutladı. TİP genel başkanı Behice Boran çağrılı bulunduğu SBKP 27. Kongresinin çalışmalarına katıldı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP)

TSİP kurulduğu Haziran 1974'ten kapatıldığı 12 Eylül 1980'e kadar çalışmasını yasal olarak sürdürdü. 12 Eylül sonrasında, TSİP'in bir kısım yöneticisi ve üyesi hakkında davalar açıldı. Genel başkan Ahmet Kaçmaz ve genel sekreter Yalçın Yusufoglu ile bir kısım yöneticisi yurtdışına çıktı.

Son olarak 1985 yazında, aralarında yurtdışına çıkmış ancak tekrar gizlice Türkiye'ye dönmüş olan Çağatay Anadol ve Veli Gürcan gibi üst düzey yöneticilerinin de bulunduğu 37 TSİP üye ve yöneticisi tutuklandı. Bunların tümü 1986 Mart'ında serbest bırakıldılar.

TSİP Batı Avrupa'da düzenli olarak KİTLE adında bir aylık siyasi gazete çıkarıyor. Zaman zaman teorik dergileri İLKE'yi de çıkarıyorlar. Yine Batı Avrupa'da aylık "Dayanışma" gazetesini çıkaran TSİP, Türkiye'de illegal olarak "Gerçek" adındaki bir gazeteyi basıp dağıttığını açıklıyor.

Sol Birlik'i oluşturan altı sol partiden biri olan TSİP en son Aralık 1984'te MK Plenumu yaptığını açıkladı. Bu toplantıya sunulan politik büro çalışma raporunda faşizmin yıkılması acil görev olarak konuyor. TSİP, demokratik halk iktidarı yolunda, demokrasi cephesinin tek alternatifinin faşizmi devirmek ve yerine demokrasi güçlerinin "ortak geçici hükümeti"ni getirmek olduğunu söylüyor.

Merkez organları KİTLE'de yayınladıkları yazılarda, yığın hareketinin gerekli olduğuna ilişkin vârgunun çokluğu göze çarpıyor.

Türkiye Komünist Emek Partisi (TKEP)

Sol Birlik'i oluşturan altı sol parti arasında yer alan TKEP yaptığı açıklamalara göre, illegalite koşullarında 1980 yılında kuruldu. Kendi belgelerinde de belirtildiği gibi, 12 Mart 1970 döneminde THKO üyesi olan Teslim Töre 'nin başını çektiği bir grup Marksist Leninist konumlara ve işçi sınıfına doğru yöneldi. Teslim Töre, kuruluşundan bu yana TKEP'nin genel sekreterliğini yapıyor.

Merkez yayın organları "Komünist" adını taşıyor, düzensiz aralıklarla illegalitede yayınlanıyor. Batı Avrupa'da da Birlik Yolu ve Emek adlarıyla aylık gazeteler çıkarıyorlar. Ayrıca TKEP'in

Türkiye Kürdistanı'ndaki özerk örgütünün zaman zaman çıkardığı "Denge Kurdistan" (Kürdistan'ın sesi) adlı bir yayını var.

Çeşitli tutuklamalara uğrayan, bu arada üç üyesi idam edilen TKEP, en son olarak Kasım 1984'ti MK plenumu yaptığını kamuoyuna açıkladı. Bu plenumda, parti içindeki sorunları aştıklarını ilan ettiler. İşçi sınıfının politik birliği sorunun taşıdığı önemin altını çizerek "işçi sınıfının birleşik cephesi üzerinde temellenecek **Birleşik Halk Cephesi'nin** kurulması yoluyla, faşist cuntanın devrilmesi" hedefini vurguladılar.

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi (TKSP)

Sol Birlik içinde yer alan TKSP, 1974'te ill. legalitede kurulmuş olduğunu açıkladı. Genel sekreteri 12 Eylül'den bu yana İsveç'te ilticacı olarak yaşayan Kemal Burkay'dır.

Merkez yayın organı olarak Batı Avrupa'da Riya Azadi (Özgürlük yolu) adıyla bir aylık gazete çıkarıyor. Federal Almanya'da Kürt işçilerine hitap eden yağın örgütü KOMKAR'ın yönetiminde bulunuyorlar.

Kendi programlarında nihai hedeflerinin sosyalist Kürdistan olduğunu söylüyorlar. Ancak içinde bulunduğumuz koşullarda Kürdistan konusunda Türkiye için federe çözüm öneriyorlar. Türkiye demokrasi güçleri ile ilişkilere, ve ülke çapındaki demokrasi savaşımına olumlu yaklaşıyorlar. Yayın organlarında, Türkiye'de silahlı bir savaş yürütmenin erken olduğunu, şimdilik aydınlatma çalışması ile yetindiklerini açıklıyorlar.

TKSP'nin 2. Kongresinde genel sekreterliğe tekrar Kemal Burkay getirildi.

Kürdistan Öncü İşçi Partisi (KÖİP)

Sol Birlik'i oluşturan partilerden KÖİP (Kürtçe başharfleriylePPKK) Türkiye'deki eski Kürdistan Demokrat Partisi'nden kaynaklanan bir grup tarafından 1975 yılında kuruldu.

Pegeng (Öncü) adında aylık bir gazeteyi Batı Avrupa'da çıkarıyorlar.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi yoluyla demokratik halk iktidarının kurulmasını savunuyorlar.

x x x

Sol Birlik içinde yer alan bu partilerin, genelde solun birliği için tutumları olumlu. Marksizme Leninizme ve proleter enternasyonalizmine bağlı olduklarını açıklıyorlar. Sovyetler Birliği'ne ve dünya komünist hareketine karşı tutumları olumlu.

x x x

Kürdistan İşçi Partisi (PKK)

Kamucuyunda Apocular olarak bilinen örgüt, 1978 yılında kurulmuş olduğunu açıklıyor. Küçük bir öğrenci grubu tarafından kurulan örgüt, daha başından Kürt aşiretleri arasındaki çatışmaları kışkırtarak ve bunlara katılarak güç toplamaya yöneldi. Bu arada TKP ve öteki sol örgütlere karşı silahlı saldırılar düzenledi, cinayetler işledi.

PKK lideri Abdullah Öcalan Türkiye dışında bulunuyor. Batı Avrupa'da "Serxwebun" (Bağımsızlık) adıyla aylık bir gazete çıkarıyorlar. Yine "Berxwedan" (Direniş) adıyla aylık bir dergi yayınlıyorlar.

Bu örgüt, 12 Eylül'den sonra, öteki sol örgütlere karşı giriştiği kanlı saldırılar konusunda özeleştirisi yaptıysa da, sonra geliştirdiği tutumlar, fazla birşeyin değişmediğini ortaya koydu. Kendinden ayrılanlara işkence uyguladığı, yöneticileri ise mutlaka yok ettiği kamu oyuna yansıyor. Bunları yazılı organlarında kendileri de kabul ediyorlar.

Bu mihlîyetçi, terörcü grup, Türkiye'de işçi sınıfının kurtuluşunun Kürdistan'ın ulusal kurtuluşuna bağlı olduğunu söyleyerek, Türkiye'deki işçi hareketi ve savaşımının kendilerine bağımlı olması gerektiğini ileri sürüyor.

15 Ağustos 1984'te Türkiye'nin doğu bölgesinde iki askeri karakola silahlı saldırı düzenleyerek başlattıkları olaylar sürüyor. Bölgede yerleşen Türk askeri birlikleri devlet terörü uyguluyor, komşu ülkelerin sınırlarını geçiyorlar. Yer yer çatışmalar sürüyor. HRK (Kürdistan Kurtuluş Birliği) adıyla bir ordu, ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) adıyla bir cephe kurduklarını ilan ettiler.

Kendi eylemlerini onaylamayan her örgütü düşman olarak ilan ediyorlar. Özellikle Irak Komünist Partisi'ne ve TKP'ye yönelik düşmanca propaganda yürütüyorlar.

Sovyetler Birliği ve dünya komünist hareketini, Kürt halkının varlığını ve tek temsilcisi olarak kendilerini ilan ettikleri Kürt ulusal kurtuluş savaşımını tanımamakla suçluyorlar. Dünya komünist hareketini, Sovyetler Birliği'ni revizyonist ve pasifist olarak tanımlıyorlar.

Sol Birliği, burjuvazinin sol içindeki uzantısı olarak nitelerek düşman ilan ettiler.

Devrimci Yol (DEV-YOL)

12 Eylül öncesinin en yığınsal radikal sol gençlik hareketi olan Devyol, 12 Eylül'le birlikte ağır darbe yedi. Merkez yöneticilerinin biri hariç tümü yakalandı (Bir tek Taner Akçam, daha önce yurt dışına çıkmış ve FAC'nden iltica almıştı). Yöneticileri hakkın-

da ağır hapis cezaları isteniyor.

Devyol bugün merkezi bir yapılanmaya sahip değildir. Yurtdışındaki çeşitli merkezlerinin yurtiçindeki sempaticianları ile ilişkileri zayıftır. Avrupa'nın değişik kentlerinde kendilerine Devyolcuyum diyen, ancak gerek birbirlerinden gerekse de eski Devyol'dan oldukça ayrı görüşler savunan değişik gruplar, çevreler var.

Bunlar, eskidan olduğu gibi Sovyetler Birliği'ni revizyonist diktatörlük kurmakla suçluyorlar. Her türlü eğilimi, çevresi ve kanadı bu özelliğini koruyor.

Batı Avrupa'da Taner Akçam'ın başını çektiği bir kanat, kendisini "Dönüşümcüler" olarak adlandırıyor. Bu geniş kesim Sosyalist enternasyonal ve PAC'de Yeşiller ile yakın ilişkiler içinde. Artık Marksizm-Leninizm'den söz etmiyorlar. Leninci partiyi reddediyor, "sivil toplum" yaratılması adı altında iktidar savaşını ve bu amaçla örgütlenmeyi inkar ediyorlar.

Bunun tersi bir eğilim de, şu anda yayınına tekra başladıkları "Devrimci İşçi" adlı dergide kendini gösteriyor. Bu kesim, Türkiye'de Devyolcu kaşmış belirli çevrelerle ilişki kurmayı amaçlıyor. Cezaevindeki eski liderleri ve 12 Eylül öncesi kendi savaşım - larını öne çıkarıyor, Devyol'un eski görüşlerini diriltmeye çalışıyor.

Devrimci Sol (DEV-SOL)

Devyol'dan 12 Eylül öncesi kopan, doğrudan silahlı eylemleri, politik cinayetleri savunan bir grup. 12 Eylül'le birlikte hemen hemen tüm merkez yöneticileri ve kadrosu yakalandı. Yayınları yok. Batı Avrupa'da değişik adlarla, zamanı belli olmayan yayınlar çıkarıyorlar. Batı Alman RAF vb. örgütlerin görüşlerine sempati duyduklarını açıklıyorlar. Konsolosluk basma, bomba yerleştirme vb eylemleri özendiriyorlar.

THKP-C Acilciler

12 Mart döneminin Türkiye Halk Kurtuluş Partisi /Cephesi'ni yaşattıklarını öne süren ve kamu oyuna kendilerini Acilciler olarak tanıtan, ezici çoğunluğunu Türkiye'de Hatay ilinden Arap kökenli gençlerin oluşturduğu bir örgüt. Genel sekreterleri olduğu söylenen Mihraç Ural'ın yayınladığı broşürlerle ve dönem dönem çıkardıkları Cephe adlı yayın organı ile seslerini duyuruyorlar. Silahlı savaşımı savunuyorlar.

Anadolu Komünist Partisi adıyla bir girişimleri vardı. Ancak suya düştü. Batı Avrupa'nın kimi kentlerinde faaliyet yürütüyorlar. Ortadoğu ülkelerinde de çalışmaları olduğunu kendileri açıklıyorlar.

Kurtuluş

12 Eylül Öncesinde özellikle gençlik içinde ve kimi sendikalarda etkin olmayı başarmış THKP/C kökenli örgütlerden biri. 12 Eylül'den sonra gençlik içinde çalışan kadroları darbe yemesine karşın merkezi yapısı fazla yara almamıştı. Ne ki, son iki yılda bölünmelerin ardından gelen polis operasyonu ile bu örgüt neredeyse tamamen çökertildi.

İşçi sınıfı içinde örgütlenmek gerekir diyen bu sol radikal grup, Sovyetler Birliği'ni ve TKP'yi revizyonist olarak niteliyor.

İkiye bölünmüş durumdaki bu örgütten bir kanadın çıkardığı Sosyalist İşçi ile öteki kanadının çıkardığı Kurtuluş adlı gazeteler uzun bir süreden beri ortalıkta görülüyor.

TKP (Birlik)

12 Eylül Öncesi TSİP'ten ayrılarak illegal bir parti oluşturdular. TKP'nin likide olmuş olduğunu öne sürerek TKP (Reorganizasyon) daha sonra da TKP (Birlik) adıyla bir örgüt kurdular.

Sol Birliği dağıtılması gereken bir odak olarak nitelerken, TKP'yi hasım olarak ilan ediyorlar.

Genel sekreteri İbrahim Seven Batı Avrupa'da ilticacı olarak bulunuyor. İşçi Gerçeği adında zaman zaman çıkan bir gazeteleri bulunuyor.

TKP (İşçinin Sesi)

TKP MK'nden ve üyeliğinden atılmış R. Yürükoğlu'nun liderliğinde, İngiltere'de üslenmiş bulunan grup. Çıkardığı İşçinin sesi gazetesiyle anılıyor. Bu küçük grubun faaliyetinin ana içeriğini TKP ve dünya komünist hareketi düşmanlığı oluşturuyor. Türkiye'de burjuva demokrasisinin olduğunu söyleyen bu grup, 1985 Mayıs'ında TKP'nin 5., İşçinin Sesi'nin 1. Kongresi adı altında bir kongre topladığı ve yeni bir program ile yeni bir tüzük kabul ettiğini açıkladı.

Dünya komünist hareketini ve Sovyetler Birliği'ni sağa kaymış olmakla, devrincilerini yitirmiş olmakla suçlayan bu grup, kendi düşünceleri çevresinde yeni bir enternasyondan söz ediyor. TKP'yi menşevik olarak nitelerken, kandilerini tüm dünyaya örnek Bolşevik bir parti olduğunu ileri sürüyorlar.

Çeşitli defalar yönetim kadrosundan ayrılanlar oldu. Son olarak 1986 başında, Mayıs'taki kongrelerinde oluşturdıkları MK'nden iki kişinin ve bunlarla hareket eden üyelerin partilerinden atıldığını duyurdular.

Daha önce de, bu grubun R. Yürükoğlu'ndan sonra ikinci adamı olan V. Demir, özellikle FAC'daki taraftarları ile İşçinin Sesi'nden ayrılmış ve Kurtuluş Yolu adıyla bir gazete yayınlamaya girişmişti.

Ancak bu grup da şimdi dağılmak üzere. Gazete yayınlarına son vermiş bulunuyorlar.

TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi)

En yığınsal maocu örgüt. Şimdi Arnavutluk Emek Partisi yanlısı . 12 Eylül öncesi çıkarmakta oldukları Halkın Kurtuluşu gazetesinin adıyla da tanınırlar. Türkiye'deki taraftar ve yöneticilerinin büyük bir kısmı tutuklandı. İlegal olarak zaman zaman "Devrimin Sesi" adıyla bir gazete çıkardılar. Ancak uzun zamandır çıkarmıyorlar. TKP ve Sovyetler Birliği düşmanlığını en ön planda tutuyor. Daha çok Batı avrupa'da etkinliğini sürdürüyor. Emegin Sesi adıyla düzenli bir aylık gazete çıkarıyor.

TKP/Marksist Leninist ve TİKKO (Türkiye İşçi Köylü Ordusu)

Mao'yu hala savunan örgütlerden. Çeşitli alt gruplara bölünmüş durumda, hepsi çeşitli adlarla ayrı gazeteler çıkarıyor. Bir kısmı bugünkü Çin'i savunurken, bir kısmı maocu olarak bir tek kendilerinin ve Peru'da "Işıklı Yol" adlı örgütün kaldığını iddia ediyor. Kendilerine önder olarak, 12 Mart döneminde işkencede öldürülmüş olan İbrahim Kaypakkaya'yı kabul ediyorlar. Türkiye'de Tunceli bölgesinde ilişkileri ve çalışmaları var. Onun dışında Batı Avrupa'da bulunuyorlar.

Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP)

12 Mart'ın gençlik liderlerinden Doğu Perinçek'in çevresinde bir grup maocu tarafından kurulan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi adlı örgüt daha sonra, yasal olarak kurulan Türkiye İşçi Köylü Partisi'nin doğuşunu hazırladı. 12 Eylül öncesi faşistlere işbirliği önerecek kadar sol düşmanı olan bu maocu parti, 1980'den sonra kapatıldı. Doğu Perinçek ve bir kısım yöneticileri tutuklanırken, dışarda kalanları çeşitli yayın faaliyetlerine giriştiler, basına yerleştiler. Bugün maoculuğu/terketmiş, milliyetçi bir sosyalizm çizgisi savunur görünen bu grup, Çin'den ve Sosyalizmden bağımsız bir sosyalizm adı altında antisovyetizm ve TKP düşmanlığı yapıyor. Eski revizyonist, eski TİP başkanlarından Mehmet Ali Aybar ile birlikte yasal bir sosyalist partinin kuruluş hazırlıkları içinde görünüyorlar.

TÜRKİYE'DEKİ "MAOCU" ÖRGÜTLER HAKKINDA KISA BİLGİ

TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi)

12 Eylül öncesi çıkarmış olduğu Halkın Kurtuluşu gazetesinin adı ile de anılıyor. En "yağınsal" maoçu örgüt. 12 Eylül'den sonra yöneticilerinin ve taraftarlarının büyük bir kısmı yakalandı. Büyük gruplar halinde yargılamaları sürüyor.

Köken itibariyle, 12 Mart döneminin, başını Deniz Gezmiş ve asılan öteki iki devrimcinin çektiği Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) dan geliyor. O dönemde bu harekette yer almış ya da ilişkisi bulunmuş kişiler tarafından kuruldu. 1973-74 yıllarında maoçuluktan etkilendi. THKO'nun ~~ka~~ adını kullanmasının verdiği popülerlikle en kısa zamanda, en güçlü maoçu örgüt haline geldi. Gençlik içinde, sendikalarda ve özellikle belirli yerlerde kırsal kesimlerde konumlar elde etti. ÇİM Komünist Partisi-Arnavutluk Emek Partisi ayrışmasında, AEP'den yana tutum aldı. AEP ile doğrudan teması olduğunu hissettiren tutumları oldu, oluyor.

Türkiye'de güçlü bir örgütlenmeleri olduğu sanılmıyor. Ancak taraftarları var. Kendini Halkın Kurtuluşçusu olarak gören gençler, sendikalarda unsurlar var. Zaman zaman illegal olarak "Devrimin Sesi" adlı merkez yayın organını çıkarıp dağıtıyorlar. İlk yağınsal tutuklamalardan sonra, dönem dönem tutuklamalara uğradılar.

Asıl güçleri Batı Avrupa'da. En yağınsal güçlerden biri durumundalar. Bu örgütlenmenin merkezi de, artık Türkiye'de değil, Batı Avrupa'da. Şu andaki yöneticileri arasında bölünme olduğu yönünde söylentiler var. Özellikle, Türkiye'den çıkmış önde gelen kadrolar ile Batı Avrupa'nın eski yerel kadroları arasında.

TKP ve Sovyetler Birliği düşmanlığını geri plana çekmiş değil. Açık biçimde AEP propagandası yapıyor.

TKP/Marksist Leninist ve silahlı kolu TİKKO

1970'li yıllara gelirken devrimci gençlik hareketinde daha sonra açıkça maccu olacak olan, "halk savaşı"nı kırlardan başlatmayı savunan kanattan doğan bir akım. Bu kanadın başını çeken Doğu Perinçek ve arkadaşlarını "halk savaşı"nı yalnızca sözde savunmakla suçlayan ve kırlarda silahlı mücadele örgütlemek üzere bu kaptan kopan İbrahim Kaypakkaya tarafından oluşturuldu. İbrahim Kaypakkaya, kırsal alanda çalışma yapmak üzere gittiği Tunceli yöresinde yakalandı ve işkencede katledildi (12 Mart döneminde).

Doğu Perinçek grubu, yığın çalışmasına, sendikalar ve aydınlar arasında konumlar ararken, İbrahim Kaypakkaya'nın kurmuş olduğu TKP /ML ve silahlı kolu Türkiye İşçi Köylü Ordusu, ağırlıklı silahlı eylemlere yöneldi.

12 Eylül'de ağır darbeler yedi. Şu anda ağırlıklı Batı Avrupa'da var. Çok çeşitli bölümlere uğramış durumda. Hepsinin merkezi de Batı Avrupa'da. Bir tek Tunceli yöresinde etkinlikleri olduğu söylenebilir. Bir de, Tunceli kökenli olup da, büyük kentlerde, ya da Batı Avrupa'da çalışan, yaşayan işçiler arasında. Bunların hepsi kır kökenli. Başlarında , bir iki de asistan, öğretim görevlisi vb. aydın bulunuyor. Bu ad etrafında faaliyet yürüten örgütler, son dönemlerde PKK ile rekabet yüzünden, Tunceli ve civarında, tekrar silahlı çatışmalara girmeye başladılar.

Çok çeşitli bölünmeler altında. TKP/ML adını kullanan grubu, Çin'e de ateş püskürüyor. Mao'ya ihanet etmekle suçluyor. Peru'daki "Işık Yolu" adındaki terörist-gerilla grubunu göklere çıkarıyor. "TKP/ML Hareketi" adını kullanan grubu, "Sovyet ve Çin modern revizyonizmi" ne çatıyor. Ama, AEP'nin bunlara karşı yükselttiği ML bayrağının da yeterince etkili olmadığını belirtiyor. Bir de "TKP/ML(Bolşevik)" adını kullananları var. Bunlar da, AEP'ne revizyonist diyorlar. Üstün bu gruplaşmalar, asıl bir-

birleri ile rekabetteler.

TİKP(Türkiye İşçi Köylü Partisi)

12 Mart öncesinin gençlik liderlerinden Doğu Perinçek'in başını çektiği örgütlenme, Türkiye'de maoculuğun etkinlik kazanmasında başrolü oynayan bu örgütlenme, döneminde ÇKP ile doğrudan ilişkisi olan, Türkiye İşçilâğı İşçi Köylü Partisi'ni illegalde kurdu. Ancak, 1980'lere gelirken, "İhtilâlcî" sıfatını tekrederek, legalde TİKP (Türkiye İşçi Köylü Partisi)ni kurdular. Önce "Halkın Sesi"adında haftalık bir dergi çıkarıyorlardı. Daha sonra "Aydınlık" adında günlük gazete çıkarmaya başlaydılar. Aydınlıkçı'lar, Perinçekçi'ler olarak da biliniyorlar.

12 Eylül'le birlikte TİKP kapatıldı. TİKP başkanı Doğu Perinçek ve öteki yöneticileri tutuklandılar. Uzun bir dönem yattıktan sonra serbest bırakıldılar.

Her zaman en örgütlü, sendikalarda, aydınlar arasında ağırlığı arayan maocu akım olmuştur. Aydın kökenli, iyi yetişmiş kadroları var. Bunlar özellikle burjuva basın yayın organlarında konuşlanmış durumda.

Şu anda legal olarak "Saçak" adlı bir siyasi dergi ile, gençlik içinde satılan "Gökyüzü" adlı bir dergi çıkarıyorlar.

Kamuoyunda kapatılmış bir sol partinin temsilcileri olarak konuşuyorlar. Şu anda "legal sosyalist parti" kurulması yönündeki tartışmalarda, ağırlıklı bir taraf olarak gözüküyorlar. Eski TİP başkanlarından, eski SDP başkanı Mehmet Ali Aybar ve grubu ile, "bağımsız sosyalizm" temelinde bir parti kurma arayışları var.

"Türkiye're maoculuğun yayılmasının soruklusu olan bu grup, şimdi çizgi değiştirmiş durumda. "Sovyetler Birliği' de, Çin de eleştirilebilir. Biz bağımsız bir sosyalizm kuracağız" diyorlar. Bir dönem, ÇKP'deki her yönetim değişikliği ile, kah Mao'dan yana, kah MAO'ya azılı düşman tutumlar almışlardı. Artık bu konuları ağızlarına almıyorlar. tümüylü "yerli" bir parti, "milli" bir part

parti olduklarını vurguluyorlar. Sovyetler Birliği konusunda şöyle diyorlar: "Biz 1970'li yıllarda baş hedef olarak Sovyetler Birliği'ni seçiyorduk, çünkü o zaman yükselen/emperyalist güç SB'ydi. Türkiye'nin bağımsızlığını o tehdit ediyordu. Şimdi, SB' ne o kadar çok söz etmiyoruz, asıl ABD'ye çatıyoruz, çünkü SB gerileyen emperyalist güç, ABD ise yükselen, güçlenen, saldırganlaşan emperyalist güç. Türkiye'nin bağımsızlığını tehdit eden şimdi ABD. Sovyetler Birliği'ne karşı tutumumuz 'konjonkterl' dir. Her özel duruma bakar, ona göre tutum alırız. Emperyalizme karşı Türkiye Avrupa ve Üçüncü Dünya ülkeleri ile birlikte tavır almalıdır."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1. TSİP (TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ)

1974'de kurulan bu parti, 3 kez ciddi ayrışmaya uğramıştır. Bu ayrışmalardan ilk ikisi TKP'ye yönelmiş ve partimiz saflarında yer almışlardır. 3. Ayrışma TKP (Birlik) adıyla varlığını sürdürmektedir.

12 Eylül'den önce, örgütsel durumları çok zayıflamıştı. O dönem yaklaşık 350 üyeye sahiptiler. Kadroları daha çok öğretmen hareketinden gelen unsurlardı. Ülke içerisinde şu andaki güçleri daha da zayıflamış durumda. Batı Avrupa'da etkin bir yığinsal çalışması yok. Çeşitli ülkelerde bulunan bir veya birkaç üye veya sempatizanlarından "Gerçekle Dayanışma Komiteleri" kuruyorlar. Bu komiteleri göçmen işçi yığınları arasında çalışma yürütemiyor. Ancak eylem birliği platformlarında TSİP'i temsil ediyorlar. Nitekim, Batı Avrupa'daki 1 Mayıs gösterilerine, oldukları ülkelerde ancak 5-6 kişi katabiliyorlar. En güçlü oldukları İsviçre'de 30-40 kişilik ilişkileri bulunmaktadır.

Parti merkezlerinin çalışma yeri, F.Almanya'nın Duisbourg kentinde bulunuyor.

Parti başkanı Ahmet Kaçmaz, İsviçre'den iltica aldı. Ancak F.Almanya'da oturuyor.

Genel sekreter Yalçın Yusufoglu, Batı Avrupa'da bulunuyordu. Fakat uzun zamandır ortada yok. Ayrıca Ahmet Kaçmaz'la çeşitli konularda görüş ayrılığı olduğu söyleniyor.

Politik Büro üyesi Çağatay Anadol yurtiçinde, Veli Gürcan Fransa'dan iltica almıştı. Ne ki ruhsal bunalım geçirdiği için yurtiçine geri gönderilmiş.

Diğer merkezi kadroları şunlar :

Tektaş Ağaoğlu: İsviçre'den iltica aldı ve orada oturuyor.

Gültekin Gazioğlu: F.Almanya'da oturuyor. TÜB-DER genel başkanı.

Orhan Doğançay: Yaklaşık 6 yıldır F.Almanya'da oturuyor.

Batı Avrupa'da çıkardıkları yayın organları : KİTLE ve GERÇEK'tir.

Altılı eylembirliği içerisinde yeralan bu parti, eylembirliği çalışmalarına ikiyüzlü, samimiyetsiz ve TKP'yle yarış(!) anlayışıyla katılıyor. Altılı eylembirliği çalışmalarındaki en sallantılı ve güvenilmez örgüt durumunda. Sürekli eylembirliği çalışmalarının önüne politik birlik sorununu koymaya çalışıyor.

Faşizme karşı savaşım konularında; antifaşist savaşım ile antiemperyalist savaşımı mekanik olarak birbirinden ayırarak, antifaşist savaşımı sıradan bir burjuva demokrasisi (Batı Avrupa tipinde) istemine ve antiemperyalist savaşımı ise devrim sorununa bağlıyorlar. Bundan kalkınarak bir antifaşist cephenin (tüm antidiktatoryal güçleri kapsayan), bir de Halk Cephesi'nin (demokratik devrimi yapacak güçlerin cephesi) aynı süreçlerde kurulması önerisini yapıyorlar. Sol güçler içerisinde kesinlikle hiçbir prestijleri yok.

Sovyetler Birliği ve SBKP konusunda görüşleri olumsuz değil.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

2. TKEP (TÜRKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ)

60'lı yılların sonlarında ortaya çıkan "Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu"nun, 12 Mart'tan sonra bölünmesinden doğan bir örgüt. Parti 1980'de kuruldu. Parti kurulmadan önce "Mücadele Birliği" adıyla Gaziantep, Adıyaman bölgelerinde, daha çok köylülük içerisinde örgütlenmeye çalıştı. Bu süreç içerisinde Marksizm-Leninizm'den etkilenerek, olumsuz "sol" görüşlerinin bazılarını sıyrıldılar.

Türkiye'de, daha çok Gaziantep, Adıyaman, Malatya ve Adana bölgesinde köylülük içerisinde örgütlü yapıları vardı. Ancak, 12 Eylül'de bu bölgelerde ağır darbeler aldılar. Şu anda çok küçük bir azınlık, kendi içine kapalı bir çalışma yapıyor.

Merkezi çalışmalarını Suriye'de sürdürüyorlar. Bazı kadroları FKÖ içerisinde bulunuyor.

Batı Avrupa'da -İsviçre hariç- kadro düzeyinde güçleri var. Yığın bağları yok. İsviçre'de 50 kişiye yakın bir sempatizan halkasına sahipler.

Genel sekreterleri Teslim Töre Suriye'de oturuyor.

5 Merkez komitesi üyesi Fransa'dan iltica aldı. Diğer 3 MK üyesi ise yurtiçinde bulunuyor.

Merkez yayın organları: "Komünist" adıyla yayınlanıyor. Ayrıca Avrupa'da "Birlik Yolu" ve "Emek" adlı organları var. Ancak bu yayınlar düzenli çıkmıyor.

Bu parti, 6'lı eylem birliği içerisinde yeralıyor. Ne varki, örgütün parçalanması düzeyinde iç çatışmaları var. Ana olarak 2 eğilim gözlemleniyor. 1. eğilim; TKP'yle politik birliği ana sorun olarak gündeme getiriyor, 6'lı eylem birliğinden yana kararlı tutum alıyorlar. Bu kadrolar Marksizm-Leninizm'den daha derinden etkileniyorlar. Ne ki, kendi içlerinde tam bir bütünlük gösteremiyorlar.

4
2. Eğilim ise, daha "sol" konumlarda bulunuyor ve eski THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) görüşlerinin izlerini taşıyorlar. Bu eğilimin başını ise Teslim Töre çekiyor. 6'lı eylem birliği konusunda diğerlerine göre kararsız ve sallantılı tutum alıyorlar. "6'lı eylembirliğini", sol güçlerin içerisinde "cephe fraksiyonları" oluşturmakla suçluyorlar ve bu gibi "fraksiyonel platformların" oluşmasına karşı çıkıyorlar. Ancak "TKP'yle politik birlik" perspektifleri olduğu için, şimdilik 6'lı eylem birliğinden çekilmeyi sakıncalı buluyorlar.

Lider kadroları:

Teslim Töre: Genel sekreter

Abdullah Karabulut: PB üyesi

Koray Onger: MK üyesi ve Tekstil Sendikası avukatı

TKEP, "Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi" içerisinde yer alıyor.

(Bu cephede PKK, SVP, THKP -Acil- ve TKEP bulunuyor.) Ancak TKEP, cepheden 3 ay uzaklaştırma cezası aldı.

TKEP'nin SBKP'ye karşı tutumu, genel olarak olumludur.

3. DEV-YOL (DEVİRİMCİ YOL)

60'lı yılların sonlarında kurulan THKP-C (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi) adlı "sol" örgütün en büyük devamcısı. Daha çok öğrenci gençlik içinde çalışma yapıyorlardı ve bu alanda belli etkinlik kurdukları bölgeler oldu. (Örneğin: Ankara üniversiteleri) Sol radikal akımlar içerisinde en güçlüsü.

12 Eylül'den sonra ülkede güçlerini önemli ölçüde kaybettiler. Ancak eski geniş sempatican ilişkileri var ve dağınık durumdadır. Düzenli olmasa da yerel bazı eylemler yapabiliyorlar. Ülkede bulunan tüm merkez kadroları yakalandı.

Merkez kadrolarından Taner Akçam Batı Avrupa'da bulunuyor ve hareketi o yönetiyor. Batı Avrupa'da geçtiğimiz yıllarda güçlü hareketlerden biriydi. Ancak iç sorunlarından dolayı sürekli güç kaybediyor.

Merkez yayın organı olarak Batı Avrupa'da "Devrimci İşçi", yığınlara yönelik olarak da "Demokrat Türkiye" yayınlanıyor. Türkiye'de yayınları yok.

1980 öncesi, devrim için silahlı eylemleri ve savaşımı temel yöntem olarak yığınsal çalışma yapma anlayışları vardı. Ne ki, Batı Avrupa'ya çıkan kadroları Avrupa sosyal-demokrasisinden ve Yeşillerden etkilenmekte. Bunun sonucu, bugün demokrasi konusunu, eski örgütlenme anlayışlarını, "yeni sosyalizm" vb. konularını tartışıyorlar. Bu tartışmalar, kendi içlerinde ayrışmalara neden oluyor. Bu ayrışmalar bugün tam netleşmemiştir. Buna rağmen belirli eğilimlerden sözedilebilir.

1. Eğilim: Taner Akçam'ın liderliğinde Batı Avrupa'da etkin olan görüş:

Bu görüş, Sosyalist Enternasyonalin doğrudan etkisi altında bulunuyor. Reel sosyalizmi, "polis-asker ve bürokratik diktatörlük" olarak niteliyor. Ülke içerisinde örgütsüzlüğü savunarak, "yığınların tabandan hareketlendirilmesi" tezini ileriye sürüyor. Türkiye'de Ecevit'in kuracağı partiye girme olasılıkları çok büyük. "Yeni sosyalizm" kavramını ileriye sürerek, işi Lenin'i tartışmaya kadar götürüyorlar. Marksizmi, "klasik sol"dan farklı yorumladıklarını belirtiyorlar.

2. Eğilim: Bu eğilim, eski Dev-Yol görüşlerine sahip çıkıyor. Batı Avrupa'da çok azınlıktalar.

3. Eğilim: Çok zayıf olmasına rağmen işçi ve komünist hareketi araştırıyor ve ona eğilim gösteriyor.

DevYol, kendi iç tartışma süreçleri yürürken, kendilerinin öncülüğünde kurulan FKBDC'den ayrıldılar. Her türlü cepheleşme hareketine karşı çıkıyorlar Ancak, somut konularda yapılan hertürlü eyleme katılma eğilimleri var. Bu anlamda, tekil konularda eylem birliği geliştirilebilir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA ANKETİ
TÜSTAV

4. DEV-SOL (DEVİRİMCİ SOL)

THKP-C'nin ayrışmasından sonra ortaya çıkan terörist nitelikli bir örgütlenme. 1980 öncesi daha çok İstanbul'da ve öğrenci gençlik içerisinde örgütlenmişti.

12 Eylül 1980'den sonra büyük darbeler aldılar. Bir kişi hariç tüm merkez komite üyeleri ve kadroları yakalandı. Ülkede sadece hapishanelerde varlar.

Merkez komite üyeleri: Paşa Güven, F.Almanya'da bulunuyor. Göçmen işçiler içerisinde hiç yoklar. "Dar kadro ve bunlarla vurucu eylem yapma" görüşüne sahiptiler. Ne ki, son dönemde B.Avrupa'daki bu dar örgütlenmeleri de çözüyor. İçlerinden bazıları TKP'ye eğilim duyuyorlar.

Türkiye'de yayınları yok. Batı Avrupa'da düzensiz olarak "Avrupa'da Dev Genç" isimli bir yayınları çıkıyor.

SBKP'yi revizyonist olarak niteliyorlar.

TKP-ML ve TDKP (Türkiye Devrimci Komünist Partisi) ile sürekli eylem-birliği içerisinde çalışıyorlar.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA KURUMU

5. THKP-C (ACILCİLER)

THKP-C'nin parçalanmasından doğan bir örgüt.

Türkiye'de, Hatay bölgesinde ilişkileri var. Kadroları daha çok Arap gençlerine dayanıyor.

Batı Avrupa'da ana olarak Fransa'da bulunuyorlar. (50 kişiye yakın üye ve sempatanları var) .

Orta Doğu'da, FKÖ içerisinde bazı kadroları var. Suriye resmi yönetimiyle ilişkileri var. (Bunda Arap gençliğine dayanmalarının rolü var). Suriye'de bir eğitim üsleri var. Burada silahlı ve teorik eğitim yapıyorlar. Buradan yurtiçine iki kez kadrolarını gönderdiler. Ancak tümü (yaklaşık 40 kişi) sınırdan geçtikten sonra yakalandı.

Genel sekreterleri: Mıhrac Ural (28 yaşlarında, Arap) Suriye'de kalıyor-
du. Şimdi Fransa'dan iltica alıyor.

"Cephe" isimli bir merkez organları var. "Avrupa Haftası" ve "Orta Doğu Haftası" adlı küçük bültenler çıkarıyorlar.

Marksizm-Leninizmden etkilenen, ancak terörist eğilimleri olan bir hareket. Bu nedenle sürekli kopmalar oluyor. Kopan kadroları TKP'ye eğilim duyuyor. "Anadolu Komünist Partisi" adlı bir parti kurma girişimleri vardı. Ancak bugüne kadar beceremediler. FKBDK içerisinde yer alıyorlar. TKP'yle eylem birliğinin gelişmesini isteyen eğilimler taşıyorlar. Ne ki, "Faşizme karşı devrim mi? Reform mu?" gibi dar skolastik bir polemik yürütüyorlar.

Genel olarak SBKP'ye karşı tavırları olumlu. Bunda, Sovyetlerin FKÖ'ye somut dayanışmalarını göstermelerinin büyük etkisi var.

6. HALKIN DEVRİMCİ ÖNCÜLERİ :

THKP-C'den kopan küçük bir örgüt. Etkinlikleri her zaman yok denecek kadar azdı. Terörist eğilimler taşıyorlar. Hiçbir yayınları yok. Batı Avrupa'da çok az sayıda kadroları var. Bunlar da işçi ve komünist hareketten etkilenerek, TKP'ye sempati duyuyorlar.

7. KURTULUŞ

70'li yıllarda THKP-C'nin türevi olarak kurulan örgütlerden birisi. Politik olarak, "sol radikal" görüşlerden işçi sınıfı ideolojisine yaklaşma çabasında olan bir görünüme sahipti.

Türkiye'de çok dar bir kadroya sahipler. Önemli darbeler yediler.

Yurtdışında sadece kadrolar düzeyinde varlar. (Bunların toplamı ise 20'ye yakın).

Genel sekreterleri Mahir Sayın, F.Almanya'da bulunuyor.

Merkezi yayın olarak, düzensiz "Sosyalist İşçi" adlı bir yayın çıkarıyorlar.

Cuntayı, "askeri diktatörlük" olarak niteliyorlar. Çeşitli nedenlerden ötürü iki ana parçaya bölündüler. Bu bölünme sonucu, örgütsel olarak yok olmayla karşı karşıyalar. SBKP'yi revizyonist olarak niteliyorlar. Eylem birliği çalışmalarına katılmıyorlar.

8. MARKSİST-LENİNİST SİLAHLI PROPAGANDA BİRLİĞİ :

vi

THKP-C'nin türe/ olan bu terörist örgüt, 1980'den sonra tamamen çözüldü.

9. TKP (BİRLİK) :

TSİP içerisinde yer alan eski THKO ve Hikmet Kıvılcımlı görüşlerinden

gelen kadrolara dayanıyor. TKP (Reorganizasyon) içerisinde yer alırlar. Daha

sonra TSİP yönetimiyle çetkisiye düşerek, TSİP'ten ayrılıp TKP (B)'yi kurdular.

Ayrılmalar ve tutuklanmalardan ötürü yurtdışında çok az bir kadroya

sahipler.

b. Avrupa'da ise kadro düzeyinde (10 kişiye yakın) ilişkileri var.

Genel Sekreterleri: İbrahim Sevin, F. Alanya'da oturuyor.

MK üyesi Mehmet (ünay Fransa'da, yine MK üyesi, Mehmet Yücel ise İsveç'te

oturuyor.

"İşçi Gerçeği" adlı MK organlarını F. Alanya'da yayınlıyorlar.

Politik olarak ana hedeflerini TKP teşkil ediyor. Tam provakator nitelikli

bir örgüt. Eylem birliği konusunda ana görüşleri TKP'nin dışlanması yönünde.

Ancak pratikte her türlü eylem birliğini parçalayıcı bir tutum alıyorlar.

10. EMEĞİN BİRLİĞİ :

1980 sonrası TKP'den ayrılan 2 MK üyesi çevresindeki çok küçük bir

grup. Sadece Gaziantep'de ilişkileri var.

Bu grubun sorumlusu Bekir adında. Fransa'da oturuyor. Diğer

sorumlu "Hıdır" adıyla tanınıyor. Hıdır bu gruptan ayrıldı. TKP'ye eğitim

duyuyor. Şimdi B. Berlinde kalıyor.

Bu grubun hiçbir perspektifi yok. Tekrar TKP'e dönebilmenin yollarını

arıyorlar. Yoksa tamamen çözülecekler.

14. SVP (SOSYALİST VATAN PARTİSİ) :

Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın görüşlerini savunuyor. Kurulduğundan bu yana politik etkinliği ve gücü olmayan bir örgüt.

Genel Sekreterleri Mehmet Üzer ve MK üyesi Şirin Cemgil, B.Avrupa'da yaşıyor.

FKBDC içerisinde yer alıyorlar. Anti-TKP ve sekte "sol" görüşlere sahipler. Belirli ölçüde Troçkizmi savunuyorlar. Hiçbir güçleri olmamasına rağmen, FKBDC içerisinde politik olarak etkili oluyorlar.

15. MAYIS GRUBU:

Yılmaz Güney'in çevresinde oluşan 5-10 kişilik bir grup. Arnavutluk çizgisini savunuyor. Sovyetler Birliği'ni emperyalistlikle suçlayarak, TKP düşmanı bir çizgi izliyorlar. Maddi olanakları ve Yılmaz Güney'in ismi dışında hiçbir güçleri ve gelişme perspektifleri yok.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

16. TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ (TKSP)

1974'de 7 kişi tarafından kuruluyor. Bu kurucu kadro 1960-70 döneminde TİP'de çalışan Kürt aydınlarının bir kesimi.

Lider kadro: Kemal Burkay: Genel sekreter. Ziya Acar: PB üyesi. 1959-60'daki 49'lar olayı diye bilinen Kürt aydın-öğrenci grubundan. Avukat. 50 yaş civarında. Şimdi Fransa'da kalıyor.

Faruk Aras: Eski TİP ve DDKO üyesi. 12 Mart'da Diyarbakır'da tutuklandı. Şimdi hareketsiz duruyor. Özgürlük Yolu dergisinin sahibiydi.

Bunların dışında, 1974'den sonraki çalışmalarda harekette gelen yönetici bir kadro var.

Hüseyin Baysülen: PB üyesi. Sayıştay'da çalışıyordu.

Ayhan Kutlay, Bayram ve Kazım Budak: TÖB-DER içinde çalışan öğretmenler.

Eylem birliğine, bugün 6'lı eylem birliğine önem veriyorlar. Bizimle işbirliğinden yanalar. Partimizin bulunmadığı eylem birliklerinin kalıcı olamayacağını düşünüyorlar.

Ülke içinde önemli darbe yediler. Örgütlülükleri (ülke içinde) kalmamış gibi. Avrupa'da : Almanya ve Batı Berlin'de örgütlüler (Komkar). Merkezleri İsveç'de.

Yayınları: Riya Azadî. Merkez Komitesi yayın organı. Bir de Komkar'ın çıkardığı bir yayını var. Kemal Burkay kitap ve broşürler çıkarıyor.

17. KÜRDİSTAN ÖNCÜ İŞÇİ PARTİSİ (KÖİP)

Eski adı KİP(Kürdistan İşçi Partisi). Eski, Türkiye'de Kürdistan Demokrat Partisi'nin devamı. 12 Eylül sonrası bölündü. Yeniden toparlanmak üzere kongre (2. Kongre) topladılar. Adlarını ve programlarını değiştirdiler.

Liderleri: Serhad Dicle (Mehmet Ali Çılgın). Genel Sekreter. 1976'da Rızgari'den kopan ve harekete katılan genç bir öğretmen. Politik aktivitesi 12 Mart sonrasıdır.

Sait Aydoğmuş: PB üyesi. Gıda-İş genel sekreteri. 1970'lerde DDKÜ üyesi. Harekete 1976 sonrası katılıyor.

Ziya Avcı: PB üyesi. Türkiye'de Kürdistan Demokrat Partisi üyesi.

Hareketin kadroları çok genç. Bölünmeden dolayı daralmış durumdalar. Avrupa'da güçleri yok gibi. Türkiye'deki durumları tam bilinmiyor. Düzenli bağ görülmüyor. Ama bağısız olduklarını söylemek de zor. Kendileri Türkiye ile düzenli bağ içinde olduklarını söylüyorlar.

Merkezleri: İsveç.

Yayın organları : Peşeng (Öncü). Aylık merkez komite organı. Jina Nû (Yeni Hayat): Üç aylık merkez komite yayını. Armanc: Aylık legal yayını.

Eylem birliğinden yanadırlar. Bizimle ilişkilerini geliştirmeye çalışıyorlar.

18. APOCULAR (PKK)

1975-76'da Ankara'da okuyan Kürt ve Türk öğrenci grubunun başlattığı bir hareket. Kadro olarak kimsenin tanımadığı durumları konusunda (nerden gelmiş, özellikle Türk olanlar- bu harekete neden katılmış) kimsenin doyurucu bir bilgisi yok. 12 Eylül öncesi terör eylemlerinde aktifdiler. Kürt bölgesindeki terör eyleminin (özellikle devrimci örgütlere yönelik) baş sorumlusudurlar.

Liderleri: Abdullah Öcalan: Genel sekreter. Dengesiz bir kişiliği var. İsim onun ama hareketi götüren kadro tanınmıyor. Türk olan unsurlar aktif. Son dönemde üç (lider kadrodan) kişi ayrıldı. Bunlardan ikisi, biri Irak'da, diğeri Şam'da, kendileri tarafından tutuklanmış. Üçüncüsü (bu yakın zamana kadar Avrupa sorumlusu) İsveç'de gizli yaşıyor. Irak'da tutuklu olan Baki Kara. Suriye'de tutuklu olan Resul. İsveçteki Semir.

Avrupa'da, Suriye ve Irak'da güçleri var. Eylem birliğinde ilkesiz, kendini meşrulaştırma amacı taşıyan bir tutumları var. Güvenilmez bir hareket. Türkiye istihbaratı ve daha önemlisi bağlantıları olabilir.

Yayınları: Serxwebûn (Bağımsızlık). 12 Eylül'den sonra çıkarıyorlar.

Bunların dışında:

Dağınık, örgüt niteliğini taşımayan geniş bir kesim var.

Bunlar: Ala Rızgari: Lideri: İbrahim Güçlü. Suriye'de kalıyor. Avrupa'ya çıkacağı söyleniyor.

Rızgari: Lideri Seyfi adında biri. 1978'de Kurtuluş'tan kopmuştu. Elazığ-Tunceli bölgesinde küçük bir grup.

Kawa : Maocu. Lideri Ferit Uzun. 1979'da Siverek'de Apocular tarafından öldürüldü. Örgüt dağıldı. Türkiye'de Kürdistan Demokrat Partisi'ne sempatican ve üye bir grup tarafından kuruldu.

Kürdistan Önce İş Partisinin'den 12 Eylül sonrası bölünmede kopan kesim:
Bunlar Parti'nin eski adıyla (Kürdistan İşçi Partisi) hareket ediyorlar. Liderleri: Ömer Çetin, hapiste. Bundan sonra ne yapacağı bilinmiyor. Poliste zayıf davrandı. Şu anda bu kesimi PB üyesi Eyüp Adacabey yönetiyor. Kendisi Şam'da. Bunların Türkiye bağları olduğu söyleniyor. Zeruk Ahmet Vakıfoğlu: PB

üyesi. Polis olduğu söyleniyor. Doğru olabilir. Yayın faaliyetleri yok. Almanya'da KKDK olarak faaliyet götürüyorlar. Son bir bölünme daha geçirdiler. İsveç, Danimarka ve Şam'daki bir grup bunlardan ayrıldı. Ayrılanların bir fonksiyonu yok.

KUK: Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi'nin devamı. 12 Eylül'den sonra bölündüler. Şu anda hiçbir faaliyetleri yok. Dışarı çıkan kadroları, Irak'da ve Şam'da yerleştiler. Bunlar Irak Komünist Partisi'nden etkilendiler ve KUK Sosyalist Eğilim olarak çıktılar.

Yayın organları yok. Hareketi toparlayacak yönetici kadroya sahip değiller.

KÜRT ENSTİTÜSÜ:

Fransız Sosyalist Partisi'nin doğrudan girişimiyle kurulan bu örgüt, akademik-kültürel görünümlü eylemler yürütüyor. Ancak kuşkusuz, amacı Sosyalist Enternasyonal'in Kürdistan üzerine uzun erimli planlarına dayanıyor. Kürtler arasında, Türk düşmanlığı yayıyor. Tabanında tüm Kürt örgütlerine çalışma olanağı tanıyan bu örgüt, çeşitli ülkelerde şubeler açmayı hedefliyor. Doğrudan eylem birliği çalışmalarına katılmıyor. Bu yapı içerisinde çalışmaları milliyetçi eğilimlerin yaygınlaşmasının önlenmesi için çaba harcanmalıdır.

Enstitü müdürü Kendal isimli Fransız Sosyalist Partisi üyesi bir Kürt. Doğrudan Mitterand'la ilişkisi var. Fransız sosyalist hükümetinden güçlü maddi destek görüyorlar.

11. PARTİZAN YOLU:

1980 öncesi, liderleri Sarp Kuray'ın içsizin Sesi'yle ilişkisi vardı. Daha sonra onlardan koptu. Hikmet Kıvılcımlı'nın görüşlerini savunan bu örgütün, Türkiye'de hiçbir gücü yok. B. Avrupa'da ise toplam 60'a yakın etkillediği insan var.

"Partizan Yolu" adlı B. Avrupa'da yayınlanan bir organları var.

Bu grubun eylem birliği gibi bir sorunu yok. Her türlü kaçakçılık,

soygunculuk gibi eylem yürüten politik ve kriminal bir örgüt görünümünde.

12. TKP-ML (TİKKO)

Maocu görüşleri savunan terörist bir örgüt. Ülkede yok denecek kadar az iliş-

kileri var. B. Avrupa'da ise kadro düzeyinde ilişkileri ve hemşeriliğe dayanan

bir örgütlenmesi vardı. Ancak kendi içlerinde parçalandılar. Bu parçalanma

yığın bağlarını asırı ölçüde zayıflattı.

B. Avrupa'da "Partizan" adlı bir yayınları var.

TDKP (Halkın Kurtuluşu) ve Dev-Sol ile eylem birliği yürütüyor.

Soyetler Birliği'ni, "Sosyal emperyalist" olarak niteliyorlar.

Asırı TKP düşmanı bir örgüt.

13. TDKP (Halkın Kurtuluşu)

THKO'nun maocu görüşleri savunan kanadının kurmuş olduğu bir örgüt.

12. Eylül'den önce Güneydoğu'da ve öğrenci gençlik içerisinde, terörist

yöntemlere dayalı yığınsal bir hareket yaratmak istiyorlardı. Ancak, 12 Eylül-

den sonra, büyük darbeler yediler.

B. Avrupa'da belirli bir yığınsallığa sahipti. Son dönem iç ayrışmalardan

doğayı hızla yığınsal bağlarından kopuyor.

Soyetler Birliği'ni "sosyal emperyalist" olarak niteliyor. Arnavutluk

çizgisi izliyor. TKP düşmanı bir örgüt. TKP-ML ve Dev-Sol'la eylem birliği

yapıyor.

TKP-B hakkında bilgi:

1974 yılında yasal olarak kurulmuş olan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi içinde bir grup (üye ve o zamanki yöneticilerinden), illegal faaliyet yürütmek üzere Türkiye Komünist Partisi -Reorganizasyon adı altında bir örgüt kurdular. O zamanlar bu örgütün temel tezi TKP'nin likide olduğu olmuş olduğu temel tezine dayanıyordu. Kısa zaman içinde bu tezinin asılsız olduğu ortaya çıktı. Ne ki bu örgütün bir kısmı aynı çizgilerini sürdürdüler ve 1975 bahar aylarında kurulmuş olan TKP-R adlı örgütü, " 1977 yılında yapılan bir merkez komitesi toplantısında", TKP-Birlik adı altında sürdürme kararı aldılar. Programlarını 1978 yılında yapılan merkez komitesi toplantısında belirlediler. Bu süreç içinde de legal olarak faaliyeti sürdüren TSİP'ten ayrıldılar. Legal olarak Sosyalist Gençlik Birliği adı altında faaliyet yürüttüler.

İki aşamalı devrini programlarına almışlardır. Programlarında "proleter enternasyonalizminin kararlı savunucusu" olduklarını "SBKP'yi önder olarak tanıdıklarını ve "anti-Sevyetizme karşı" savaşı görev bildikleri yazar.

Genel Sekreterleri, İbrahim Sevim, Federal Almanya'da oturuyor. MK Üyelerinden Mehmet Güneş Fransa'da, Mehmet Yücel ise İsveç'de bulunuyor.

İşçi Gerçeği adındaki organları iki-üç ayda bir çıkıyor. Federal Almanya'da yayınlıyorlar.

Batı Avrupa'da kadro düzeyinde 10 civarında üyesi var. * Batı Avrupa'da ve Türkiye'de üye ve taraftarlarının sayısı birkaç yüz ile ifade edilebilir. En son Eylül 1984'te, İstanbul'da yeniden örgütlenmek üzere Türkiye'ye göndermiş oldukları kadroları, toplam 30 kişi ile birlikte yakalandı.

Politikasının temeli anti-TKP'cilik olmaya devam ediyor. TKP ile birlikte, TİP ve TSİP'i de "reformist", "burjuva kayrukçusu" olarak

niteliyor. Saldırısının sivri ucu her zaman TKP'ye yöneliktir ve TKP ile şu ya da bu biçimde yakınlaşan her politik akım ve örgüt onun saldırı menzili içine giriyor. Son olarak Nisan 1984 'te yaptıkları MK plenumunda, 6 sol partinin oluşturduğu "Sol Birlik"i "dağıtılması gereken bir oportünist odak olarak" gördüklerini açıkladılar. ~~Siyasetçiler~~ Siyasi polisin bu örgütün çalışmalarını denetlediği konusunda kuvvetli bir kana var. Ayrıca tüm anti-TKP odaklarla olduğu gibi, Londra'daki TKP düşmanı grupçukla da ilişki içindedir.

Bu örgüt şimdi Federal Almanya 'da/^{bir} "açık tartışma " düzenledi. "Tartışma"nın konusunu şu oluşturuyor: "Sovyetler Birliği'ne karşı destluk ve işbirliği mi, yoksa dalkavukluk ve yağcılık mı?"

Konu üzerinde, elde mevcut yayınlar dahilinde durulacaktır. Son olarak elimize ulaşmış olan yayınlar ve tarihleri şöyle: Merkez yayın organı "Komünist" in Haziran 1985 sayısı, PKK'nın (TKEP'in 'özerk' Kürt partisi) organı "Denge "urdistan" in Mart 1985 sayısı, ülke ve dünya olaylarını daha popüler bir dille ele alıp yorumlayan "Birlik Yolu" nun Mayıs 1985 sayısı ve batı avrupa için çıkarıkları "Emek" in Ağustos 1985 sayısı.

Buradan da görüleceği gibi, TKEP'in görüşleri hakkında bir değerlendirme - değinme'nin de yer aldığı "TKP ve demokrasi savaşı" başlıklı yazıdan sonra (Yol ve Amaç' in Temmuz sayısında çıktı) TKEP'in konuya ilişkin yazılı bir görüşü ya çıktıysa, henüz elimize ulaşmamıştır.

Önce bir hatırlatma yapalım; TKEP içinde birlik konusunda ta tışmalarda atıf yapılan temel bir metin var. Bu, 1982'deki TKEP II. Kongresinin "Komünist Hareketin Birliği Üzerine" başlıklı ve 5 No'lu kararı. Daha doğrusu bu kararın bir parçasını oluşturan "7 Madde". "7 madde ile ilgili bölüm şöyle: (Daha geniş ve kapsamlı olan kararın tam metni ektedir)

"TKP II. Kongresi, Marksizm Leninizm yanlısı güçlerin, oportünist akımlardan ayrışması ve tek bir ,eninst örgütlenme içinde bütürleşmesinde dayanılacak temel ilkeler olarak şunları belirler:

- 1-Toplumun sosyalizme geçmesi yolunda proletarya diktatörlüğünün, devrim mücadelesinde proletarya öncülüğünün kabulü;
- 2-Proyetarya devriminin ancak zora dayanarak gerçekleşebileceği; si -yası erken ele geçirilmesi için askeri-bürokratik aygıtın parçalanması zorunluluğunun benimsenmesi: ,
- 3-Dünya devrimci sürecinde SSCB'nin öncülüğünün benimsenmesi;
- 4-Dünya komünist hareketinin ayrılmaz bir parçası olarak, illegal temellerde bir Leninist Parti'nin demokratik merkeziyetçi yapısı içinde bütürleşmenin kabulü;
- 5-Türkiye devriminin, sosyalizme kesinkisiz varacak bir Demokratik Halk Devrimi niteliği taşıyacağının kabulü;

6-Kürt ulusunun ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkı da dahil, kendi kaderini tayin hakkının savunulması;

7-Ülkemizde Demokratik Halk Devrimi'nin faşist diktatörlüğe karşı mücadeleden geçtiğinin benimsenmesi!"

Şimdi eldeki yayınlardan izleyebildiğimiz kadar gelişmeleri aktaralım:

2. Kongreden sonra yapılan ilk tam üyeli MK toplantısına ilişkin belge ve yazılar, Komünist'in Kasım 1983 tarihli özel sayısında yer aldı.

Bu sayıda, Plenumda, genel sekreterin 2 oy hakkı sayesinde çoğunluğu elde eden kararların yanı sıra, altında dört imza bulunan ve reddedilen kararlar da yer ~~alıyor~~ alıyor. Reddedilen ve "TKP ile birleşmenin ivedi bir görev olarak belirlenmesi"ni ve bu doğrultuda ideolojik-politik girişimlerin yapılması sağlanmalıdır" (s.27) karar tasarılarında, bu görüşün taraftarlarının bu istemlerini neye dayandırdıklarını görmek mümkün.

Genel sekreterin Plenuma sunduğu raporun oy çokluğu ile reddedildiği belirtilen Komünist'in bu sayısında, durum özetleyen "MK plenumu ve yeni gelişmeler" başlıklı bir yazı bulunuyor. Plenumda alınan kararları özetleyen yazıda konumuza ilişkin bölümler şöyle:

"Üçüncü önemli olgu, komünist hareketin birliği ~~hızlı~~ sürecinde sapta-
nan gelişmelerdir. TKP'nin ülkemizdeki yönetim biçimini faşist diktatör-
lük olarak nitelendirmesi, demokratik halk devrimi doğrultusunda bir
yönelişi benimsemesi, 2. Kongremizin getirdiği saptamalara göre komünist
hareketin birliği sürecinde yeni kazanımlara yol vermektedir. Bu olgunun
partimiz için önemli ve ivedi ideolojik-politik görevler belirlediği
açıktır. Diğer yandan öncü işçi çevrelerinde komünist hareketin birliği-
nin sağlanması yönünde giderek güçlenen istek ve beklentiler gözlenmek-
tedir. Bu durum partimizin işçi sınıfı hareketi ile bütünleşmesi
sorunu ve komünist hareketin birliği doğrultusundaki savaşımın iç içe
ilişkisini ve izlenecek doğrultunun iki yönlü bir bütünlük içinde
somutlaştırıp pratiğe geçirilmesini zorunlu kılmaktadır.

..... Yina açıkça saptama ^{başka} bir/gerçek de MK Plenumunda

Yine bu sayıda yer alan Plenum kararlarında 2 No'lusunun "E)Uluslararası komünist hareketle ilişkiler" altbaşlığı altında şöyle bir bölüme rastlanıyor:" Kuşkusuz uluslararası komünist hareket içinde ve resmi parti ilişkilerinde ulaşma sorunu, partimizin Türkiye'deki diğer komünist parti ve güçlerle tek bir partide bütünleşme görevinin tamamlanması yoluyla çözümlenecektir."

"Birlik yanlı"larının çıkardıkları Komünist 9-10 ' da yer alan "Plenum ve getirdikleri" başlıklı yazıdan şu bölümlerin altını çizelim:

"TKEP, Türkiye komünist hareketinin birliği için savaşımını kendisine katılmalar beklene düzeyine indirgemez. Ancak bu tutum, birlik savaşımı-
nın; partimizin en ağır özveri sınavından geçerek kazanılmış
olan birikimi gereğince değerlendirilmeden noktalanacağı anlamına
gelmez..... TKEP bundan sonra devrimci süreçte işçi sınıfının
önderliğini, proletarya enternasyonalizmini, komünist hareketin
birliğini çok daha güçlü biçimde savunarak geliştirebilecektir.."

Ancak söz konusu sayının asıl gürültü çıkaran yazısı "Bir Dönemin başlangıcında" başlığını taşıyor. Bu yazıda ilgi çeken

bölümler şöyle:"TKEP' 2. "ongresinin 'Komünist Hareketin Birliği' üzerine' aldığı kararda, ülkemiz komünist hareketinin tek bir partide bütünleşmesine temel olacak ideolojik-politik ilkeler belirlenmiştir. Bunlar komünistleri diğer devrimci akımlardan ayıran evrensel ve ülküsel ~~ve~~ düzeylerdeki kuramsal önkoşullardır.Olaylar TKEP'in 2. "ongresinde somutlaşan bu ilkesel gerçeğin önemini ve gerçekçiliğini doğrulamıştır.Önümüzdeki dönemi etkileyecek olan üçüncü ve belki de en önemli olgu da komünist hareketle ilgili olarak ve bu ilkeler doğrultusundaki bir gelişimle ortaya çıkmış bulunuyor.

"TKP'nin ideolojik-politik çizgisinde görülen ve 5. kongre kararları ile kurumsallaşan değişim bu olgunun gerçekleşmesinde önemli bir göstergedir.TKP programında yapılan değişikliklerle, komünist hareketin evrensel ilkeleri üzerinde daha somut ve açık düzenlemeler getirilmiş ve ülke düzeyindeki ödevlerle ilgili olarak Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkını da içermek üzere kendi yazgısını belirlemesinin savunulmasına somut bir anlatım kazandırılmış, ülkemiz devriminin bir demokratik halk devrimi niteliği taşıdığı , varolan gerici yönetimin bir faşist diktatörlük olduğu kabul edilmiştir.

"Doğal olarak TKP'nin ideolojik-politik yapısındaki bu dönüşüm uzun bir uğraşın ürünüdür. dolayısıyla yapılan saptamaların geçmişe yönelik gerekçelendirilmesinde (örnek olarak faşist diktatörlüğün) 12 Eylül darbesiyle gelen askeri yönetimin sonradan nitelik değiştirilmesiyle oluştuğu ileri sürülmektedir)TKP'nin geçmişteki eğilimlerinden gelen ayrı görüşler yer almaktadır. Ne var ki devrimci savaşımın geleceğine yönelik belirleyici gerçeğe olarak,TKEP'in 2. kongresinde saptanmış bulunan temel ilkeler,TKP'nin 5. "ongresi kararları ile tümüyle benimsenmiş bulunmaktadır.

"Bu sonuç teorik bakımdan TKP ve TKEP arasındaki ideolojik-politik ayrılığı belirleyici yapısı ile ortadan kaldırmıştır. Teorik düzeyde kazanılmış olan bu ~~pratiğin~~ birliğin pratik ve öğrütsele düzeylere vardırılablitesi sorunu ise doğal olarak önemli uğraşları içeren

bir sürecin aşılmasını gerektirmektedir..... TKEP 2. kongresinde belirlenen ilkeler doğrultusunda TKP'de görülen değişimle birlikte nesnel olarak yeni bir düzlem belirlenmiş bulunmaktadır: Ulusal sorun, demokratik halk devrimi ve faşist diktatörlüğe karşı savaşım üzerine belirleyici çözümlerle TKEP, TKP, TİP ve TSİP aynı siyasal eksene gelmiştir..... Ancak belirtmek gerekir ki, şimdilik bu ortak siyasal düzlem de d teorik düzeyde bir konum olarak ortaya çıkmıştır. Uygulamada etkin bir güç birliğinin gerçekleştirilmesi için bu parti merkezlerinin buna uygun bir devinime girmeleri gerekir.

"Böylesi bir devinim komünist hareketin birliği yönünde de yeni kazanımlara açık bir gelişme sağlayabilir. TKEP ve TKP açısından gerçekleşmiş olan ideolojik açılımların parti yapılanmalarında nesnellleşmesi, somut yaşama geçmesi evresi başlamıştır. TİP ve TSİP ise sağladıkları gelişmelere karşın özellikle proletarya diktatörlüğü ile devrimin zora dayanan içeriği üzerine ilkesel çözümleri programlarında somutlaştırmak gereği ile karşı karşıyadır...."

Komünistin aynı sayısında yer alan " TKEP Plenumu ve işçi sınıfı hareketinin yeni dönemi" başlıklı yazıda şu bölüm dikkat çekiyor: "Bu durum, işçi sınıfına dayanan partilerden TİP ve TSİP'in programatik yapısındaki legal marksist öğeleri değiştirmeye zorlamaktadır.

"TKP programında devrimci zor kavramı kullanılmıyacağından ülkemiz koşulları ile bağdaşmayan "barışçı geçiş" tezlerinin ve Türk ve "ürt proletaryasının kaynaşması önünde sakınca oluşturup ulusların kendi geleceklerini belirleme hakkı ile bağdaşmayan yaklaşımların kaldırılması, demokratik halk devrimi stratejisinin benimsenmesi ve gericiliğin faşist diktatörlük olarak nitelendirilmesi; işçi sınıfı hareketindeki gelişmenin bir ürünüdür."

Bu sayıdan sonra çıkan Temmuz 1984 tarihli ve EK:3 sayısı taşıyan Komünist;ten daha sonraki gelişmeleri öğrenebiliyoruz. "TKEP'te açık tartışma , Parti örgütlerinden gelen seçilmiş belgeler" kapağıyla

çıkan sayıda, MK Politik Büro Ön Açıklaması başlığıyla verilen yazıda, TKEP'de yaşanan süreç özetleniyor:

1983 MK plenumunda geçmişin üzerine ayrılıklar ortaya çıkar. Görüşler (her iki tarafında) özel bir sayı ile açıklanır. Plenum kararları da. Açık tartışma süreci başlamıştır. Komünist'in 9-10. sayısı ile tartışma daha da soyutlanır. Bu arada parti örgütlerinden 1983 Plenumunda ortaya çıkan görüşler üzerine tutumları değerlendirmeleri gelir. Örgütün %80'i ne yakını görüşlerini aletbifırsatı bulmuştur. Söz konusu Komünist'te geniş bir yelpaze olmasına dikkat edilerek bunlardan seçmelere yer verilmiştir. Gelen eleştiriye den doğrudan programı ve tüzüğü hedef alanlar yayınlanmamış, 3b Kongreye sunulmak üzere arşive kaldırılmıştır.

Devamla, Politbüro'nun açık tartışmanın sonuçlarını nasıl değerlendirdiğine yer veriliyor. Partinin, varılan sonuçların 3. kongrenin toplanarak karar altına alınıp noktalanması görüşünde olduğunun saptandığı belirtiliyor.

Bu sayıda yer alan yazılar, parti örgütlerinden ya da tek tek TKEP üyelerinden gelen eleştiri ve öneriler geniş bir yelpaze teşkil ediyor. Hem yelpazeyi sergilemek açısından, hem de resmen yazılmamış olmakla birlikte TKEP içinde savunulan görüşleri göstermek açısından, biraz uzun kaçsa da ~~xxx~~ bir dizi alıntı yapalım:

Bir ilkkomitesinden: "Sağ eğilim TKEP'in devrimci değerlerini inkar ediyor. Bu eğilim bugün en başta ML öğretisi ve ilteler temelinde inşaa edilen programımızı 'devrimci demokrat' olarak ineteleyerek onu inkara kalkışıyor. Sağ eğilim, TKEP programını bu şekilde nitelerken TKP'nin programını ise komünist bir program olarak niteliyor. Sağlarımızın TKP programını komünist bir program olarak göklere çıkarmalarının boşa çabadan başka bir şey değildir. TKP Programı politik çözümleremeleri itibarıyla 'devrimci demokrat' bir programdır. Azınlığımız program konusunda da çürük ~~xx~~ bir dala biniyor.... Bu arkadaşlar 2. kongrede kabul edilen 7 ideolojik politik ~~ilkeyi~~ temel ilkeyi bütünlüklü olarak TKEP'ni özümlediği gerçeğini kabul etmiyorlar. Bu ilkelerin özünü çarpıtarak onların TKP tarafından benimsendiğini ileri sürmeleri de

boş çabadan öteye gitmez. Çünkü TKP faşizme karşı mücadele, burjuva devletin yıkılması, halk iktidarı tahlilinde halen reformist görüşlere sahiptir. Bilinmelidir ki devrimci işçi hareketi reformculuğun devrimcilik olarak nitelendirilmesini yutmayacaktır.... Sağ eğilim, komünist birliği devrimci sınıf mücadelesinin gelişimine ters bir yaklaşımla TKP'ye katılımlar biçiminde anlamakta ve savunmaktadır."

Federal Almanya Örgütü:"... TKP ile birlik gereğine temel motif TKP'nin uluslararası komünist hareket tarafından tanınması alınmamalıdır. Birlik programatik ~~hizmetler~~ görüşler temelinde olmalıdır. Aksi bir anlayış devrimin temel motifini ülke içindeki sınıflar mücadelesinde değil de uluslararası ilişkilerde görmeye götürür.... Partimiz TKP'deki son gelişmeleri en kısa zamanda değerlendirmeli ve bunları MK adına yayınlamalıdır."

Bir üye: "Partimizin önü açık ve bu kiye devrimini kucaklayacak bir bakış açısına sahiptir. Fakat plenum azınlığından yoldaşlar TKP'deki yarım yamalak değişikliklerle Partinin dönüm noktasına geldiğini, tükeniş evresine girdiği sapmış ve klançısına kapılmışlardır. B. yahılga kendilerinin bir TKEP üyesi değil de, TKP üyesi gibi hareket etmelerine yol açmıştır. Plenum azınlığından yoldaşların bugün dönen veya dönemeç atlatanların TKP olduğunu görmemektedir. TKP programındaki ilkelerinde bir sürü değişikliklerle TKEP programına doğru dönmüştür."

Bir üye:"MK Plenum azınlığı... hemen TKP'ye katılalım diyor... abes olur. Bu gün yeni arayışlar içine girmiş olan TKP'dir... MK plenum çoğunluğunu da TKP'deki yeni gelişmeleri yazılı ispatlı yayınlamasını istiyoruz. Özellikle TKP'nin 7 temel ilkeyi benimseyip benimsemediğini açık olarak yayınlaması zorunludur."

Bir hücre sekreteri:" Ancak biz diyoruz ki bugün, TKP her ne kadar uluslararası ilişkilerde belli bir knuma sahipse de bu geçici bir durumdur. Çünkü ~~bu~~ bir komünist partisinin niteliğini sadece uluslararası ilişkiler çerçevesinde değerlendirmek gülünç bir şeydir. Bir komünist parti denilebilmesi için ilk başta ideolojik poyitik ve örgütsel olarak niteliksiz olarak MarksizmLeninizme dayanmak zorundadır ve

içinde bulunduğu ülkenin iktisadi-siyasi tahlilinden sonra ülkenin somut gerçeklerinden hareketle belli bir program temelinde saptamış olduğu temel ilkelerini, devrim anlayışı- varsa ulusal sorun- dünyaya bakış açılarını ve çözümlemesi gereken temel sorunlarını önüne koyar. Oysa TKP yukarda belirttiğimiz nitelikleri taşımamaktadır.... TKP ve bunun tipinde olan partilerin çok iyi tanıyoruz. Ve bunların mücadele alanındaki yerleri ve ortaya çıkarmış olduğu bu olumsuz faturanın hesabını ödememeliyiz."

Bir üye:" Parti TKP'deki songelişmeleri değerlendirerek birlik kararı almıştır. Bu komünist hareketin birliği açısından ileri bir adımdır. Parti plenumunun almış olduğu TKP ile birlik sorunu üzerine karara katılarak en iyi yaklaşımın bu olduğuna inanıyorum. Birliği oldu bittiye getirmek hi hiçbir öngart koşmadan TKP'ye katılmak, yıllarca yiğitçe faşizme kapitalizme karşı ölümler vererek savaşı partiyi kazanmış olduğu birikim ve değerlerini silip atmak olacaktır. Bu komünist özveriyle uyuşmayan birşeydir. Biz her zaman birlikten yanayız. Ama ilkeli birlikten, birinin inkarı, diğerinin varlığı ile değil.... Bu program (TKP'ninki) bize göre geri olup kendisi için ilerdedir. İşte parti bunu değerlendirmek zorundadır. Şu anda programlarımız çakışmış olsa dahi TKP ve TKEP örgütsel olarak uyum sağlayamayacaktır. Çünkü kadrolar aynı parti içersenide kaynaşamayacaktır; nedeni açık, çalışma biçiminde ve mücadele azimlerinde farklılıklar bulunmakta. Bundan hareketle birliğin aşağıdan yukarıya eylem birliği temelinde olması komünist birliğin temeli olmalıdır. "

Bir PPKK üyesi:" Şimdi ise TKP'nin 5. kongresini gördük ve çıkan programı da. Böyle bir durumda, daha temkinli ve bunun sonucunda küçük ama sağlam adımlar atmamız daha yapıcı olur görüşü ndeyim. 'Kitle' ile beraberliğimizde de böylesine açılımların sonucu etkileyebildiğini gördük."

Bir il basın hücresi: " "...TKP ülkemiz komünist hareketinin birliğine dayanak olacak belirleyici ilkelerin tümünü vurgulamış bulunmaktadır' (Komünist 9-10, s.33) Hayır, 'TKP' komünist hareketin birliğinin sağlanmasında zorunlu olan 7 ilkeyi hala benimsemiş durumda değildir. 'TKP' dün de

öyleydi, bugün de öyle. Değişen birşey yoktur. Değişen tek şey birtakım, öze rağmen kavram yenilemelelidir. Ve bu durumuyla 'TKP' çoğu çevrelerde de hayal kırıklığı yara mıştır.... birlik komünist hareket içinde yer alan tüm örütlenmeler, güçlerle olduğu gibi TKE ile de gerçekleşmek zorundadır. Ancak bizim oportünist yoldaşlarımızın dediği ya da yapmak istediği gibi TKEP'in yarattığı tüm değerlerin inkar temelinde TKP'ye iltihak yoluyla değil."

TKEP ... teknik hücresi:" ..MK plenum çoğunluğu, Plenum azınlığı hakkında dedikodu kampanyası başlatmıştır. (Avrupa'ya kaçtılar. TKP'ye gidiyorlar. "o kuyorlar vb) Plenum azınlığın ise daha az dozajda da olsa bu tür davranışları görülmüştür..... Genel sekreter yoldaş plenuma sunduğu raporda şöyle diyor: 'bu politika türkiye ve kürdistan içinde uygulandığı için, dünya ve bölge komünist partileri sadece TKP'yi tanıyor, partimizi resmen tanıma'tan ısrarla kaçıyorlar, ayrıca partimizle ilişki kuran bazı sosyalist ülkeler ve komünist partiler de, bu ilişkileri resmi düzeye çıkarmaktan ısrarla kaçınıyorlar.' ... Bize göre bugün dünya komünist hareketi ile ilişkilerimiz resmi bir komünist partisi ilişkileri değildir.... tüzük düzeyindeki suçların MK düzeyinde bazı yoldaşlardan kaynaklandığını iddia ediyoruz. (Daha önceleri çeşitli raporlarımızda belirttiğimiz gibi 'PKK'yı güçlendirelim, TKEP gidiyor' gibi manevraları yürürlüğe sokan başta g. sekreter olmuştur."

(Bu raporda daha sonra TKEP 2. kongresinin 7 ilkesi tek tek ele alınıyor ve TKP programından görüşlerle karşılaştırılıyor. 2. madde hariç hepsiyle uyum içinde olduğu yorumsuz sergöleniyor ve şöyle deniyor@)

- " a) TKP progdam değişikliği yapmakla olumlu bir noktaya gelmiştir.
- b) Ancak komünist birlik için ileri sürdüğümüz ikinci maddede askeri bürokratik aygıtın parçalanması konusunda 1-TKP'nin kendi deyimiyle ulusal demokrasi yani devrimin başlangıcıyla birlikte askeri bürokratik aygıtın parçalanmasını önüne koymadıklarını, devletin parçalanmasını sosyalist aşamaya erteledikleri 2- "öylece faşizme karşı burjuva demokrasisi alternatifini koyarak proletaryanın mücadelesini saptırdığı burjuva demokrasisinin sınırlarını aşmadığı 3- Tekellerin ortadan

kaldırılmasını değil sadece eylemlerinin sınırlandırılmasına programda ortaya koyduğu görülmektedir. Bütün bunlar ülke gerçekleriyle bağdaşmayan oportünist anlayışlardır.

c)TKP bir taraftan Kürt ulusunun ayrılıp bağımsız devlet kurmasını savunmakta diğer taraftan ~~KK~~ Kürt komünistlerinin ulusal bir komünist partisinde örgütlenme düşüncesini ulusal kökenlere göre örgütlenme olarak niteleyerek reddetmektedir.

d)TKP aşamalara dayanan devrimi savunuyor. Biz ise kesintisiz sosyalizme varacak bir devrim anlayışını savunuyoruz.

Anlaşılabileceği gibi hala bazı ilkesel temel konularda TKP ile aramızda ayrılıklar vardır. Ancak bu TKP ile komünist hareketin birliğinin sağlanamayacağı anlamına gelmez.

....Bir diğeri ise, bugün hala bazı MK üyelerinin şifahi de olsa TKP'nin bugünkü programının eski programından daha geri olduğunu anlayışının savunuculuğunu yaptığı görülmektedir. Bu düşünceler gerçekte ciddiye alınmayacak sekte düşüncelerdir!"

Bundan sonra, Aralık 1984'te TKEP MK 1984 Plenumu politik büro raporu ve kararları yayımlandı. Raporda komünist hareketin birliği konusunda genel geçer sözler den başka birşey yok. Örgütsel durum altbaşlığı altında ise şöyle bir bölüm var:"verili durumu (enternasyonalizm konusunda) yeterince değerlendirip gözüm getiremeyen kimi yoldaşlar uluslararası komünist hareketle bütünleşme yolunda TKEP'i bir engel olarak kabul etmişler öe partimizi atlayarak dünya komünist hareketine ulaşma hatalı tutumuna düşmüşlerdir." Ödte yandan, "bunalımın aşılma düzeyi" altbaşlığı altında da şöyle bir yer bulunuyor:"Türkiye ve T. Kürdistanı komünist ve devrimci güçlerinin belirleyici çoğunluğu ve öncü işçi grupları da bu bunalımı kullanarak partimize karşı yıkıcı ve yapraticı bir tutum içersine girmemişlerdir!"

Bu sayıda ayrıca plenum kararları da yer alıyor. Bunlardan 6 nolu su "Komünistlerin birliği üzerine açık çağrı" başlığını taşıyor.

Bu uzun metinde, 2. kongrenin 7 maddesine de yer veriliyor. Bunların ideolojik birliğin gerekleri olarak belirtildikten sonra şu bölüm

dikkat çekiyor: "Partimiz TKEP ideolojik birliğin sağlanmasını tek partide birliğin sağlanmasının somuncu noktası olarak görür. Bu amaçla birlik sürecinin ana noktasını yakalayabilmek için; ~~ana~~ ideolojik mücadelenin yoldaşça yapıcı ve yakınlaştıracı bir üslupla sürdürülmesini b) ideolojik birliğin tek parti tek program birleşmenin ilk adımı ~~tağıt~~ olarak değil, son noktayı koyacak esas adım olarak değerlendirilmesini c) Ortak politik tespitlerimiz birlikte eylem alanına koyarak, eylem birliğini her alanda değinleştirip ideolojik politik örgütsel etki ve kaynaşmanın nesnel zeminlerinin yaratılması gereğine inanır."

Aynı plenumda muhalis MK üyelerinin durumları, tutumları da açıklanıyor.

Bu plenumdan sonra çıkan Komünistlerden 11 ve 12. sayılar elimizde yok. 13. sayıda ise komya ilişkin olarak, Haydar canberk imzalı "Daha ileri örgütsel Düzey yaratmak yolunda" başlıklı sayıda yer alan şu ümle ye yer verilebilir: "Komünist birlik zorunlu güncel görevdir. Tavandan ve tabandan hızlandırılmalıdır."

Asıl 14. sayı olan "Aziran 1985 sayısında, bize karşı kimi eleştirilerin doğrudan ve dolaylı yer aldığını görüyoruz.

Bunlardan "Proletarya Enternasyonalizmi" başlıklı yazıda şöyle bölümler var: "resmi planda dünya komünist hareketinin bir partiyi tanıyıp tanımaması da o partinin bir komünist ~~yaxtax~~ ve komünist bir parti olup olmadığını kanıtlamaz... Bugün faşist türk ordusu uzman subayları yetiştirip geraci Irak ordusuna yollayıp somut olarak onları destekleyip onları eğitirken, Irak topraklarına kadar girip Irak "Ürdistanında mücadele eden "ürtleri kaçlederken, o bölgede oluşmuş olan IKP ve Kürt ulusal güçlerini dağıtmaya çalışırken, Irak "omünist partisi" ve "ürt in ulusal güçlerini aktif biçimde desteklemeyip ya da aktif desteğe yönelik dayanışmalara girmek için hazırlanmayıp somut eylemlere girmeyip sadece kutlama mesajları yayınlamak(ki bu da gereklidir ancak enternasyonalizmle bütünleştirilerek) ya da bazı enternasyonalist geçinenlerin yahtığı gibi sessiz kalmak,

enternasyonalizm değildir.....'nesnel gerçeklik olan Türkiye proletaryasının uluslararası planda' temsilinin bir tek parti tarafından saptanması (ama sadece bu kadarı) o partinin (çok önemli kıstas olmasına rağmen tek başına yeterli değildir) enternasyonalist bir parti olduğunu kanıtlamaya yetmez.*... Bukomünist ve dolayısıyla da enternasyonalist görevlerini yerine getiren bir partinin hiç bir güçten ve unsurdan komünistlik ve enternasyonalistlik dilenmeye hiç mi hiç ihtiyacı yoktur.Çünkü özde bunların hepsi vardır. Ve resmi planda da bu hakkını söylemiyle alacaktır." (sl4-15)

"Devrimci zor ve devletin yıkılması" başlıklı yazıda da konu üzerine görüşleri enine boyuna tekrar ele alınıyor. "İze doğrudan birşey demiyorlar ama bize yönelik yazı. Yazı da şu bölüm de bulunuyor: "Diğer yandan Türkiye'de demokrasi ~~ın~~ uğruna mücadele ile, sosyalizm mücadelesi iç içe girmiş kaynaşmıştır. Bunları birbirinden ayırt etmek mümkün değildir. Türkiye'nin bu nesnel yapısı gereği 'önce burjuva demokrasisi' ya da diğer adıyla 'önce ulusal demokrasi' sonra 'demokratik halk devrimi ve halk iktidarı' ve daha sonra da 'sosyalizm' gibi düşüncelerin bağdaşmadığı ortadadır."

Öte yandan "Birleşik örgütlenmede program sorunu" başlıklı yazı da doğrudan bize yöneliktir. "Türk ve türk proletaryasının politik örgütlenmesi sorunu el alan yazı, TKEP'in önce iki ayrı ulus temelinde iki ayrı KP sonra bunların birliği anlayışını temellendirmeye çalışıyor ve bize ilişkin özetle şöyle deniyor: " Ancak Kürdistan komünist partisinin geliştirilip güçlendirilmesi, kürdistanlı komünistler kadar Türkiye komünistlerinin de önemli bir sorunudur. Ne var ki, Türkiye komünist hareketinin bir müfrezesi olan TKP'de böylesi bir yöneliş göremiyoruz....TKP'nin varolan görüşlerinden ortaya çıkan nesnel sonuç, Kürdistan ancak devrimci demokratların varolabileceği bir bölgedir !.... sormamız gerekiyor TKP'li yoldaşlara: eğer devrimci demokratlar Kürdistan devrimci hareketine damgalarını vurmuşlarsa, bu durum sizi hiç düşündürmüyor mu ?Yani öncüsü olduğunuzu iddia ettiğiniz Kürdistan proletaryasının bu harekete damgasını vurmasın ~~ın~~ sağlamak

için siz ne yapıyorsunuz?2.... Bir kurutluş mücadelesinin' büro' larla yönetildiği şimdiye değin dünyanın herhangi biryerinde görülmemiş bir icattır".(s31-33)

Eldeki yayınlarla, süreç ve belirgin noktalar böylece özetlenmiş oluyor. Ayrıca ⁴Adi doğan imzalı "TKP programı eleştirisi" ve tarafların yazılarını içeren Komünist 9-10. sayı ya da bakmak gerekiyor. (bunların her ikisi de sizde bulunuyor.)

Ben yalnızca verileri dizdim. Belirli bir değerlendirmeye gitmedim. Ancak, Haziran 1985 sayılı Komünist'ten anladığım kadarıyla, 7 ilke temelinde bizimle ayrışıklarını "soru üslubuyla" işlemeye çalışıyorlar. Elbette tüm görüşlerini buradan çıkarmak olanaksız. Ancak şu açık. Bizim temel belgelerimiz çıktıktan sonra (5. kongre) orada ifadesini bulan temel ^{görüşlerimiz} ~~görümlerimiz~~ değişmemiştir. O dönem onlar bunu yeterli görmüyorlardı. Şimdi ~~görümlerimizde~~ ^{görümlerimizde} ~~değişiklik~~ birlik konusunda yaklaşımlarında şu ya da bu yönde değişik varsa, bunu öncelikle kendi ^{ve} görüşlerindeki değişikliklerde aramaları gerekir./Bunu izah etmeleri gerekir.(Kendi tabanlarına ve kamuoyuna)

-TİP 13 Şubat 1961' de 12 Sendikacı tarafından kuruldu.

-Birinci Büyük Kongresi Şubat 1964'te İzmir'de yapıldı.

- Mehmet Ali Aybar yine başkan

-İkinci Büyük kongresi 20-24 Kasım 1968'de Malatya'da toplandı.

Mehmet Ali Aybar başkan

-3. Kongre Kasım 1968'de- Aybar seçildi. Olayı kongre
Kemal Nebioğlu ve İzzet Kuas genel sekreter

-28-29 Aralık 1968'de Olağanüstü genel kongre- Aybar başkan

Behice Boran listeye girdi.

15-16 Kasım 1969 Aybar ist.

Şaban Yıldız'la giriyor. MDD ciler ve Kürt sorunu

-Döndürcü olağan genel k kongre 29-31 Ekim 1970 Ankara

Behice Boran genel başkan

-20 Temmuz 1971 de anayasa mahkemesince kapatıldı.

Yeni TİP

-1 Mayıs 1975 te kuruldu. Behice Boran-

-Birinci kongre Şubat 77'de aynı liste

- 2. kongre Şubat 79

-3. kongre ehzarılkılraibitmiş buler yapılmıştı. Ekim 19810 için

12 Eylül geldi. Öteki siyasi partilerle birlikte tip'te kapatıldı.

TÜRKİYE SOSYAL TİP TARİHİ ARAŞTIRMASI